

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

A GUIDE FOR PRACTITIONERS

Right to Life Human Rights Centre

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

A GUIDE FOR PRACTITIONERS

Right to Life Human Rights Centre

Copyright © 2019 Right to Life Human Rights Centre
All rights reserved.

Printed and Layout by adARTS

Supported by a grant from the
"Open Society Foundations"

For more information, please visit our website: <http://www.right2lifelanka.org>

CONTENTS

English

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

• PURPOSE OF THE GUIDE	5
• WHY IS IT IMPORTANT TO RECOGNISE MSV?.....	6
• WHAT IS MALE SEXUAL VIOLENCE?	8
• WHAT ARE EXAMPLES OF MSV?.....	9
• WHO ARE THE PERPETRATORS OF MSV?.....	9
• WHY IS MSV UNDER-REPORTED/MISREPORTED?	10
• WHAT PROTECTION IS AVAILABLE UNDER THE LAW?.....	11
• CAN MSV BE DEALT WITH AS TORTURE?.....	12
• HOW TO DEAL WITH A SURVIVOR OR POTENTIAL CASE OF MSV.....	13
• SUPPORTING LEGAL REDRESS	15
• MEDICAL AND PSYCHOSOCIAL.....	17
• HOW CAN EXISTING SYSTEMS BE IMPROVED TO PROVIDE BETTER SUPPORT FOR MSV SURVIVORS?	18

Sinhala

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරුවී ගැලවුණ අයට සහාය

• මාර්ගෝපදේශයේ අරමුණ	23
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හඳුනාගැනීමේ වැදගත්කම කුමක් ද?.....	24
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු කුමක් ද?.....	25
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සඳහා උදාහරණ මොනවා ද?.....	26
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වරද කරන්නේ කවරහු ද?.....	26
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය අඩුවෙන් වාර්තා වන්නේ හෝ වැරදියට වාර්තා වන්නේ ඇයි?.....	27
• භීතිය යටතේ කුමන ආරක්ෂාවක් තිබේ ද?.....	28
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වධහිංසනයක් ලෙස සැලකිය හැකි ද?.....	28
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී ඩේරැණු සහ විය හැකි පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිද්ධියක් සමග කටයුතු කරන ආකාරය	29
• භීතීමය සහන සඳහා උපකාර කිරීම	31
• වෛද්‍ය සහ මනෝ සමාජීය සහාය	32
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී ඩේරැණු පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳ සහායක් සැපයීම පිණිස දැනට තිබෙන පද්ධති වැඩිදියුණු කරන්නේ කෙසේ ද?.....	33

Tamil

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு ஆதரவளித்தல்

• வழிகாட்டியின் நோக்கம்	37
• வெளிப்படையான கலந்துரையாடலொன்றுக்கான அவசியம்:.....	37
• ஆண் பாலியல் வன்முறையை அடையாளங்காண்பது ஏன் முக்கியமானதாகும்?.....	38
• ஆண் பாலியல் வன்முறை என்றால் என்ன?.....	39
• ஆண் பாலியல் வன்முறையின் உதாரணங்கள் எவை?.....	40
• யார் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குற்றமிழைத்தவர்கள்?.....	40
• ஏன் ஆண் பாலியல் வன்முறை குறைத்து அறிக்கையிடப்படுகின்றது / தவறாக அறிக்கையிடப்படுகின்றது?.....	40
• சட்டத்தின் கீழ் என்ன பாதுகாப்பு கிட்டுகின்றது?.....	41
• சித்திரவதையாக ஆண் பாலியல் வன்முறையைக் கையாள முடியுமா?.....	42
• ஆண் பாலியல் வன்முறையின் ஒரு பின்உயிர்வாழ்வோரை அல்லது உத்தேசமான வழக்கினை எவ்வாறு நடத்துதல்?	43
• ஆதரவளிக்கும் சட்டபூர்வமான நிவாரணம்.....	45
• மருத்துவ மற்றும் உளநிலைச்சமூக	46
• ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்குசிறந்த ஆதரவை வழங்குவதற்கு நடைமுறையிலான முறைமைகள் எவ்வாறு மேம்படுத்தப்பட முடியும்?.....	47

Preface

Right to Life Human Rights Centre is taking another step in the field of human rights in Sri Lanka specially by highlighting the gravity of torture over the past 17 years (since 2002) and bringing out a Guide for the Practitioners on Supporting Survivors of Male Sexual Violence through their research report for the discourse in the society on Men Sexual Violation (MSV). The topic itself is a shock to many when they hear about it since sexual violation is being looked into in our society in a narrow manner.

“Torture belongs to Slave Society, it’s Cruel, Inhuman, Degrading Treatment and not suitable for an independent Society” says definition of torture according to United Nations Committee Against Torture. And accordingly the research report is an outcome of a research done in Sri Lanka over a decade by two human rights activists (Ms. Deanne Uyangoda AAL and Mr. Mirak Raheem). With much difficulty, the identification of the ‘MSV’ survivors and getting the information from them on sexual violence caused to them.

The ongoing researches in Sri Lanka on torture and torture related matters has to be looked into in various angles and should not be repeated by any chance. At the same the output of the research has to be reached to the targeted audience. The awareness among general public on this perspective on torture has to be built up in the future and the endeavor has to be done on this regard in different angle. The evidence based advocacy has to be the approach.

Anthony Vinoth

Human Rights Activist / Projects Manager

Right to Life Human Rights Centre

PURPOSE OF THE GUIDE

The prevalence of Male Sexual Violence (MSV) in Sri Lanka is a largely unacknowledged and unrecognised issue. The lack of recognition is a primary contributing factor to the inadequate support and services to survivors. This guide aims to create greater awareness and acceptance within the human rights community to the rights, needs and issues faced by survivors

The target audience of this guide is persons who engage with and are tasked with providing support to survivors of torture and detention. This may include human rights activists, caseworkers, lawyers, counselors and medical health professionals who for ease of reference are referred to as ‘practitioners’ throughout the guide. It is intended as a practical aid for practitioners to better address the specific support that should be provided to survivors, including but not limited to legal remedies.

The Phenomenon of MSV: The issue of sexual violence and abuse against men and boys in Sri Lanka is a problem that is more prevalent than commonly thought. A 2013 study on intimate partner violence and gender-based violence in four districts of Sri Lanka found that over one quarter (28 percent) of the 1,658 male respondents reported experiencing child sexual abuse. Additionally, 12.1 percent of male participants reported perpetrating sexual violence on men in the context of their membership in gangs.¹

Incidents of men and boys being sexually abused and violated have been reported from multiple contexts such as universities, jails, places of detention, schools, religious institutions, care homes, public transport and homes. This guide focuses on MSV in the specific context of state detention, including jails and other detention centres such as police stations. Nonetheless, recommendations made in the guide, whilst focusing on this area of MSV in state detention, also speak to larger societal and systemic issues impacting all persons affected by MSV. The guide acknowledges the continuing and multiple challenges faced by women in securing justice and redress for sexual violence they have

¹ CARE and Partners for Prevention, *Broadening gender: Why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka*, 2013, www.care.org/sites/default/files/documents/Broadening-Gender_Why-Masculinities-Matter.pdf

suffered and the need for urgent action to address the issue comprehensively, whilst recognising the specificities of gender-based violence.

The need for an open discussion: Despite the reporting of individual incidents, documentation of and discussion about the issue of MSV in state detention within the country is limited. Local human rights organisations have, over the years, documented the incidence of sexual violence, which has helped demonstrate the widespread nature of the problem. Yet, these violations have been most often described as acts of custodial torture without necessarily categorising them as sexual violence, and not recognising the specificity of such violence.

By contrast, international human rights groups have compiled a series of reports in the context of the armed conflict documenting patterns and the systematic nature of the crime of MSV, a number of which have been published over the past five years². A broader purpose of the guide is to bridge this gap and generate a more open discussion about MSV amongst practitioners locally by increasing knowledge and awareness of MSV and the harm caused to survivors.

WHY IS IT IMPORTANT TO RECOGNISE MSV?

- The lack of documentation and recognition of the issue has contributed to limited awareness and knowledge amongst activists, care givers and the general public. The absence of an open conversation on MSV, and the fact that very often incidents are not described or defined as sexual violence, thwarts understanding of the specific harm to

² Report of the Office of the High Commissioner for Human Rights Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 September 2015, pg. 120, UN Doc. A/HRC/30/CRP.2, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/OISL.aspx>; Human Rights Watch, “*We Will Teach You a Lesson*”, *Sexual Violence against Tamils by Sri Lankan Security Forces*, 23 February 2013, www.hrw.org/report/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson/sexual-violence-against-tamils-sri-lankan-security-forces; Freedom from Torture, *Tainted Peace, Torture in Sri Lanka since May 2009*, August 2015, www.freedomfromtorture.org/sites/default/files/documents/sl_report_a4_-_final-f-b-web.pdf; International Truth and Justice Project Sri Lanka, *Silenced: Survivors of torture and sexual violence in 2015*, January 2016, www.itjpsl.com/assets/Silenced-jan-2016.pdf; M. Peel, A. Mahtani, G. Hinshelwood, and D. Forrest, ‘The sexual abuse of men in detention in Sri Lanka,’ *The Lancet*, June 2000.

survivors. Practitioners are unable to document the violation as they lack awareness about what constitutes MSV.

- Recognition is the first step to addressing the problem of MSV. Acknowledging that the problem exists, its scale and nature; the harm caused to survivors and the challenges in dealing with the problem provide a basis for further action. Greater awareness and understanding of the issue could contribute to improved responses at an individual and structural level. At a macro level this could galvanise advocacy on law and policy reform.
- Greater recognition and understanding of the full impact and harm caused by MSV and the inadequacy of current response mechanisms could encourage improvement in services for survivors. As a first step, understanding the factors that thwart survivors of MSV from speaking about their experience could guide practitioners in how they could better improve their approach to dealing with survivors. This awareness and knowledge could be used to highlight the importance of holistic support and the different and varying needs and services required by survivors such as psychosocial, medical, legal, protection and community support.
- Recognition may help survivors understand and come to terms with their experiences of this form of violence and that they have legitimate rights, needs and expectations.
- Recognition also sends a message to perpetrators that such crimes cannot be committed with impunity.
- Recognition can help address the lack of open conversation and prevent the silencing of the issue. Lack of recognition compounds factors such as fear, shame and social stigma that deter reporting and survivors reaching out for support. Recognition of MSV can facilitate safe and enabling spaces for survivors to seek redress and processes for wider social understanding to reduce stigma.
- Recognition enables practitioners to address their own prejudices as well as broader social stereotypes. This is especially important in light of dangerous myths and stereotypes around masculinity and sexuality and discriminatory penal provisions on same-sex conduct.

WHAT IS MALE SEXUAL VIOLENCE?

Sexual violence is a broad term that covers a wide range of acts including rape, attempted rape, sexual abuse and sexual exploitation. Sexual violence is defined as: “any sexual act, attempt to obtain a sexual act, unwanted sexual comments or advances, or acts to traffic, or otherwise directed, against a person’s sexuality using coercion, by any person regardless of their relationship to the victim, in any setting, including but not limited to home and work.”³

Male Sexual Violence (MSV) may be defined in non-legal terms as fulfilling three aspects:

- any non-consensual act of sexual coercion and/or domination,
- threatens the physical and/or psychological well being
- of a boy, or male adolescent or adult.

Although there has been significant progress in specific domestic jurisdictions both in terms of legal reform and case law, the constitutive elements of sexual violence remain a contested area even under international law. For instance, there is contestation as to whether particular acts of a sexual nature constitute a crime of sexual violence. For both women and men, this legal ambiguity has been an impediment to accountability.

Acts of sexual violence involve an abuse of power by the perpetrator and may or may not involve physical force, violence, humiliation and dominance. This traditional linkage between sexual violence and power should not, however, dismiss the possibility that sometimes acts of sexual violence could also include desire on the part of the perpetrator. Acknowledging that a survivor was singled out by the perpetrator or that he was an object of desire in any way is a difficult and complicated conversation which many survivors may not be willing to acknowledge even to themselves. But it is important to acknowledge this nuance, to understand vulnerabilities and to do justice to the reality of survivor accounts and the specific difficulties encountered by each survivor.

³ <https://www.svri.org/research-methods/definitions>

WHAT ARE EXAMPLES OF MSV?

MSV can include a broad but defined range of violations including rape, genital violence, castration, sterilisation, forced sexual activity and sexual humiliation.⁴

Types of violence recorded in Sri Lanka in state custody include:

- Rape, including through the insertion of a penis or other objects such as bottles, poles and police batons into the anus or mouth of the victims, forced oral sex, and the insertion of metal wire, pins or small metal balls into the urethra of the penis;
- Forced masturbation, forced manual stimulation of perpetrators, ejaculation by perpetrators in victims' mouths or on their bodies, and other forms of sexual humiliation such as being forced to swallow semen or urine;
- Blunt force trauma, including slamming of drawers on the genitals, and punching and kicking and hitting of sexual organs;
- Pressure on genitals by squeezing or twisting of testicles or penis, and pulling on a string tied around the penis;
- Burning and electrical shocks to genitals and
- Enforced nudity.⁵

WHO ARE THE PERPETRATORS OF MSV?

Perpetrators of male sexual abuse can be male or female. They include state officials, especially where violence takes place in state custody. In the context of state custody, victims may include those arrested under the Prevention of Terrorism Act or Emergency Regulations, as well as those routinely arrested and interrogated by the police around the country. Perpetrators could include fellow inmates.

⁴ See footnote 2

⁵ See footnote 2.

WHY IS MSV UNDER-REPORTED/MISREPORTED?

Many MSV survivors are reluctant to report the crime or seek support from human rights groups and lawyers or even their own families. Those who report incidents of torture may choose not to disclose details of sexual violence. Reasons for under-reporting may include:

- **Fear of reprisals and lack of protection:** Where the perpetrators are state officers or powerful personalities, victims are afraid to complain to the police for fear of further attacks and reprisals. This is common to all victims of state violence, but exacerbated in the case of persons in state custody. The newly established Victim and Witness Protection Authority has not yet inspired confidence. Given their detention (often prolonged in the case of PTA detainees) and possible torture, most survivors would prefer to end their detention and engagement with the State and do not wish to pursue further action.
- **Stigma and shame:** Male victims of sexual violence can face a variety of negative responses including ridicule, silence, shame or even ostracism whilst attempting to seek redress or even talk about their experiences. Stigma is linked to entrenched cultural and societal stereotypes of men, masculinity and sexuality that further victimises male survivors. In such a context, transgender men may be particularly vulnerable. The criminalisation, ignorance and prejudices surrounding homosexuality further contribute to stigma. This can impact not only the social responses but also how the survivor sees himself. Male stereotypes may hinder survivors from acknowledging to themselves that they are a victim of MSV.
- **Lack of understanding and prejudices among practitioners:** Lawyers, rights activists, medical professionals and state officials lack clarity on what constitutes MSV and what remedies should be made available to victims. This may be due to a lack of knowledge and capacity to deal with this violation, and/or because practitioners may share some of the societal prejudices that thwart male victims from talking about their experiences. Lack of awareness amongst practitioners of MSV may result in them classifying the

injuries and abuse suffered as torture, rather than listing them as multiple violations including MSV and torture.

- **Lack of capacity and sensitivity in speaking to survivors:** Whilst some survivors may be willing to speak about their experience, it is a delicate subject that requires conscious care. Survivors need to be questioned in a sensitive manner that elicits responses in a safe environment and builds the survivor's confidence. It is possible that practitioners who come into direct contact with survivors may fail to ask relevant questions. This results in an incomplete or flawed observation and interpretation based on partial facts. There is also the possibility that some survivors may be more comfortable speaking about their experience to another male, rather than a woman, due to ingrained cultural stereotypes. However each case is different, so survivors may have preferences regarding the gender and age of the person whom they are most comfortable in talking to.

WHAT PROTECTION IS AVAILABLE UNDER THE LAW?

Under Sri Lanka's Penal Code there are several provisions that apply to sexual violence against adults but recognition for all forms of MSV remains a challenge.

- Significantly, an adult male survivor of rape or a boy under 16 years who is raped cannot seek remedy under Section 363 of the Penal Code, which covers rape and statutory rape of female victims alone. This is contrary to provisions under international law and most progressive domestic jurisdictions, which define rape in a manner that includes both male and female victims and covers a broad range of acts. In Sri Lanka, however, rape is narrowly defined even for women, and does not include, for instance, forced oral sex and digital or non-penile penetration of any part of the victim's body.

The applicable provisions in the current law include:

- **Grave Sexual Abuse (Section 365B):** This provision is used to prosecute cases of MSV. The provision is gender neutral and covers forced acts “...committed by any persons, who for sexual gratification...by the use of his genitals or any other part of the human body or any instrument on any orifice or part of the body of any other person, being an act which does not amount to rape”. This provision carries the same punishment or sentence as rape, but in the hierarchy of crimes is often treated as a lesser crime to rape.
- A specific form of MSV could be covered under **Section 311(B)** of the Penal Code dealing with the crime of **emasculatio**n, which is the **dismembering of the penis and/or testicles**. Whilst the provision does not define the crime as an act of sexual violence, it still falls under the category of grievous hurt against the person’s body.

There is an additional provision that could be used but it is deeply problematic. Any attempt to prosecute MSV under the regressive Sections 365, 365A of the Penal Code dealing with unnatural offences, must be vigorously resisted, since the very presence of such provisions in the law books, which are used to persecute and prosecute members of the LGBTIQ community, also worsens the shame, stigma and fear suffered by MSV victims.

CAN MSV BE DEALT WITH AS TORTURE?

MSV can be a form of torture. In contexts such as Sri Lanka, it is sometimes understood and documented as torture, although in terms of the law, MSV is a distinct crime. It is thus possible for a case to be filed as separate violations of torture and male sexual violence.

For filing cases under torture there are a few options:

- MSV crimes involving state officials could be prosecuted under legal provisions such as The Convention Against Torture And Other Cruel, Inhuman Or Degrading Treatment or Punishment Act No.22 of 1994 (**the Torture Act**). It should be noted that in all penal provisions, including the Torture Act, the police leads the inquiry and the decision to

prosecute is determined by the Attorney General. The survivor has no say in whether and under what provision charges will be filed.

- Redress could also be sought through the Supreme Court for violation of the **fundamental right** against torture and inhuman or degrading treatment protected under **Article 11 of the Constitution**. This remedy, however does not result in penal consequences for the perpetrators. Even in cases where the Court grants declaratory relief and compensation in favor of the survivor, and even when the perpetrators are ordered to pay damages, they do not necessarily have to face criminal prosecution. The authorities rarely act on directions by the Court that perpetrators should be prosecuted on. A fundamental rights application is the most common remedy initiated by survivors under the law. It requires a lower burden of proof and may result in compensation and a degree of protection to the survivor. In practice, the choice regarding whether to include a narrative of sexual violence within a torture application may be the decision of lawyers and not necessarily a choice of the survivor.

Experientially, however, survivors of MSV may have specific impacts that need to be addressed in terms of medical treatment, mental health and counseling, coping strategies and overall wellbeing support. Hence, even where the legal remedy is torture, the distinctive impacts of MSV should be addressed in the other forms of assistance offered to survivors. As explained further below, determining how an experience should be categorised, and whether sexual violence should be specifically recognised as distinct from torture, requires the understanding and consent of the survivor. The requirement of free, prior and informed consent is discussed further below under legal remedies.

HOW TO DEAL WITH A SURVIVOR OR POTENTIAL CASE OF MSV

Responses to a case of MSV may include but are not limited to legal justice. The needs of survivors may vary depending on their individual circumstances/contexts. For many, it may be the first time they speak openly about the violence committed against them. Some may only seek support in terms of counseling, protection, medical treatment and overall well-

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

being support. Others may only wish for legal support or seek to combine this with non-legal assistance. The key is that practitioners are sensitive to and accepting of the survivor's needs, and respect and respond to each survivor as a rights holder, entitled to recover from their trauma with dignity and support.

As such it is important that practitioners:

- Understand that sexual violence may affect people differently. Not all survivors will have a similar response or requests.
- Do not treat survivors as victims incapable of making decisions or needing pity. Instead they should focus on marshalling the strength and confidence of survivors.
- Understand that survivors must be explained their rights and provided the possible options for redress. The potential challenges and implications of these options should be listed out. For instance, whilst setting out the advantages of seeking legal recourse, issues such as the burden of proof for proving their case and the long delays in the system of justice should be laid out alongside possible risks.
- Be aware that different victims of MSV will choose different options in terms of assistance. Some may choose not to draw attention to themselves by filing a case in court or even making a police complaint but may need other forms of support. It is the duty of the practitioner to assist the survivor with accessing or to advise on locating such services.
- Recognise that some survivors may not wish to talk about their experience, and this must be respected. Others may need a prompt from the practitioner. Some may feel more comfortable responding to a direct question than bringing it up themselves. The practitioner must be aware of these different dynamics and have the sensitivity and experience to handle the conversation. It is important to create a safe and open environment for survivors to speak.
- Commit to follow up conversations since survivors may not be comfortable raising issues of sexual violence in the first instance.

- Be aware of contradictions and the possibility of certain details being omitted for various reasons, including difficulty in remembering traumatic events that the survivor may have mentally blocked out.
- Recognise and respect that disclosure in a closed environment to a practitioner is distinct from a public disclosure or statement. Some survivors may not be willing to publicly identify as survivors of MSV and/or name their perpetrators and/or pursue justice.
- As a matter of practice, provide a brief introduction to MSV and its prevalence during interviews and discussions with torture survivors. This would provide the survivor an opportunity of choosing whether or not to include his own experience of MSV where relevant.
- Be mindful that male survivors may feel more comfortable talking to men whilst others to women for advice and support.
- Be mindful of other vulnerabilities that the survivor may face due to his or her identity. For instance, a survivor who is a trans-person may face specific issues including fear, stigma and medical needs distinct from a cis-gender person. A person, who is from an ethnic minority, which has been historically or systematically persecuted by the State, may have additional fears of reporting or discussing sexual violence. The identity of the survivor will also have a direct bearing on the possibility and likelihood of legal redress.
- Be aware of the threats that survivors may face in taking actions especially against high-profile perpetrators. It is important to develop protection strategies, such as accompaniment and in extreme cases temporary shelters.

SUPPORTING LEGAL REDRESS

Ensuring access to legal counsel is important. The first task of such a counsel is to ensure that survivors are aware of their rights and entitlements, even if they do not wish to pursue justice. The various legal options should be laid out including whether to pursue a case as grave sexual abuse or torture.

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

Whilst legal redress in the form of justice and accountability for MSV has definite value, both to the survivor and the broader public, the decision whether to pursue justice must be a clear and informed choice. A survivor who wishes to access services and support without legal redress or who wishes to only speak about torture and not MSV should be supported. A choice to pursue justice for MSV should be supported with clear information on the advantages and disadvantages of such an approach, including systemic obstacles, delays and the likelihood of obtaining a favorable decision through courts and possible risks they could face.

The following steps are for practitioners working with survivors who **do** wish to pursue justice/legal redress:

1. Compile a case to ensure comprehensive documentation of the full experience of survivors.
2. Where the survivor chooses to file a legal case, support him in ensuring that the police records the complaint and that the medical examination by the Judicial Medical Officer is conducted in a timely and respectful manner. Consider the option of filing a complaint with the Human Rights Commission of Sri Lanka (HRCSL).
3. For cases under the Torture Act, make a formal complaint to the Inspector General of Police (IGP). Only the IGP can direct torture cases to the Special Investigation Unit of the police for investigation. Advocacy must be undertaken with the police to refer the case to the Attorney General (AG) and for the AG to prosecute.
4. In criminal cases under 365B, monitor the inquiry and the conduct of the police, to protect the survivors rights
5. In all criminal proceedings make sure that the survivor has legal representation (a lawyer for the aggrieved party) in court to represent his rights and interest, even in instances where the state has provided a counsel.
6. Be mindful that in cases where a survivor is not produced for medical examination (for instance a case where the survivor has been in state custody for months) and/or there is a significant time period between the incident and reporting – there may be difficulties in evidence gathering which may impact the outcome of the case.

7. In Fundamental Rights petitions, make sure that the petition, affidavit and all legal documentation accurately describes the survivor's account of sexual violence if the survivor chooses to specifically disclose MSV.
8. Accompaniment for survivors to make sure they feel safe and supported – this includes visits to police stations, medical facilities, courts etc.
9. Discussing strategies for the protection of survivors and the types of support available through family, human rights groups or other networks and other service providers. In some cases, survivors have been forced to move to another part of the country for their security.

MEDICAL AND PSYCHOSOCIAL

It is critical that survivors are provided access to a wide range of support services to assist them in addressing not only the incident of violence but also the potential long-term harm and trauma caused to the individual.

MSV survivors may be reluctant to seek medical assistance on their own so they may need support. Facilitating survivors' access to private or state medical care and assistance is important not just for documenting injuries but also providing appropriate medical care at the earliest. Identifying experienced and empathetic doctors will prove useful.

There are different forms of psychosocial assistance and it is important to find the support that is best suited to the survivor. It is important to facilitate access psychosocial support systems to both survivors and their families/loved ones where necessary.

Recognise that some may not want to go to a counselor or therapist to talk about their experience but they may wish to discuss other issues that may be causing them stress or anxiety, such as livelihood, employment, dealing with family members etc.

Recognise the need for livelihood and financial support. Some survivors may be unable to return to work in the same capacity as they did before the violence. The trauma and financial insecurity may have an impact. Where justice is not assured, support in rebuilding lives and reparations for survivors may prove useful.

Recognise the need for formal and informal networks to respond to survivors as they need, which may be beyond the capacity of individual caseworkers to provide.

HOW CAN EXISTING SYSTEMS BE IMPROVED TO PROVIDE BETTER SUPPORT FOR MSV SURVIVORS?

Whilst there are a number of legal, policy and administrative reforms relating to the State that need to be introduced to provide a more just, empathetic and effective system of redress for survivors, there are significant improvements in the responses of practitioners that need to take place. The following recommendations are aimed at medium to long-term corrective measures in order to better support and protect survivors:

- **Develop strategies for providing holistic support to survivors:** This may require networking amongst practitioners, such as lawyers, activists, doctors, psychosocial specialists and others, as well as ensuring in-house capacity (where possible) so as to cover differing needs including legal, psychological, medical, financial support and protection.
- **Increase awareness and understanding of MSV amongst lawyers, activists, counselors and medical staff,** of the harm caused and long-term trauma to survivors and their rights and needs. It is necessary to bear in mind the specific manner in which sexual violence affects male and female survivors. Practitioners should acquire knowledge of the impact of MSV, including physical signs and possible signs of distress and trauma. This will provide practitioners with a better knowledge of how to identify incidents and trauma, obtain information and evidence. This is especially important in cases where the violence does not leave visible physical scars.
- **Improve interview and documentation processes within CSO institutions** (including Torture Groups) to ensure proactive means of identifying survivors. Processes and procedures for conducting interviews including questionnaires should be reviewed. The practitioner must be conscious of the possibility of sexual violence, even if the survivor does not mention it or include any details in his narrative of violence and torture. This is especially important during the first interview or discussion. Ensure accurate documentation of violations, including through photographic evidence. It is useful to invest in developing staff interview techniques

to conduct interviews in a sensitive manner that would enable survivors to narrate a comprehensive account of the violence they suffered.

- **Develop accompaniment schemes** so that survivors can easily access police stations, hospitals, legal advice and all other forms of support required to seek redress and support, even if the survivor may not wish to pursue a legal remedy or a legal remedy is inadequate or is unavailable. Practitioners, such as case workers, human rights activists, lawyers, para-legals, who come into direct contact with survivors could carry this out. Similar to the support provided to other vulnerable or 'at risk' persons.
- **Develop a practice of representing survivors in Court** through providing a lawyer for the aggrieved party. This is an important step to protect the rights and interests of the survivor. Although prosecution of crimes is conducted by the State (ie - police conduct the investigation and report to court at the inquiry stage and State Counsel from the Attorney General's Department represents the survivor at the point of framing charges and prosecution) it is still important to ensure further legal representation to protect the survivor's interests more effectively.
- **Advocate that investigators and prosecutors should not pursue legal action under the regressive provisions of the Penal Code (365B)** dealing with 'unnatural offences' that have been used to persecute members of the LGBTIQ community.
- Where survivors lack access to state officers, particularly the AG, **ensuring regular contact with law and order officials**, including investigators, judicial medical officers, forensics, and prosecutors, is important to maintain ongoing advocacy on individual cases and on the issue of MSV in general. In the case of some female survivors, advocacy groups comprising lawyers and activists have pressured state officials for regular meetings and updates on cases, which have yielded limited results. Survivors and practitioners could also be trained to use mechanisms such as the Right to Information Act to obtain information on their cases and medico-legal reports.

පුරුෂ මිංගික ප්‍රවණාඛන්ඩයට ගොදුරුවේ ගැලවුණු අයට සහාය

වෘත්තීයයන්ට මාර්ගෝපදේශයක්

පෙරවදන

රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ මානව හිමිකම් ක්‍ෂේත්‍රයේ තවත් පියවරක් තබමින් විශේෂයෙන්, පසුගිය වසර 17ක (2002 සිට) කාලසීමාව තුළ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳව සමාජයේ කතිකාවතක් ඇති කිරීම සඳහා ඔවුන්ගේ පර්යේෂණ වාර්තාව හරහා වධහිංසා පැමිණවීමේ බරපතලකම ඉස්මතු කරමින් සහ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් දිවි ගලවා ගත් අයට සහාය වීම පිළිබඳව වෘත්තිකයින් සඳහා මාර්ගෝපදේශයක් ගෙන එයි. අපගේ සමාජය තුළ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පටු ආකාරයකින් විමසා බලන බැවින් මෙම මාතෘකාව ගැන ඇසෙනවිට බොහෝ දෙනෙකුට ගෙන එන්නේ කම්පනයකි.

“වධහිංසාව වහල් සමාජයට අයත් ය. කෲරය, මිලේච්ඡය, නිවහල් සමාජයකට සුදුසු නොවේ” ලෙස එක්සත් ජාතීන්ගේ වධහිංසාවට එරෙහි කමිටුව විසින් වධහිංසා පැමිණවීම අර්ථ දක්වයි. මෙම පර්යේෂණ වාර්තාව මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරීන් දෙදෙනෙකු (නීතිඥ ඩීඇන් උයන්ගොඩ මහත්මිය හා මීරාක් රහිම් මහතා) විසින් දශකයක් පුරා ශ්‍රී ලංකාවේ කරන ලද පර්යේෂණයක ප්‍රතිඵලයකි. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් දිවි ගලවා ගත් අයව හඳුනා ගැනීම සහ ඔවුන්ට සිදු වූ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳව තොරතුරු ඔවුන්ගෙන් ලබා ගැනීමට බොහෝ දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණදීමට සිදු විය.

වධහිංසාව හා ඊට අදාළ කාරණා සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ දැනට සිදුකර ගෙන යනු ලබන පර්යේෂණ පිළිබඳව විවිධ කෝණවලින් සොයා බැලිය යුතු අතර, කිසිදු ආකාරයකින් එම පර්යේෂණයන් පුනරාවර්තනය නොවිය යුතුය. ඒ සමගම පර්යේෂණයේ ප්‍රතිඵලය ඉලක්ක ගත ජනතාව වෙත ළඟා විය යුතුය. වධහිංසාව පිළිබඳව සාමාන්‍ය ජනතාව අතර දැනුවත්භාවය අනාගතයේ දී ගොඩනැගිය යුතු අතර, මේ සම්බන්ධයෙන් විවිධ කෝණවලින් උත්සාහ කළ යුතුය. සාක්ෂි මත පදනම් වූ උපදේශනය මේ සඳහා ප්‍රවේශ කරගත යුතුය.

ඇන්තනී විනෝන්

මානව හිමිකම් ක්‍රියාධර/ ව්‍යාපෘති කළමනාකරු
රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

මාර්ගෝපදේශයේ අරමුණ

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයෙහි පැවැත්ම ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ විට සැලකිල්ලට නොගන්නා වූ හඳුනා නොගත් ප්‍රශ්නයකි. එසේ හඳුනා නොගැනීම එයට ගොදුරුව ගැලවුණ අයට ප්‍රමාණවත් සහාය සහ සේවා අවම වීමට දායක වන හේතුවකි. මෙම මාර්ගෝපදේශයෙන් අරමුණු කරන්නේ, මානව හිමිකම් ප්‍රජාව අතර, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ ගොදුරු වී ගැලවුණු අයගේ හිමිකම්, අවශ්‍යතා සහ ප්‍රශ්න පිළිබඳ වැඩි දැනුවත්භාවයක් සහ පිළිගැනීමක් ඇති කිරීමයි.

මෙම මාර්ගෝපදේශයේ ඉලක්ක පාඨකයන් වන්නේ වධහිංසනයෙන් සහ රඳවා තබාගැනීමෙන් බේරුණු අය සමඟ සම්බන්ධ වන හා ඔවුන්ට සහාය සැපයීමේ කාර්යය භාර පුද්ගලයින් ය. ඒ අතරට මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරිකයන්, සිද්ධි ක්‍රියාධරයන්, නීතිඥයන්, මනෝ උපදේශනය සපයන්නන් සහ වෛද්‍ය සෞඛ්‍ය වෘත්තිකයන් අයත් වේ. පහසුව සඳහා මෙම මාර්ගෝපදේශයේ මින් ඉදිරියට ඔවුන් වෘත්තිකයන් ලෙස හැඳින්වේ. බේරුණු පුද්ගලයන්ට සැපයිය යුතු නීතිමය ප්‍රතිකර්ම පමණක් නොව අනෙකුත් නිශ්චිත සහාය සම්බන්ධ කටයුතුවලදී ද මෙම මාර්ගෝපදේශය වෘත්තිකයන්ට ප්‍රායෝගික ආධාරකයක් වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු කුමක් ද? ශ්‍රී ලංකාවේ පිරිමින්ට සහ පිරිමි ළමයින්ට එරෙහි ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු පොදුවේ සිතනවාට වඩා සුලබ ප්‍රශ්නයකි. 2013 වසරේදී, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ දිස්ත්‍රික්ක හතරක කරන ලද අධ්‍යයනයකදී ප්‍රතිචාර දැක්වූ පිරිමින් 1,658 දෙනාගෙන් හතරෙන් එකකට වඩා (28%) ළමා ලිංගික අපචාරවලට මුහුණ දී තිබිණි. ඊට අමතරව, සහභාගි වූ පිරිමින්ගෙන් 12.1%ක් වාර්තා කළේ තමන් සාමාජික වන කල්ලිවලදී පිරිමින් ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක්වන බවයි.¹

පිරිමින් සහ පිරිමි ළමයින් ලිංගික අපචාරවලට සහ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක්වන සිද්ධි විශ්වවිද්‍යාල, බන්ධනාගාර, රැඳවුම් කඳවුරු, පාසල්, ආගමික ආයතන, රැකවරණ නිවාස, පොදු ප්‍රවාහනය සහ නිවෙස් වැනි විවිධ පසුබිම්වලින් වාර්තා වේ. මෙම මාර්ගෝපදේශය විසින් අවධානය යොමුකරනු ලබන්නේ රාජ්‍යය විසින් පුද්ගලයන් රඳවාගනු ලබන බන්ධනාගාර සහ පොලිස් ස්ථාන වැනි සුවිශේෂ සංදර්භය තුළ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය කෙරෙහි ය. කෙසේ වෙතත්, රාජ්‍ය රැඳවුම් භාරයේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ මෙම කලාපය කෙරෙහි මූලික අවධානය යොමු කරන අතර ම, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හේතුවෙන් පීඩාවට පත් වන සියලු පුද්ගලයන්ගේ පුළුල් සමාජ සහ ක්‍රම ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් මෙහි නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර තිබේ. යුක්තිය තහවුරු කරගැනීමේදී සහ තමන් මුහුණ දුන් ලිංගික හිංසනය සම්බන්ධයෙන් සහන ලබාගැනීමේදී කාන්තාවන් මුහුණ දෙන දිගින් දිගට ම පවතින්නා වූ බහුවිධ අභියෝග සහ එම ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා වහා පරිපූර්ණ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ අවශ්‍යතාව වාර්තාව විසින් පිළිගනු ලැබේ. වාර්තාව විසින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ ප්‍රචණ්ඩත්වයේ සුවිශේෂී ස්වභාවයන් හඳුනාගනු ලැබේ.

විවෘත සාකච්ඡාවක අවශ්‍යතාව: තනි සිද්ධි වාර්තා වන නමුදු, රටේ රාජ්‍ය රැඳවුම් ස්ථානවල සිදුවන පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය ප්‍රශ්නය පිළිබඳ වාර්තාගත කිරීම සහ සාකච්ඡා කිරීම සිදු වන්නේ අඩුවෙනි. පසුගිය කාලය පුරා, දේශීය මානව හිමිකම් සංවිධාන විසින් ලිංගික හිංසන සිදුවීම් වාර්තාගත කර තිබේ. ප්‍රශ්නයේ පැතිරුණු ස්වභාවය හඳුනාගැනීමට එය උපකාරී විය. එහෙත්, මෙම ප්‍රචණ්ඩත්වයන් බොහෝ විට විස්තර කරනු ලබන්නේ අත්අඩංගුවේදී සිදුවන වධහිංසනයන් ලෙස ය. ඒවා හැමවිට ම ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය ලෙස වර්ගීකරණය කරන්නේ නැත. එසේම, එම ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ගේ සුවිශේෂීත්වය හඳුනාගන්නේ ද නැත.

¹ CARE and Partners for Prevention, *Broadening gender: Why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka*, 2013, www.care.org/sites/default/files/documents/Broadening-Gender_Why-Masculinities-Matter.pdf

එහෙත්, එයට වෙනස්ව, යුද ගැටුම් සංදර්භයේ වාර්තා මාලාවක් ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් සංවිධාන විසින් සම්පාදනය කරන ලදී. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අපරාධවල රටා සහ ඒවායේ ක්‍රමානුගත ස්වරූපය ඒවා විසින් වාර්තා කරන ලදී. ඒ වාර්තා අතරින් වැඩිගණනක් පළ කරනු ලැබුවේ පසුගිය වසර පහ තුළදී ය². මාර්ගෝපදේශයේ පුළුල් අරමුණක් වන්නේ මෙම පරතරය පියවීම සහ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ දේශීය වෘත්තිකයන් අතර වඩාත් විවෘත සාකච්ඡාවක් නිර්මාණය කිරීමයි. එය කරනු ලබන්නේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ එයින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට සිදුව ඇති හානි පිළිබඳ දැනුම සහ අවබෝධය වර්ධනය කිරීමෙනි.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හඳුනාගැනීමේ වැදගත්කම කුමක් ද?

- ප්‍රශ්නය හඳුනාගැනීමේ හා ඒ පිළිබඳ ලේඛනගත කිරීමේ අඩුපාඩුව හේතුවෙන් ක්‍රියාධරයන්, සත්කාර සපයන්නන් සහ පොදු ජනතාව අතර මේ පිළිබඳ ඇත්තේ සීමිත අවබෝධයකි. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ විවෘත සංවාදයක් නැතිකම සහ බොහෝ විට සිදුවීම් ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය ලෙස අර්ථකථනය නොකිරීම සහ විස්තර නොකිරීම නිසා එයින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට සිදු වන නිශ්චිත හානි පිළිබඳ තේරුම්ගැනීම වැළැක්වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට අයත් වන්නේ කුමක් ද යන්න පිළිබඳ අවබෝධය අඩු නිසා වෘත්තිකයන්ට ප්‍රචණ්ඩත්වය වාර්තා කිරීමේ හැකියාවක් නැත.
- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය නම් ප්‍රශ්නය ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ පළමු පියවර වන්නේ එය හඳුනාගැනීමයි. ප්‍රශ්නය පවතින බව පිළිගැනීම, එහි ප්‍රමාණය සහ ස්වභාවය, එනම්, බේරුණු අයට සිදු වන හානිය සහ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේදී මුහුණ දීමට සිදුවන අභියෝග අවබෝධ කරගැනීම මගින් වැඩිදුර ක්‍රියාමාර්ග සඳහා පදනම සැකසේ. ප්‍රශ්නය පිළිබඳ වැඩි දැනුවත්භාවය සහ අවබෝධය පුද්ගල සහ ව්‍යුහාත්මක මට්ටම්වලදී වැඩිදියුණු කරන ලද ප්‍රතිචාර සඳහා දායක වේ. මහේක්ෂ තලයේදී මෙමගින් නීති හා ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වන උද්දේශනය ශක්තිමත් කෙරේ.
- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය විසින් නිර්මාණය කරනු ලබන පූර්ණ ප්‍රතිඵල සහ හානිය පිළිබඳ වැඩි පිළිගැනීම හා අවබෝධය සහ දැනට තිබෙන ප්‍රතිචාර යාන්ත්‍රණයන්ගේ අප්‍රමාණවත්කම හේතුවෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් සඳහා සේවාවන්ගේ වර්ධනයක් දිරිගැන්වේ. පළමු පියවර ලෙස, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය නිසා පීඩා විඳි බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීම වළක්වන සාධක තේරුම්ගැනීම මගින් වෘත්තිකයන්ට බේරුණු පුද්ගලයන් සමඟ කටයුතු කිරීමේ ලා ඔවුන්ගේ ප්‍රවේශය වැඩිදියුණු කරගත හැකි ආකාරය පිළිබඳ මග පෙන්වීමක් සිදු වේ. බේරුණු පුද්ගලයන් සඳහා වන සාකච්ඡා සහයෝගයේ සහ ඔවුන් සඳහා වන විවිධ, වෙනස් වන අවශ්‍යතාවන් සහ සේවාවන්හි වැදගත්කම අවධාරණය කිරීම සඳහා මෙම දැනුවත්භාවය සහ දැනුම භාවිතා කළ හැකි ය. එම අවශ්‍යතාවන් අතරට මනෝසමාජයීය, වෛද්‍ය, නීතිමය, ආරක්ෂක සහ ප්‍රජා සහාය ඇතුළත් වේ.
- මෙම ස්වරූපයේ ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ ඔවුන්ගේ නීතිමය හිමිකම්, අවශ්‍යතා සහ අපේක්ෂා බේරුණු පුද්ගලයන්ට තිබෙන බව අවබෝධ කරගැනීමට සහ තම අත්දැකීම් සමඟ හැඩගැසීමට පිළිගැනීම විසින් උපකාර කෙරේ.

² Report of the Office of the High Commissioner for Human Rights Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 September 2015, pg. 120, UN Doc. A/HRC/30/CRP.2, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/OISL.aspx> ; Human Rights Watch, “We Will Teach You a Lesson”, *Sexual Violence against Tamils by Sri Lankan Security Forces*, 23 February 2013, www.hrw.org/report/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson/sexual-violence-against-tamils-sri-lankan-security-forces; Freedom from Torture, *Tainted Peace, Torture in Sri Lanka since May 2009*, August 2015, www.freedomfromtorture.org/sites/default/files/documents/sl_report_a4_-_final-f-b-web.pdf; International Truth and Justice Project Sri Lanka, *Silenced: Survivors of torture and sexual violence in 2015*, January 2016, www.itjpsl.com/assets/Silenced-jan-2016.pdf; M. Peel, A. Mahtani, G. Hinshelwood, and D. Forrest, ‘The sexual abuse of men in detention in Sri Lanka,’ *The Lancet*, June 2000.

- පිළිගැනීම විසින් වැරදි කරන්නන්ට එවැනි වැරදි කර බේරී සිටිය නොහැකි බවට පණිවුඩයක් දෙනු ලැබේ.
- පිළිගැනීම මගින්, ප්‍රශ්නය පිළිබඳ විවෘත සංවාදයක් නැතිකම ආමන්ත්‍රණය කිරීමට උපකාර කෙරේ. එසේම, ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලයන් නිහඬ කිරීම වැළැක්වේ. පිළිගැනීම නැතිකම හේතුවෙන් බිය, ලජ්ජාව සහ සමාජ අපකීර්තිය වැනි සාධක සංකීර්ණ වේ. ඒවා හේතුවෙන් වාර්තා කිරීමට බාධා ඇති වේ. එසේම බේරුණු පුද්ගලයන් සහාය සොයා පැමිණීම ද අවහිර වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිගැනීම මගින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට සහන සපයාගැනීමට සහ අපකීර්තීමත්භාවය අවම කිරීම සඳහා අවශ්‍ය සමාජ අවබෝධය වැඩිකිරීමේ ක්‍රියාවලි උදෙසා ආරක්ෂිත සහ හැකියාවන් ඇති කරන අවකාශයන් සඳහා පහසුකම් සැපයේ.
- වෘත්තිකයන්ට තමන්ගේ ම පූර්ව විනිශ්චයන් මෙන් ම පුළුල් සමාජ ඒකාකෘති පිළිබඳව ද විමසා බැලීමට පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිගැනීම මගින් හැකියාව ලැබේ. පුරුෂෝත්තමභාවය, ලිංගිකභාවය සහ සමලිංගික වර්ග සම්බන්ධයෙන් විෂමතා ඇති කරන නීතිමය විධිවිධාන වටා භයානක මිථ්‍යා සහ ඒකාකෘතික අදහස් තිබෙන සංදර්භය තුළ මෙය විශේෂයෙන් ම වැදගත් ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය යනු කුමක් ද?

ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය යනු පුළුල් යෙදුමකි. එමගින් පුළුල් පරාසයක ක්‍රියා ආවරණය වේ. ඒ අතරට, දූෂණය, දූෂණයට උත්සාහ කිරීම, ලිංගික අපචාර සහ ලිංගික සුරාකෑම අයත් වේ. ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය අර්ථකථනය කර තිබෙන්නේ මෙසේ ය: “නිවස හා සේවා ස්ථානය මෙන් ම වෙනත් ඕනෑම පසුබිමකදී, ඕනෑම පුද්ගලයකු විසින්, වින්දිතයාට තිබෙන සම්බන්ධය කුමක් වුවත්, ලිංගික ක්‍රියාවක්, අනවශ්‍ය ලිංගික ප්‍රකාශයක් හෝ වාසියක් ලබාගැනීමට දරනු ලබන උත්සාහයක් හෝ බලහත්කාරයෙන් තැනින් තැන ගෙන යාමට දරන උත්සාහයක් හෝ එසේ නොමැතිනම්, බලහත්කාරය භාවිතා කරමින් පුද්ගලයකුගේ ලිංගිකභාවයට එරෙහිව සිදු කරනු ලබන ඕනෑම ලිංගික ක්‍රියාවක්.”³ කාරණා තුනක් සම්පූර්ණ වේ නම් නීතිමය නොවන ආකරයට ද පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය අර්ථකථනය කළ හැකි ය:

- අකැමැත්තෙන් කරනු ලබන ඕනෑම ලිංගික බලහත්කාරයක් හා / හෝ යටපත් කිරීමක්,
- ශාරීරික හා / හෝ මානසික යහපැවැත්මට තර්ජනයක්,
- පිරිමි ළමයකු, පිරිමි නව යව්වනයකු හෝ වැඩිහිටියකු සම්බන්ධ වීම

නීතිමය ප්‍රතිසංස්කරණ සහ නඩු නීති යන අංශ දෙකෙන් ම නිශ්චිත ගෘහස්ථ නීතිමය බලය සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රගතියක් තිබෙනමුත්, ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයේ සංස්ථාපක මූලිකාංග තවමත් ජාත්‍යන්තර නීතිය යටතේ පවා අභියෝගයට ලක් වේ. නිදසුනක් ලෙස, ලිංගික ස්වරූපයේ ඇතැම් ක්‍රියා ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්ව අපරාධයක් ද යන්න සම්බන්ධයෙන් තර්ක තිබේ. කාන්තාවන්ටත්, පිරිමින්ටත්, මෙම නීතිමය දෙබිඹිභාවය හේතුවෙන් වගවීමේ දුබලතාවක් ඇති වේ.

වරද කරන්නා විසින් බලය අපහරණය කිරීම ලිංගික ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවලට අයත් වේ. ශාරීරික බලය, ප්‍රවණ්ඩත්වය, ලජ්ජාවට පත් කිරීම සහ යටපත් කිරීම එයට අයත් වන්නට හෝ නොවන්නට පුළුවන. කෙසේ වෙතත්, ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය හා බලය අතර මෙම සම්ප්‍රදායික සම්බන්ධය මගින් ඇතැම්විට ලිංගික ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා තුළට වැරදිකරුවාගේ ආශාව ඇතුළත් වීමේ හැකියාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සිදු නොවිය යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයකු වරද කරන්නා විසින් තනිකරගත් බව පිළිගැනීම හෝ ඔහු කිසියම් ආකාරයකින් ආශාවේ වස්තුවක් වී ඇති බව පිළිගැනීම යනු දුෂ්කර සහ සංකීර්ණ සාකච්ඡාවකි. බොහෝ බේරුණු පුද්ගලයන් එය තමන් තුළ හෝ පිළිගැනීමට අකැමැති ය. එහෙත්, අවදානම්සහගතභාවයන් තේරුම්ගැනීම සඳහා සහ බේරුණු

³ <https://www.svri.org/research-methods/definitions>

පුද්ගලයාගේ විස්තරවල යථාර්ථයට හා එක් එක් බෙරුණු පුද්ගලයන් විසින් මුහුණ දෙනු ලබන නිශ්චිත දුෂ්කරතාවලට යුක්තිය ඉටුකිරීම සඳහාත් මෙම සියුම් වෙනස පිළිගැනීම වැදගත් ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සඳහා උදාහරණ මොනවා ද?

පුළුල්, එහෙත්, අර්ථකථනය කරන ලද කලාපයක් පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට අන්තර්ගත විය හැකි ය. එයට දූෂණය, ලිංගික අවයව ආශ්‍රිත ප්‍රචණ්ඩත්වය, කප්පාදු කිරීම, වන්ධාකරණය, බලහත්කාර ලිංගික ක්‍රියා සහ ලිංගික නින්දා ඇතුළත් වේ.⁴

ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය අත්අඩංගුවේදී සිදු වන බව වාර්තා වී තිබෙන ප්‍රචණ්ඩත්ව වර්ග:

- දූෂණය: ශිශ්නය හෝ බෝතල්, පොලු, පොලිස් බැටන් පොලු වැනි හෝ ද්‍රව්‍ය වින්දිතයාගේ ගුදය හෝ මුඛය තුළට ඇතුළු කිරීම. බලහත්කාර මුඛ සංසර්ගය. ලෝහ කම්බි, ඇල්පෙනෙති, කුඩා යකඩ බෝල ආදිය මුත්‍රා මාර්ගයට හෝ ශිශ්නයට ඇතුළු කිරීම
- බලහත්කාරයෙන් ස්වයං වින්දනය කරවීම, බලහත්කාරයෙන් වරද කරන්නා කුල්මත් කරගැනීම, වරද කරන්නන් විසින් වින්දිතයාගේ සිරුරේ හෝ මුඛයේ හෝ ශුක්‍ර මෝචනය කිරීම සහ ශුක්‍ර හෝ මුත්‍ර ගිලින්නට බලකිරීම වැනි වෙනත් ලිංගික ලජ්ජාවට පත්කිරීම්
- ලිංගික අවයව ලාවිච්චලට දමා වැසීම, ලිංගික අවයවවලට අතින් හෝ පයින් පහර දීම වැනි මොට බලය යෙදීමෙන් පීඩාවට පත්කිරීම
- වෘෂණ හෝ ශිශ්නය මිරිකීමෙන් හෝ ඇඹරීමෙන් පීඩා කිරීම සහ ශිශ්නය වටා බදින ලද නූලකින් ඇදීම
- ලිංගික අවයව පිළිස්සීම හා විදුලි සැර යෙදීම
- බලහත්කාරයෙන් නිරුවත් කිරීම⁵

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වරද කරන්නෝ කවරහු ද?

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය කරන්නන් පිරිමින් හෝ ගැහැනුන් විය හැකි ය. විශේෂයෙන් ම ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු වන රාජ්‍ය රැඳවුම් ස්ථානවල රාජ්‍ය නිලධාරීන් ඔවුන් අතරට අයත් වේ. රාජ්‍ය අත්අඩංගුවේ සංදර්භය තුළ ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ හෝ හදිසි නීතිය යටතේ අත්අඩංගුවට ගන්නා ලද පුද්ගලයන් මෙන් ම, පොලිසිය විසින් රට පුරා ම අත්අඩංගුවට ගනු ලබන හා ප්‍රශ්න කරනු ලබන පුද්ගලයන් වින්දිතයන් විය හැකි ය. අත්අඩංගුවේ සිටින ඇතැම් අය ද මේ සම්බන්ධ වැරදිකරුවන් විය හැකි ය.

⁴ See footnote 2
⁵ See footnote 2.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය අඩුවෙන් වාර්තා වන්නේ හෝ වැරදියට වාර්තා වන්නේ ඇයි?

බොහෝ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන් අපරාධය වාර්තා කිරීමට හෝ මානව හිමිකම් කණ්ඩායම්වල සහ නීතිඥයන්ගේ සහාය ලබාගැනීමට අකැමැති ය. ඇතැම් විට, ඔවුන් තම පවුලේ සහාය ලබාගැනීමට පවා අකැමැති ය. වධහිංසන සිදුවීම් වාර්තා කරන පුද්ගලයන් එකී ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය විස්තර නොකර සිටීමට කැමති විය හැකි ය. අඩුවෙන් වාර්තා වීමට හේතු වන කරුණු මෙසේ ය:

- පළිගැනීම්වලට බිය සහ ආරක්ෂාව නැතිකම:** වරද කරන්නන් රජයේ නිලධාරීන් හෝ බලවත් පුද්ගලයන් වන විට, වින්දිතයෝ පොලිසියට පැමිණිලි කිරීමට බිය වෙති. එයට හේතුව පහරදීම් සහ පළිගැනීම් සම්බන්ධයෙන් ඇති බියයි. මෙය රාජ්‍ය ප්‍රවණ්ඩත්වයේ සියලු වින්දිතයන්ට පොදු ය. ඒ අතරතුර රජයේ අත්අඩංගුවේ සිටින පුද්ගලයන්ගේ තත්වය වඩාත් නරක ය. අලුතෙන් පිහිටුවන ලද වින්දිතයන් සහ සාක්ෂිකරුවන් ආරක්ෂා කිරීමේ අධිකාරිය තවමත් විශ්වාසය ගොඩනැගීමට සමත් වී නැත. රඳවා තබාගනු ලැබීම (බොහෝ විට, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ දිගු කලක් රඳවා තබාගනු ලැබේ.) සහ වධහිංසනයට ලක් වීමට තිබෙන ඉඩ හේතුවෙන් බොහෝ බේරුණු පුද්ගලයන් තම රඳවා තබාගැනීම අවසන් කරගන්නට හා වැඩිදුර ක්‍රියාමාර්ග නොගෙන ඉන්නට කැමැත්තක් දක්වති.
- අපකීර්තිය හා ලජ්ජාව:** ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයේ පිරිමි වින්දිතයන් සහන සෙවීමට උත්සාහ කළොත් හෝ අඩු තරමේ තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතා කළහොත් හෝ ඔහු නිශේධාත්මක ප්‍රතිචාර රැසකට මුහුණ දිය හැකි ය. සමච්චලය, නිහඬ කිරීම, ලජ්ජාව හෝ කතා නොකර සිටීමේ දණ්ඩනයට ලක්කිරීම ඒ අතර තිබේ. පිරිමින්, පුරුෂාධිපත්‍යය සහ ලිංගිකභාවය සම්බන්ධ සමාජ සහ සංස්කෘතික ඒකාකාරී සමග අපකීර්තිය බැඳී තිබේ. ඒ හේතුවෙන් පිරිමි බේරුණු පුද්ගලයන් වැඩිදුරටත් වින්දිතයන් බවට පත් වේ. එවැනි සංදර්භයන්හිදී සංක්‍රාන්ති ලිංගික පිරිමින් වැඩිපුර අවදානමට ලක් විය හැකි ය. සමලිංගිකභාවය වටා තිබෙන එහි නියැලී අය අපරාධකරුවන් බවට පත් කිරීම, නොදැනුවත්කම සහ පූර්ව විනිශ්චයන් හේතුවෙන් අපකීර්තීමත්භාවය තවත් වැඩි වේ. මෙය සමාජ ප්‍රතිචාරවලට පමණක් නොව ගැලවුණ පුද්ගලයන්ටම පවා බලපෑ හැකි ය. පිරිමි ඒකාකාරී හේතුවෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් තමන් පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයේ වින්දිතයන් බව තමන්ට ම ඒත්තුගන්වා ගැනීම වැළැක්විය හැකි ය.
- වෘත්තිකයන් අතර අවබෝධයේ අඩුකම සහ පූර්ව විනිශ්චයන්:** නීතිඥයන්, අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාධරයින්, වෛද්‍ය වෘත්තිකයින් සහ රාජ්‍ය නිලධාරීන් හට පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට අඩංකු වන දේ ගැන සහ එහි වින්දිතයන්ට ලබා දිය යුතු ප්‍රතිකර්ම මොනවා ද යන කරුණු සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලිභාවයක් නැත. එයට හේතුව මෙම උල්ලංඝනයන් සමග ගනුදෙනු කිරීම සඳහා දැනුම සහ ධාරිතාව අඩුකම සහ / හෝ වෘත්තිකයන් ද පිරිමි වින්දිතයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීම වළක්වන ඇතැම් සමාජ පූර්ව විනිශ්චයන් වැළඳගත් අය වීම විය හැකි ය. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ වෘත්තිකයන් අතර දැනුම අවම වීම හේතුවෙන් ඔවුන් තුවාල සහ අපචාරයන් වධහිංසනය යටතේ වර්ගීකරණය කිරීමට ඉඩ තිබේ. එහෙත්, ඒවා ලැයිස්තුගත විය යුත්තේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සහ වධහිංසනය ඇතුළත් බහුවිධ ප්‍රවණ්ඩත්වයන් ලෙස ය.
- ගැලවුණ පුද්ගලයන් හට ඇමතීමේදී අසංවේදීකම හා ධාරිතා අඩුකම:** ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීමට කැමැත්තක් දක්වනවා විය හැකි ය. එය වනාහි දැනුවත් සත්කාරයක් අවශ්‍ය විෂයකි. බේරුණු පුද්ගලයන්ගෙන් ප්‍රශ්න කළ යුතුව තිබෙන්නේ සංවේදී ආකාරයට ය. එමගින් ආරක්ෂිත පරිසරයකදී ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාර ලබාගත යුතු අතර ඒ සඳහා ගැලවුණ පුද්ගලයාගේ විශ්වාසය ගොඩනැගිය යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයන් සමග සෘජු සම්බන්ධතා ගොඩනගාගන්නා වෘත්තිකයන් අදාළ ප්‍රශ්න ඇසීමට අසමත් විය හැකි ය. මෙමගින් අසම්පූර්ණ හෝ වැරදි නිරීක්ෂණ සිදු විය හැකි ය. අර්ධ කරුණු මත අර්ථකථන සැපයිය හැකි ය. ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කාර්තාවකට වඩා පිරිමියෙකුට කතා කිරීමට කැමති වීමට ඉඩක් ද තිබේ. එයට හේතුව ගැඹුරු සංස්කෘතික ඒකාකාරීත්ව වේ.

කෙසේ වෙතත්, සෑම සිද්ධියක් ම එකිනෙකින් වෙනස් ය. එම නිසා බේරුණු පුද්ගලයන් තමන් කතා කිරීමට කැමති වෘත්තිකයාගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ පුද්ගලයාගේ වයස පිළිබඳ විශේෂත්වයක් දැක්විය හැකි ය.

නීතිය යටතේ කුමන ආරක්ෂාවක් තිබේ ද?

ශ්‍රී ලංකාවේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය අනුව, වැඩිහිටියන්ට එරෙහි ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට අදාළ වන විධිවිධාන කීපයක් තිබේ. එහෙත්, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය හා සම්බන්ධ සියලු ස්වරූප හඳුනාගැනීම අභියෝගයකි.

- කැපී පෙනෙන අන්දමින්, දූෂණයෙන් ගැලවුණ වැඩිහිටි පිරිමි පුද්ගලයකු හෝ වයස අවුරුදු 16ට අඩු පිරිමි ළමයකු හට දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 363 වගන්තිය යටතේ සහන සෙවිය නොහැකි ය. එමගින් ආවරණය වන්නේ දූෂණය වූ සහ ව්‍යවස්ථාපිත දූෂණයට භාජනය වූ ස්ත්‍රී වින්දනයන් පමණි. මෙය දූෂණය පිරිමි සහ ගැහැණු දෙපාර්ශ්වය ම අයත් වන පරිදි පුළුල් අන්දමින් අර්ථ නිරූපණය කරන්නා වූ හා පුළුල් පරාසයක ක්‍රියා ආවරණය කරන්නා වූ ජාත්‍යන්තර නීතිය යටතේ ඇති විධිවිධානවලට සහ බොහෝ ප්‍රගතිශීලී නීතිමය විධිවිධානයන්ට පටහැණි ය. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාවේදී දූෂණය අර්ථ නිරූපණය කර තිබෙන්නේ කාන්තාවන් සම්බන්ධයෙන් පවා පටු අන්දමිනි. එයට බලහත්කාර මුඛ සංසර්ගය සහ ඩිජිටල් සංසර්ගය ද, වින්දනයාගේ සිරුර විනිවිදිත ශිෂ්ණය නොවන වෙනත් ශරීර කොටස් ද ඇතුළත් වන්නේ නැත.

වර්තමාන නීතිය යටතේ අදාළ වන විධිවිධාන මෙසේ ය:

- **බරපතල ලිංගික අපචාර (365 බී කොටස):** මෙම විධිවිධානය භාවිතා කරනු ලබන්නේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් නඩු පැවරීමට ය. මෙම විධිවිධානය ස්ත්‍රී පුරුෂ වශයෙන් ස්වාධීන වේ. එහි සඳහන් වන්නේ, “ඕනෑම පුද්ගලයකු විසින් ලිංගික සන්තෘෂ්ටිය පිණිස ලිංගික අවයව හෝ මානව ශරීරයේ වෙනත් කොටසක් හෝ කිසියම් උපකරණයක් හෝ සිදුරක් හෝ වෙනත් අයෙකුගේ ශරීරයේ කොටසක් හෝ භාවිතා කරමින් සිදු කරනු ලබන, දූෂණය යටතට නොගැනෙන ක්‍රියාවකි.” මෙම විධිවිධාන අනුව දූෂණය සම්බන්ධයෙන් පැනවෙන දණ්ඩනය ම පැනවිය හැකි ය. එහෙත්, අපරාධ ධුරාවලියේදී මෙය සැලකෙන්නේ දූෂණයට අඩු අපරාධයක් ලෙසයි.
- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය විශේෂිත ස්වරූපයක් දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 311 (බී) කොටස මගින් ආවරණය වේ. එය අදාළ වන්නේ ශිෂ්ණය හෝ වෘෂණ කෝෂ ඉවත් කිරීම හෙවත් කප්පාදු කිරීමට ය. මෙම විධිවිධානය විසින් මෙම අපරාධය ලිංගික ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවක් ලෙස අර්ථ නිරූපණය කරන්නේ නැත. එහෙත්, එය පුද්ගලයකුගේ සිරුරට කරනු ලබන දරුණු පීඩාවක් ලෙස සැලකේ.

භාවිතා කළ හැකි තවත් අමතර විධිවිධානයක් තිබේ. එහෙත්, එය මතභේදකාරී ය. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් පසුගාමී දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 365, 365 ඒ වගන්ති යටතේ අස්වාභාවික වරදක් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේ ඕනෑම උත්සාහයකට බලවත් ලෙස විරුද්ධ විය යුතු ය. එයට හේතුව වන්නේ නීතියේ තිබෙන එවැනි විධිවිධාන සමලිංගික, ද්විලිංගික, සංක්‍රාන්ති ලිංගික, අන්තර් ලිංගික සහ ලිංගිකත්වය ප්‍රශ්න කරන ප්‍රජාවන්ට එරෙහිව නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යොදාගන්නා බැවිනි. එමගින් පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය වින්දනයන් මුහුණ දෙන ලජ්ජාව, අපකීර්තිය සහ බිය තවත් වැඩි විය හැකි ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය වධහිංසනයක් ලෙස සැලකිය හැකි ද?

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය වධහිංසනයේ ස්වරූපයක් විය හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංදර්භයකදී එය ඇතැම් විට වධහිංසනය ලෙස නීතියෙන් වටහාගැනීම සහ වාර්තා කිරීම සිදු වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය යනු

පැහැදිලි අපරාධයකි. එබැවින් ඒ සම්බන්ධයෙන් වධහිංසනයෙන් පරිබාහිරව පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යටතේ නඩු පැවරිය හැකි ය.

නඩු පැවරීම සඳහා විකල්ප කීපයක් පහත දැක්වේ:

- රාජ්‍ය නිලධාරීන් සම්බන්ධ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අපරාධ සම්බන්ධයෙන් වධහිංසන පනත හෙවත් 1994 අංක 22 දරණ වධහිංසනය සහ වෙනත් කාර, අමානුෂික හෝ අවමන් සහගත සැලකීම් හෝ දඬුවම්වලට එරෙහි සම්මුති පනත යටතේ නඩු පැවරිය හැකි ය. වධහිංසන පනත ඇතුළු සියලු විධිවිධාන සම්බන්ධයෙන් පොලිසිය විමර්ශන සඳහා උපයෝගී කරගන්නා ආකාරය සහ නඩු පැවරීම සම්බන්ධයෙන් තීරණ ගන්නා ආකාරය තීරණය කරන්නේ නීතිපතිවරයා බව සඳහන් කළ යුතු ය. නඩු පැවරිය යුත්තේ කුමන නීතියක් යටතේ ද යන්න සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයාට මැදිහත් විය නොහැකි ය.
- ව්‍යවස්ථාවේ 11 වගන්තිය මගින් සුරක්ෂා කර තිබෙන අමානුෂික සහ අවමන් සහගත සැලකීම්වලට එරෙහි විධිවිධාන ප්‍රකාරව මූලික හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම යටතේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ද සහන සෙවිය හැකි ය. කෙසේ වෙතත්, මෙම ප්‍රතිකර්මය වැරදි කරන්නාට දණ්ඩන ප්‍රතිඵලයක් වන්නේ නැත. අධිකරණය විසින් ගැලවුණ පුද්ගලයාට ප්‍රකාශිත සහන සහ වන්දි ප්‍රදානය කර ඇති විටදී සහ වැරදි කළ අයට වන්දි ගෙවීමට නියම කර ඇති විටදී පවා ඔවුන් අනිවාර්යයෙන් ම අපරාධ නීතිය යටතේ නඩුවකට මුහුණ දිය යුතු නැත. අධිකරණය විසින් වැරදිකරුවන්ට නඩු පැවරිය යුතු බවට දෙන නියෝග බලධාරීන් විසින් අනුගමනය කරනු ලබන්නේ කලාතුරකිනි. මූලික හිමිකම් අයදුම්පතක් යනු බේරුණු පුද්ගලයන් විසින් අනුගමනය කරනු ලබන බොහෝ සුලබ ප්‍රතිකර්මයයි. එයට අවශ්‍ය වන්නේ ඔප්පු කිරීම සඳහා අඩු බරකි. එහි ප්‍රතිඵලය බේරුණු පුද්ගලයාට වන්දි ලැබීම සහ යම් ආරක්ෂාවක් ලැබීමයි. භාවිතයේදී, ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ ආබායනයක් ඇතුළත් කරන්නේ ද, නැද්ද යන තෝරාගැනීම නීතිඥයන්ගේ අතේ තිබිය හැකි ය. හැම විට ම ඒ සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයාට අවස්ථාව නොලැබේ.

අත්දැකීම් අනුව, කෙසේ වෙතත්, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන්ට විශේෂිත වූ ආමන්ත්‍රණය කළ යුතු ප්‍රශ්න තිබිය හැකි ය. වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර, මානසික සෞඛ්‍ය අවශ්‍යතා සහ උපදේශනය, අත්දැකීම සමග හැඩගැසීමේ උපායමාර්ග සහ සමස්ත යහපැවැත්ම සඳහා උපකාර අවශ්‍ය විය හැකි ය. එබැවින්, වධහිංසනයට නීතිමය ප්‍රතිකර්ම යොදා තිබෙන අවස්ථාවලදී පවා පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන් මුහුණ දෙන වෙනත් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් උපකාර කළ යුතු ය. පහත විස්තර කරන පරිදි, අත්දැකීමක් වර්ගීකරණය කරන ආකාරය සම්බන්ධයෙන් සහ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වධහිංසනයෙන් පරිබාහිරව සුවිශේෂකොට හඳුනාගත යුතු ද යන්න තීරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයාගේ අවබෝධය සහ කැමැත්ත අවශ්‍ය ය. නිදහස්, පූර්ව සහ තොරතුරු මත පදනම් වූ කැමැත්ත පිළිබඳ නීතිමය ප්‍රතිකර්ම යටතේ පහත වැඩිදුරටත් සාකච්ඡා කරනු ලැබේ.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු සහ විය හැකි පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිද්ධියක් සමග කටයුතු කරන ආකාරය

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිද්ධියකට ප්‍රතිචාර අතර නීතිමය යුක්තිය තිබිය හැකි මුත් එයට සීමා වන්නේ නැත. ගැලවුණු පුද්ගලයාගේ අවශ්‍යතා ඔවුන්ගේ පුද්ගල තත්වයන්/ සංදර්භයන් අනුව වෙනස් විය හැකි ය. බොහෝ දෙනෙකුට එය වනාහි ඔවුන් තමන්ට එරෙහිව සිදු වූ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් සම්බන්ධයෙන් කතා කරන පළමු අවස්ථාව විය හැකි ය. ඇතැමෙකු සහාය සොයන්නේ උපදේශනය, ආරක්ෂාව, වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර සහ සමස්ත යහපැවැත්ම සහාය සම්බන්ධයෙන් පමණක් විය හැකි ය. අනෙක් අය නීතිමය සහාය හෝ නීතිමය හා නීතිමය නොවන යන දෙයාකාරයේ ම සහාය අපේක්ෂා කරනවා විය හැකි ය. මෙහිදී වැදගත් වන්නේ වෘත්තිකයන් සංවේදී වීම සහ බේරුණු පුද්ගලයාගේ අවශ්‍යතා පිළිගැනීමයි. සෑම බේරුණු පුද්ගලයකු ම ගරුත්වයෙන් යුක්තව ඔවුන් මුහුණ දෙන පීඩාවෙන් ගැලවීමට හා සහාය ලබාගැනීමට හිමිකම් ඇති අයෙකු ලෙස සලකා ඔවුන්ට ප්‍රතිචාර දැක්විය යුතු ය.

එබැවින් පහත දැක්වෙන කරුණු වෘත්තිකයන්ට වැදගත් ය:

- ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පුද්ගලයන්ට බලපාන්නේ වෙනස් ආකාරවලින් බව තේරුම් ගන්න. සියලු ගැලවුණු පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රතිචාර හා ඉල්ලීම් සමාන නැත.
- බේරුණු පුද්ගලයන්ට තීරණ ගැනීමේ හැකියාව නැති සහ අනුකම්පාව අවශ්‍ය වින්දිතයන් ලෙස සලකන්න එපා. ඒ වෙනුවට ඔවුන්ගේ ශක්තිය සහ විශ්වාසය ගොඩනැගීම සඳහා අවධානය යොමු කළ යුතු ය.
- බේරුණු පුද්ගලයන්ට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සහ සහන ලබා ගත හැකි ආකාර පිළිබඳ විස්තර කළ යුතු බව තේරුම් ගන්න. මෙම විකල්පවලදී මතු විය හැකි ගැටලු සහ පටලැවිලි ලැයිස්තුගත කළ යුතු ය. නිදසුනක් ලෙස, නීතිය පිහිට සෙවීමේ වාසි ඉදිරිපත් කරන අතර, ඔවුන්ගේ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් ඔප්පු කිරීමේ බර වැනි කාරණා සහ නීති පද්ධතිය තුළ තිබෙන දීර්ඝකාලීන ප්‍රමාදයන් ආදිය ගන්නට සිදුවන අවදානම් ලෙස සටහන් කරගත යුතු ය.
- විවිධාකාර පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව වින්දිතයන් සහාය ලබාගැනීමේදී වෙනස් විකල්ප තෝරාගත හැකි බව දැනුවත් වන්න. පොලිසියේ පැමිණිලි කිරීමෙන් හෝ අධිකරණයේ නඩුවක් පැවරීමෙන් තමන්ට අවධානය යොමු කර නොගනිමින් වෙනත් ස්වරූපවල සහාය ලබාගැනීමට තෝරාගැනීමට ඇතැමෙකුට අවශ්‍ය විය හැකි ය. එවැනි සේවා වෙත ප්‍රවේශය හෝ ඒ සඳහා උපදෙස් හෝ ලබා දෙමින් බේරුණු පුද්ගලයාට උපකාර කිරීම වෘත්තිකයාගේ කාර්යයයි.
- ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීමට අකැමැති බව හඳුනාගන්න. එම තෝරාගැනීමට ගරු කළ යුතු ය. අනෙක් අයට වෘත්තිකයාගෙන් පෙළඹවීමක් අවශ්‍ය විය හැකි ය. තමන් ම තොරතුරු පවසනවාට වඩා සෘජු ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු සැපයීම ඇතැමෙකුට වඩා සුවපහසු විය හැකි ය. වෘත්තිකයා මෙම විවිධ තත්වයන් පිළිබඳ දැනුවත් විය යුතු ය. සාකච්ඡාව මෙහෙයවීමේ සංවේදීභාවය සහ අත්දැකීම් වෘත්තිකයාට තිබිය යුතු ය. වින්දිතයන්ට කතා කිරීම සඳහා ආරක්ෂිත සහ විවෘත පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම වැදගත් ය.
- බේරුණු පුද්ගලයා ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධ කාරණා මතුකිරීමට පළමු නිමේෂයේදී අකැමැති විය හැකි බැවින් නැවත සාකච්ඡා කිරීම සඳහා යොමුවන්න.
- විවිධ හේතු මත පරස්පර විරෝධයන් ඇතිවීමට සහ ඇතැම් විස්තර අත්හැර දැමීමට තිබෙන හැකියාව පිළිබඳ දැනුවත් වන්න. එම හේතු අතර ආතතික සිද්ධි මතක් කිරීමේ අපහසුව නිසා බේරුණු පුද්ගලයා ඒවා මානසිකව වළක්වා තිබීම විය හැකි ය.
- ආවෘත පරිසරයකදී වෘත්තිකයකුට කරන හෙළිදරව් කිරීම් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයකින් කරන හෙළිදරව් කිරීමකින් වෙනස් බව හඳුනාගන්න. එයට ගරු කරන්න. ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් ප්‍රසිද්ධියේ පෙනී සිටීමට අකැමැති විය හැකි ය. එසේම, තමන්ට වරද කළ අය නම්කිරීමට හෝ යුක්තිය සොයා යාමට අකැමැති විය හැකි ය.
- වධහිංසනයෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡාවේදී සහ කතාබහවලදී, පුරුද්දක් ලෙස, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ එහි පැවැත්ම පිළිබඳ කෙටි හැඳින්වීමක් කරන්න. තම පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අත්දැකීම් අදාළ තැන්වලදී ඇතුළත් කරනවා ද නැද්ද යන්න පිළිබඳ තීරණය කිරීමේ අවස්ථාව බේරුණු පුද්ගලයාට මෙමගින් ලැබෙනු ඇත.
- උපදෙස් සහ ආධාර ලබාගැනීමේදී ඇතැම් පිරිමි බේරුණු පුද්ගලයන් පිරිමි අයෙකුට ම ද අනෙක් අය කාන්තාවකට ද ඒ ගැන කතා කිරීම පහසු යයි සැලකිය හැකි බව තේරුම් ගන්න.

- තම අන්‍යතාව හේතුවෙන් බේරුණු පුද්ගලයා මුහුණ දීමට ඉඩ තිබෙන වෙනත් අවදානම් පිළිබඳ සැලකිලිමත් වන්න. නිදසුනක් ලෙස, සංක්‍රාන්ති ලිංගික පුද්ගලයකු වන බේරුණු පුද්ගලයකුට බිය, අපකීර්තිය සහ වෛද්‍ය අවශ්‍යතා වැනි වෙනත් ලිංගික පුද්ගලයකුගේ අවශ්‍යතාවලට වෙනස් අවශ්‍යතා තිබිය හැකි ය. ඓතිහාසිකව හෝ සංවිධිතව රාජ්‍යය විසින් පීඩාවට පත් කරන ලද වාර්ගික සුළුතරයකට අයත් පුද්ගලයකුට ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ වාර්තා කිරීමේදී හෝ සාකච්ඡා කිරීමේදී අමතර බියක් තිබිය හැකි ය. බේරුණු පුද්ගලයාගේ අන්‍යතාව නීතිමය සහන ලබාගැනීමේදී සෘජුව අදාළ විය හැකි ය.
- ඉහළ පෙළේ වරදකරුවන්ට එරෙහිව ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේදී බේරුණු පුද්ගලයන් මුහුණ දිය හැකි තර්ජන පිළිබඳ දැනුවත් වන්න. දරුණු තත්වයන්හිදී බේරුණු පුද්ගලයා ආරක්ෂිතව කැටුව යාම හා ඇතැම් විට තාවකාලික රැකවරණ ස්ථාන සැපයීම වැනි ආරක්ෂක මූලෝපායන් සංවර්ධනය කිරීම වැදගත් ය.

නීතිමය සහන සඳහා උපකාර කිරීම

නීතිමය උපදේශනයට ප්‍රවේශය තහවුරු කිරීම වැදගත් ය. එවැනි උපදේශනයක පළමු කාර්යය වන්නේ බේරුණු පුද්ගලයා තම හිමිකම් සහ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ දැනුවත් බව තහවුරු කිරීමයි. ඔවුන් යුක්තිය සොයා යාමට අපේක්ෂා නොකළ ද එය අදාළ ය. නඩුව ගෙනයන්නේ බරපතළ ලිංගික අපරාධයක් ලෙස ද, වධහිංසනයක් ලෙස ද යන්න තීරණය කිරීම වැනි විවිධ නීතිමය විකල්ප යොදාගත යුතු ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සඳහා යුක්තියේ සහ වගවීමේ ස්වරූපයේ නීතිමය සහනවලට නිශ්චිත වටිනාකමක් තිබේ. එය බේරුණු පුද්ගලයාට මෙන් ම පුළුල් මහජනයාට ද අදාළ ය. යුක්තිය සොයා යනවා ද යන තීරණය පැහැදිලි සහ තොරතුරු මත පදනම්ව කරන ලද තෝරාගැනීමක් විය යුතු ය. නීතිමය සහාය නොමැතිව සේවා සහ සහයෝගය වෙත ප්‍රවේශ වීමට අදහස් කරන බේරුණු පුද්ගලයකු හෝ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය අතහැර වධහිංසනය පිළිබඳ පමණක් කතාකිරීමට කැමති පුද්ගලයකුට ද සහාය ලබාදිය යුතු ය. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් යුක්තිය සොයා යාමේ තෝරාගැනීමකට එහි වාසි සහ අවාසි පිළිබඳ පැහැදිලි තොරතුරු සපයමින් සහාය ලබා දිය යුතු ය. ඒවා අතරට ක්‍රමය විසින් ඇති කරනු ලබන බාධා, ප්‍රමාදයන් සහ අධිකරණයෙන් වාසි සහගත තීන්දුවක් ලබාගැනීමේ හැකියාව සහ ඇති විය හැකි අවදානම් ද තිබේ.

නීතිමය/ යුක්තිය සහන සොයන්නට අදහස් කරන බේරුණු පුද්ගලයන් සමග කටයුතු කරන වෘත්තිකයන්ට පහත දැක්වෙන පියවර අනුගමනය කළ හැකි ය:

1. බේරුණු පුද්ගලයාගේ පූර්ණ අත්දැකීම තහවුරු කරමින් පරිපූර්ණ ලේඛනගතකිරීමක් සම්පාදනය කරන්න.
2. බේරුණු පුද්ගලයා නීතිමය ක්‍රියාමාර්ගයක් තෝරාගත් විට, පොලිස් වාර්තා සහ පැමිණිලි ලබාගැනීමේදී සහ අධිකරණ වෛද්‍ය නිලධාරියකු විසින් කාලීනව සහ ගෞරවනීය ලෙස වෛද්‍ය පරීක්ෂණයක් සිදුකිරීමේදී ඔහුට සහාය වන්න. ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂමට පැමිණිලි කිරීමේ විකල්පය සලකා බලන්න.
3. වධහිංසන පනත යටතේ ගැනෙන නඩුවලදී, පොලිස්පතිවරයාට නිල පැමිණිල්ලක් කරන්න. වධහිංසන සිදුවීම් පොලිස් විශේෂ විමර්ශන ඒකකය වෙත යොමු කළ හැක්කේ පොලිස්පතිවරයාට පමණි. නඩුව නීතිපතිවරයාට යොමුකිරීම හා නීතිපතිවරයා නඩු පැවරීම සම්බන්ධයෙන් බලපෑම් කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ග අවශ්‍ය ය.
4. 365 බී වගන්තිය යටතේ ගැනෙන අපරාධ නඩුවලදී පොලිසියේ ක්‍රියාකාරිත්වය සහ විමර්ශනය නිරීක්ෂණය කරන්න. බේරුණු පුද්ගලයාගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට එය වැදගත් ය.

5. සියලු අපරාධ ක්‍රියාමාර්ගවලදී බේරුණු පුද්ගලයාගේ අයිතිවාසිකම් හා අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට නීතිමය නියෝජනය අධිකරණයේදී තහවුරු කරන්න (පීඩාවට පත් පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥවරයෙක්). රජය විසින් නීතිඥවරයකු සපයා තිබියදී ද නීතිඥයකු ඉදිරිපත් කරන්න.
6. බේරුණු පුද්ගලයා වෛද්‍ය පරීක්ෂණයක් සඳහා ඉදිරිපත් කර නොමැති සිද්ධිවලදී (නිදසුනක් ලෙස, බේරුණු පුද්ගලයා මාස ගණනක් රාජ්‍ය අත්අඩංගුවේ සිටි විට) සහ / හෝ සිද්ධිය සහ වාර්තා කිරීම අතර සැලකිය යුතු කාල පරිච්ඡේදයක් තිබියදී සාක්ෂි එක්රැස් කිරීමේ අපහසුතා තිබිය හැකි බව සහ එය නඩුවේ ප්‍රතිඵලයට බලපෑ හැකි බව ගැන සැලකිලිමත් වන්න.
7. මූලික හිමිකම් පෙත්සම්වලදී, බේරුණු පුද්ගලයා පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් හෙළිදරව් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නම්, පෙත්සම, දිවුරුම් පෙත්සම සහ අනෙකුත් සියලු නීතිමය ලේඛන විසින් බේරුණු පුද්ගලයාගේ ලිංගික හිංසනය නිවැරදිව විස්තර කරන බව තහවුරු කරන්න.
8. පොලිස් ස්ථාන, වෛද්‍ය පහසුකම් ස්ථාන සහ උසාවි ආදියට බේරුණු පුද්ගලයා සමග යාම මගින් ඔහුට ආරක්ෂිත බවක් සහ සහයෝගය ඇති බව දැනේ.
9. බේරුණු පුද්ගලයන්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් සහ එම පවුලට, මානව හිමිකම් කණ්ඩායම් හෝ වෙනත් ජාලයන් සහ අනෙකුත් සේවා සපයන්නන් හරහා ලබාගැනීමට තිබෙන සහයෝගයේ අකාර පිළිබඳ උපායමාර්ග සාකච්ඡා කිරීම. ඇතැම් සිද්ධිවලදී, බේරුණු පුද්ගලයන් ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් රටේ වෙනත් ප්‍රදේශවලට යැවීමට සිදු විය හැකි ය.

වෛද්‍ය සහ මනෝ සමාජීය සහාය

බේරුණු පුද්ගලයන්ට පුළුල් පරාසයක සහායක සේවා වෙත ප්‍රවේශය සැපයීම ඉතා වැදගත් ය. එමගින් ප්‍රවණ්ඩ සිදුවීම පමණක් නොව, පුද්ගලයන්ට සිදු විය හැකි දිගුකාලීන හානි සහ ආතති ද ආමන්ත්‍රණය කළ හැකි ය.

- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන් ස්වයංව ම වෛද්‍ය සහාය ලබාගැනීමට අකැමැති විය හැකි ය. ඔවුන්ට උපකාර කළ යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයන්ට පෞද්ගලික හෝ රාජ්‍ය වෛද්‍ය සත්කාර සහ උපකාර වෙත ප්‍රවේශය ලබාදීම වැදගත් වන්නේ තුවාල ලේඛනගත කිරීමේදී පමණක් නොවේ. හැකි ඉක්මණින් යෝග්‍ය වෛද්‍ය සත්කාර ලබාදීමට ද එය ඉවහල් වේ. පළපුරුදු සහ සහකම්පනයෙන් කටයුතු කරන වෛද්‍යවරුන් ප්‍රයෝජනවත් ය.
- විවිධ ස්වරූපවල මනෝ සමාජීය සහාය තිබේ. බේරුණු පුද්ගලයාට වඩාත් ම ගැලපෙන සහාය සොයාගැනීම වැදගත් ය. බේරුණු පුද්ගලයන්ට මෙන් ම ඔවුන්ගේ පවුල්වලට/ හා ආදරණීයයන්ට ද අවශ්‍ය නම් මනෝ සමාජ සහායක පද්ධති වෙත ප්‍රවේශ පහසුකම ලබාදීම වැදගත් ය.
- ඇතැමෙකුට තම අත්දැකීම් ගැන කතාකිරීම සඳහා උපදේශන සේවා සපයන්නකු හෝ විකිත්සකයකු හමුවීමේ අවශ්‍යතාව නොතිබෙන්නට පුළුවන් බව තේරුම් ගන්න. එහෙත්, ඔවුන් තමන්ට ආතතිය හා ක්ෂතිය ඇති කරන ජීවනෝපාය, රැකියා, පවුලේ සාමාජිකයන් සමග කටයුතු කිරීම ආදී වෙනත් ප්‍රශ්න පිළිබඳ කතාකිරීමට කැමැත්තක් දැක්විය හැකි ය.
- ජීවනෝපායේ සහ මූල්‍ය සහයෝගයේ අවශ්‍යතාව හඳුනාගන්න. ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන්ට ප්‍රවණ්ඩත්වයට මුහුණ දීමට පෙර කටයුතු කළ ධාරිතාවෙන් ම ආපසු වැඩට යාමට බැරිවන්නට පුළුවන. සිතෙහි ඇති වන කම්පනයේ හා මූල්‍ය අනාරක්ෂිතභාවයේ බලපෑමක් තිබිය හැකි ය. යුක්තිය තහවුරු කර නැති විටදී, බේරුණු පුද්ගලයන්ගේ ජීවිත නැවත ගොඩනැගීමේ සහ අලුත් කරගැනීමේ සහාය ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි ය.

- අවශ්‍ය විටදී බේරුණු පුද්ගලයන්ට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා නිල සහ නොනිල ජාලයන් හඳුනාගන්න. ඒවා පුද්ගල සිද්ධි ක්‍රියාධරයෙකුට තනිව සැපයීමට බැරි විය හැකි ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳ සහායක් සැපයීම පිණිස දැනට තිබෙන පද්ධති වැඩිදියුණු කරන්නේ කෙසේ ද?

බේරුණු පුද්ගලයන්ට වැඩිපුර යුක්තිය, සහකම්පනය සහ ඵලදායී සහන සැලසීමේ පද්ධතියක් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍යයට අදාළව හඳුන්වා දිය යුතු නීතිමය, ප්‍රතිපත්ති සහ පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ රැසක් තිබේ. ඒ අතර, වෘත්තිකයන්ගේ ඒ සම්බන්ධ ප්‍රතිචාරවල කැපීපෙනෙන සංවර්ධනයන් තිබේ. පහත දැක්වෙන නිර්දේශවලින් ඉලක්ක කරනු ලබන්නේ, බේරුණු පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳින් සහාය සහ ආරක්ෂාව සැපයීම සඳහා මධ්‍යම හා දිගුකාලීන නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ගයි.

- බේරුණු පුද්ගලයන්ට සාකච්ඡා සහාය සැපයීම සඳහා මූලෝපායක් සංවර්ධනය කරන්න: නීතිඥවරුන්, ක්‍රියාධරයන්, වෛද්‍යවරුන්, මනෝ සමාජීය විශේෂඥයන් සහ වෙනත් වෘත්තිකයන් අතර ජාලගත වීම මෙයට අවශ්‍ය වනු ඇත. එසේම, නීතිමය, මනෝ සමාජීය, වෛද්‍ය, මූල්‍ය සහාය සහ ආරක්ෂාව ආදී විවිධ අවශ්‍යතා ආවරණය කිරීම සඳහා ආයතන අභ්‍යන්තර ධාරිතාවන් (හැකි විටදී) තහවුරු කිරීම ද එයට අයත් වේ.
- නීතිඥවරුන්, ක්‍රියාධරයන්, උපදේශන සේවා සපයන්නන් සහ වෛද්‍ය කාර්ය මණ්ඩල අතර පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ දැනුවත්භාවය සහ අවබෝධය වර්ධනය කරන්න: එහිදී පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය මගින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට ඇති කරනු ලබන දිගුකාලීන හානි ක්ෂතිය සහ ඔවුන්ගේ හිමිකම් හා අවශ්‍යතා ගැන අවබෝධය වර්ධනය කරන්න. ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පුරුෂ සහ ස්ත්‍රී බේරුණු පුද්ගලයන්ට බලපාන ආකාරයන්ගේ සුවිශේෂ ස්වභාවය මතකයේ තබා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය බලපෑම පිළිබඳ දැනුම වෘත්තිකයන් විසින් ලබාගත යුතු ය. ශාරීරික සලකුණු සහ ශෝකයේ සහ ක්ෂතියේ සලකුණු එයට ඇතුළත් වේ. ක්ෂතියේ සිදුවීම් හඳුනාගැනීමේ, තොරතුරු සහ සාක්ෂි ලබාගැනීමේ වඩා හොඳ දැනුමක් මෙමගින් වෘත්තිකයන්ට සපයනු ලැබේ. ප්‍රවණ්ඩත්වය විසින් ශාරීරික තුවාල ඉතිරි කර නොමැති සිද්ධිවලදී මෙය විශේෂයෙන් වැදගත් ය.
- සිවිල් සමාජ සංවිධාන ආයතන (වධහිංසනය පිළිබඳ ක්‍රියාකරන කණ්ඩායම් ඇතුළුව) තුළ සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ලේඛනගත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය විධිමත් කරන්න: එමගින් බේරුණු පුද්ගලයන් හඳුනාගැනීමේදී සක්‍රීය ලෙස ඒ මොහොතේ ම ප්‍රතිචාර දැක්විය හැකි ය. ප්‍රශ්නාවලි ඇතුළු සම්මුඛ සාකච්ඡා මෙහෙයවීමේ ක්‍රියාවලි සහ විධිවිධාන විවරණය කළ යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයා සඳහන් නොකළ ද, ප්‍රවණ්ඩත්වය සහ වධහිංසනය පිළිබඳ සිය ආධ්‍යානයෙහි ඇතුළත් නොකළ ද, සිදු වන ලිංගික හිංසනය පිළිබඳ වෘත්තිකයා දැනුවත් විය යුතු ය. මෙය විශේෂයෙන් ම පළමු සම්මුඛ සාකච්ඡාවේදී සහ කතාබහේදී වැදගත් වේ. උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳව නිවැරදිව ලේඛනගත කිරීම තහවුරු කරන්න. ඡායාරූප සාක්ෂි පවා ඇතුළත් කරන්න. තමන් පීඩාවට පත් වූ ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ පරිපූර්ණ විස්තරයක් ආධ්‍යානගත කිරීමට බේරුණු පුද්ගලයාට හැකි වන පරිදි සම්මුඛ සාකච්ඡා සංවේදී ආකාරයෙන් කිරීම සඳහා කාර්ය මණ්ඩල සම්මුඛ සාකච්ඡා තාක්ෂණයන් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා ආයෝජනය කිරීම වැදගත් ය.
- බේරුණු පුද්ගලයා ආරක්ෂිතව රැගෙන යාමේ ක්‍රමයක් සකසන්න: එමගින් බේරුණු පුද්ගලයා හට පොලිස් ස්ථාන, රෝහල්, නීති උපදෙස් සහ වෙනත් ආකාරවල අවශ්‍ය සහන සහ සහාය සඳහා පහසුවෙන් ප්‍රවේශය ලබා දිය හැකි ය. බේරුණු පුද්ගලයා නීතිමය ප්‍රතිකර්ම අපේක්ෂා නොකරන හෝ නීතිමය ප්‍රතිකර්ම අයෝග්‍ය හෝ ලබාගත නොහැකි අවස්ථාවලදී ද එසේ කළ යුතු ය. සිද්ධි ක්‍රියාධරයන්, මානව හිමිකම් ක්‍රියාධරයන්, නීතිඥවරුන්, අතුරු නීති වෘත්තිකයන් ආදී බේරුණු පුද්ගලයා සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වන වෘත්තිකයන්ට මෙය කළ හැකි ය. මෙය වෙනත් අවදානම් සහගත හෝ අවදානම් ඇති විය හැකි පුද්ගලයන්ට සපයන සහයෝගයට සමාන ය.

- බේරුණු පුද්ගලයන් වෙනුවෙන් අධිකරණයේදී පෙනී සිටීමේ භාවිතාවක් සංවර්ධනය කරන්න: පීඩාවට පත් පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥවරයකු සැපයීමෙන් මෙය සිදු කළ හැකි ය. මෙය බේරුණු පුද්ගලයාගේ හිමිකම් සහ අභිලාෂයන් ආරක්ෂා කිරීමේ ලා වැදගත් පියවරකි. අපරාධ නඩු පැවරීම් රාජ්‍යය විසින් කරන නමුදු, බේරුණු පුද්ගලයාගේ හිමිකම් වඩා ඵලදායී ලෙස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා තවදුරටත් නීතිමය වශයෙන් නියෝජනය තහවුරු කිරීම වැදගත් ය. (විමර්ශන මට්ටමේදී පොලිසිය විමර්ශනය සිදු කර අධිකරණයට වාර්තා කරයි. නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ රජයේ නීතිඥවරයා විසින් නඩුව ගොනුකිරීමේදී සහ නඩු පැවරීමේදී බේරුණු පුද්ගලයා නියෝජනය කරනු ලැබේ.)
- විමර්ශකයන් සහ නඩු පවරන්නන් දක්ෂතාව සංග්‍රහයේ පසුගාමී 365 බී වගන්තිය අනුව නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය නොකළ යුතු බවට බලපෑම් කරන්න: එයට හේතුව වන්නේ නීතියේ තිබෙන ‘අස්වාභාවික වැරදි’ වැනි විධිවිධාන සමලිංගික, ද්විලිංගික, සංක්‍රාන්ති ලිංගික, අන්තර් ලිංගික සහ ලිංගිකත්වය ප්‍රශ්න කරන ප්‍රජාවන්ට එරෙහිව නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යොදාගන්නා බැවිනි.
- බේරුණු පුද්ගලයන් සහ නීතිය හා සාමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ නිලධාරීන් අතර ස්ථාවර සම්බන්ධයක් තහවුරු කරන්න: බේරුණු පුද්ගලයන්ට විශේෂයෙන් ම නීතිපති වැනි රාජ්‍ය නිලධාරීන් වෙත ප්‍රවේශය නැති වීමේදී මෙය විශේෂයෙන් අවශ්‍ය ය. ඒ අතරට, විමර්ශකයින්, අධිකරණ වෛද්‍ය නිලධාරීන්, වෝභාරික වෛද්‍යවරුන් සහ නඩු පවරන්නන් ද අයත් වේ. තනි තනි සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් සහ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය ප්‍රශ්නය පිළිබඳ පොදුවේ උද්දේශනය පවත්වාගෙන යාම වැදගත් ය. ඇතැම් ස්ත්‍රී බේරුණු පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් නීතිඥයන් සහ ක්‍රියාධරයන්ගෙන් සමන්විත උද්දේශන කණ්ඩායම් විසින් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ස්ථිර රැස්වීම් සහ නඩු ගැන යාවත්කාලීන කිරීම් ඔස්සේ බලපෑම් කර තිබේ. එමගින් සීමිත ප්‍රතිඵල ලැබිණි. තම නඩුව සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු සහ වෛද්‍ය-නීතිමය වාර්තා ලබාගැනීම සඳහා තොරතුරු දැනගැනීමේ හිමිකම් පනත වැනි යාන්ත්‍රණයන් භාවිතා කිරීම සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් සහ වෘත්තිකයන් පුහුණු කළ හැකි ය.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின்
பின்உயிர்வாழ்வோருக்குக்கு ஆதரவளித்தல்
தொழில்நடத்துபவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி

முன்னுரை

ரயிட் டு லயிவ் மனித உரிமைகள் நடுநிலைம் (2002ம் ஆண்டு முதல்) 17 வருடங்கள் இலங்கை நாட்டில் மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக முன்னெடுப்புக்களை எடுத்ததுடன் இன்னொரு மைல்கல்லை நோக்கி நகரும் முகமாக “ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு ஆதரவளித்தல் - தொழில்நடத்துபவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி” தனை தாம் முன்னெடுத்த கள ஆய்வின் பிரதிபலிப்பாக முன் வைத்து சமூகத்தில் ஓர் கருத்தாடலை ஏற்படுத்த முனைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஓர் விடயமாகும். சமூகத்திலே இத்தலைப்பு (ஆண் பாலியல் வன்முறை) அதிர்ச்சியூட்டும் சிந்தனையாகவும் மிகவும் ஓடுக்கமான முறையில் பார்க்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“சித்திரவதை அடிமை சமூகத்திற்குரியது, கொடூரமானது, மனிதத்தன்மையற்றது, சுதந்திரமான சமுதாயத்திற்கு உகந்ததன்று மாறாக அடிமை சமூகத்திற்குரியது” என ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சித்திரவதைக்கெதிரான குழுவின் வரைவிலக்கணம் குறிப்பிடுகின்றது. அந்த வகையில் இந்த களஆய்வின் அறிக்கையானது இலங்கையில் ஒரு தசாப்த காலத்தில் இரு ஆய்வாளர்களினால் (சட்டதரணி டியான் உயங்கொட மற்றும் திரு. மிராக் ரஈம்) ஆய்வு செய்யப்பட்டதுடன் அவ்வாறு பாலியல் சித்திரவதை மற்றும் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்ட ஆண்களை இனங்கண்டு தகவல்களை சேகரித்து மிகவும் சிரமத்தின் மத்தியிலேயே இவ் ஆய்வினை மேற்கொண்டனர்.

சித்திரவதை தொடர்பாக இலங்கையில் தற்போது மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் பலதரப்பட்ட கோணங்களில் காணப்படுவது சிறந்தவொரு விடயமாகும். ஆயினும் ஆய்வுகள் ஒரே போக்கில் ஒரே திசையில் பயணிக்காது பலதரப்பட்ட பார்வையில் காணப்படுவது அவசியமாகும். மிகவும் முக்கியமாக ஆய்வுகளில் இலக்கு வைக்கப்பட்ட பயனாளிகளை சரியான முறையில் சென்றடைய வேண்டும். சித்திரவதை தொடர்பான பார்வை மற்றும் விழிப்புணர்வு பொதுமக்களை சென்றடைய, தற்போதும் எதிர்காலத்திலும் முயற்ச்சிகளை வெவ்வேறு கோணங்களில் மேற்கொள்வது அவசியம். இத்தருணத்தில் ஆதாரத்துடன் கூடிய ஆலோசனை முறைமை கையாளப்படுவது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

அன்தனி வினோத்

மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர், செயற்திட்ட முகாமையாளர்

ரயிட் டு லயிவ் மனித உரிமைகள் நடுநிலைம்

வழிகாட்டியின் நோக்கம்

இலங்கையில் ஆண் பாலியல் வன்முறை வியாபித்திருப்பது பெரிதுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததும், அடையாளங் காணப்படாததுமான பிரச்சனையொன்றாகும். பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு போதியளவு ஆதரவும், சேவைகளும் இன்மைக்கு ஆரம்ப நிலையிலான பங்களிக்கும் காரணியொன்றை அடையாளங்காண்பதில் பற்றாக்குறை உள்ளது. பின்உயிர்வாழ்வோர் முகங்கொடுக்கப்படும் உரிமைகளுக்கும், அவசியங்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் மனித உரிமைகள் சனசமூகத்தினுள் பாரியளவிலான விழிப்புணர்வையும், ஏற்றுக்கொள்ளலையும் உருவாக்குவதை இந்த வழிகாட்டி குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

சித்திரவதையினதும், தடுத்து வைத்திருத்தலினதும் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு ஆதரவை வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளதும், பணிக்கப்பட்டுள்ளதுமான நபர்களே இந்த வழிகாட்டியின் இலக்குப் பார்வையாளராவர். இது மனித உரிமைகள் செயலாற்றவர்கள், விடயப் பணியாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், உளவளத்துணையாளர்கள் மற்றும் மருத்துவச் சுகாதார தொழில்வல்லுனர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கும் என்பதுடன், அவர்களின் பணிகளை இலகுபடுத்துவதற்காக வழிகாட்டி முழுவதும் 'தொழில்நடத்துபவர்கள்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சட்டபூர்வ தீர்வுகள் உட்பட ஆனால் அவற்றுக்கு மட்டுப்படாமல், பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய குறிப்பான ஆதரவினைச் சிறப்பாகக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்காக தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு நடைமுறையிலான உதவியொன்றுக்கு இது உத்தேசம் கொண்டுள்ளது.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் தோற்றப்பாடு: இலங்கையில் ஆண்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் எதிரான பாலியல் வன்முறையினதும், துஷ்பிரயோகத்தினதும் பிரச்சனையானது பொதுவாக எண்ணப்படுகின்றதை விட அதிகளவு வியாபித்துள்ள ஒரு பிரச்சனையாகும். இலங்கையின் நான்கு மாவட்டங்களில் மிக நெருக்கமான துணைவர் வன்முறையினதும் மற்றும் பால்நிலை-அடிப்படையிலான வன்முறையினதும் மீதான 2013 ஆய்வொன்று, 1,658 ஆண் பதிலிறுப்பாளர்களில் கால்பங்குக்கு மேல் (28 சதவீதம்) சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தை அனுபவித்ததாக அறிக்கையிட்டிருந்தது. மேலதிகமாக, கும்பல்களில் அவர்களது உறுப்புரிமையின் சூழமைவில் ஆண்கள் மீது பாலியல் வன்முறையை இழைத்ததாக ஆண் பங்கெடுப்பாளர்களில் 12.1 சதவீதத்தினர் அறிக்கையிட்டிருந்தனர்.¹

பல்கலைக்கழகங்கள், சிறைச்சாலைகள், தடுப்புக்காவல் இடங்கள், பாடசாலைகள், மத நிறுவனங்கள், பராமரிப்பு இல்லங்கள், பொது போக்குவரத்து மற்றும் வீடுகள் போன்ற பல்-எண்ணிக்கையிலான சூழமைவுகளிலிருந்து ஆண்களும், சிறுவர்களும் பாலியல் ரீதியில் துஷ்பிரயோகிக்கப்பட்டதுடன், மீறப்பட்டதுமான சம்பவங்கள் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளன. இந்த வழிகாட்டியானது சிறைச்சாலைகள் உட்பட அரசாங்கத் தடுப்புக்காவலினதும் அத்துடன் பொலிஸ் நிலையங்கள் போன்ற வேறு தடுப்புக்காவல் நிலையங்களினதும் குறிப்பான சூழமைவில் ஆண் பாலியல் வன்முறை மீது நோக்கினைக் கொண்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், இந்த வழிகாட்டியில் செய்யப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள், அரசாங்கத் தடுப்புக்காவலில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் இந்தத் துறை மீது நோக்கினைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை, ஆண் பாலியல் வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சகல நபர்களிலும் தாக்கத்தினைக் கொண்டுள்ள பாரியளவிலான சமூகம் சார்ந்ததும் மற்றும் முழுவதும் சார்ந்ததுமான பிரச்சனைகள் குறித்தும் பேசுகின்றது. பால்நிலை-அடிப்படையிலான வன்முறையின் குறித்துக் கூறத்தக்கவைகளை அடையாளங்காண்கின்ற அதேவேளை, அவர்கள் அனுபவித்த பாலியல் வன்முறைக்கு நீதியையும், நிவாரணத்தையும் பெறுவதில் பெண்களினால் முகங்கொடுக்கப்பட்ட தொடர்கின்றதும், பல்-எண்ணிக்கையிலானதுமான சவால்களையும் அத்துடன் பிரச்சனையை விரிவாகக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்காக அவசரமான நடவடிக்கைக்கான அவசியத்தையும் வழிகாட்டி ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

வெளிப்படையான கலந்துரையாடலொன்றுக்கான அவசியம்:

தனிப்பட்ட சம்பவங்கள் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ள போதிலும், நாட்டினுள் அரசாங்கத் தடுப்புக்காவலில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனை பற்றிய ஆவணப்படுத்தலும் அத்துடன் கலந்துரையாடலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கடந்த காலங்களில், பாலியல் வன்முறையின் நிகழ்வினை உள்ளூரில் மனித உரிமைகள் தாபனங்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளதுடன், இது பிரச்சனையின் பரவலானதன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதில் உதவியுமுள்ளது. இருந்தும், அவை பாலியல் வன்முறையாக அவற்றை இன்றியமையாத விதத்தில் வகைப்படுத்தாமலும், அத்தகைய வன்முறையைக் குறித்துக்கூறாமலும் அத்துடன்

¹ CARE and Partners for Prevention, *Broadening gender: Why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka*, 2013, www.care.org/sites/default/files/documents/Broadening-Gender_Why-Masculinities-Matter.pdf

அடையாளங்காணாமலும் பாதுகாவல்லிலான சித்திரவதையின் செயற்பாடுகளாகவே பெரிதும் அடிக்கடி விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மறுதலையாக, ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குற்றத்தின் பாங்குகளையும், முறைமையான ரீதியிலான தன்மையையும் ஆவணப்படுத்தி, ஆயுத மோதலின் சூழ்மையில் அறிக்கைகளின் தொடரொன்றைச் சர்வதேச மனித உரிமைகள் குழுக்கள் தொகுத்துள்ளதான், இவற்றின் ஒரு தொகையானது கடந்த ஐந்து வருடங்களின் போது வெளியிடப்பட்டுள்ளன.² ஆண் பாலியல் வன்முறையின் அறிவையும் மற்றும் விழிப்பியலையும் அத்துடன் பின்வாழ்பவர்களுக்கு விளைவிக்கப்படுகின்ற கெடுதலையும் அதிகரிப்பதன் மூலம், உள்ளூரில் தொழில்நடத்துனர் மத்தியில் ஆண் பாலியல் வன்முறை பற்றி இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதும் அத்துடன் அதிகளவு வெளிப்படையான கலந்துரையாடலொன்றைத் தோற்றுவிப்பதுமே வழிகாட்டியின் பரந்த குறிக்கோளொன்றாகும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறையை அடையாளங்காண்பது ஏன் முக்கியமானதாகும்?

- பிரச்சனை குறித்து ஆவணப்படுத்தலினதும், அங்கீகாரத்தினதும் பற்றாக்குறையானது செயலார்வல்களினதும், பராமரிப்பினை வழங்குபவர்களினதும் மற்றும் பொது மக்களினதும் மத்தியில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விழிப்பியலுக்கும், அறிவுக்கும் பங்களித்துள்ளது. ஆண் பாலியல் வன்முறை மீதான வெளிப்படையான உரையாடலொன்றின் இன்மையும் அத்துடன் பாலியல் வன்முறையாக மிகவும் அடிக்கடி சம்பவங்கள் விபரிக்கப்படவில்லை அல்லது வரையறுக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையும் அது பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு குறிப்பான கெடுதலின் புரிந்துணர்வுக்கு இடையூறு செய்கின்றது, ஆண் பாலியல் வன்முறையை எது அடக்கியுள்ளது என்பது பற்றிய விழிப்பியலை தொழில்நடத்துபவர்கள் பற்றாக்குறையாகக் கொண்டிருப்பதனால், மீறலை ஆவணப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் இயலாத நிலையில் உள்ளனர்.
- ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனையைக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கான முதலாவது நடவடிக்கை அடையாளங்காண்பதாகும். பிரச்சனை நிலவுகிறது. அதன் அளவு மற்றும் தன்மை ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்வது பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு விளைவிக்கப்படுகின்ற கெடுதல் மற்றும் பிரச்சனையைக் கையாள்வதில் உள்ள சவால்கள் ஆகியன மேலதிக நடவடிக்கைக்கான அடிப்படையொன்றை வழங்குகின்றன. பிரச்சனை குறித்து அளப்பரிய விழிப்பியலும், புரிந்துணர்வும் தனிப்பட்டதும், கட்டமைப்பிலானதுமான மட்டமொன்றில் மேம்படுத்தப்பட்ட பதிலிறுப்புக்களுக்கு பங்களிக்கக்கூடும். பெயர்ந்த மட்டத்தில், சட்டம் மற்றும் கொள்கைச் சீர்திருத்தம் ஆகியன மீது ஆதரித்துவாதாடுதலை இது சுறுசுறுப்பூட்டும்.
- ஆண் பாலியல் வன்முறையினால் விளைவிக்கப்படுகின்ற முழுமையான தாக்கத்தினதும், கெடுதலினதும் பாரியளவிலான அங்கீகாரமும், புரிந்துணர்வும் அத்துடன் நடைமுறையிலான பதிலிறுப்பு பொறிமுறைகளின் போதாமையும் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு சேவைகளில் மேம்படுத்தலை ஊக்குவிக்கக்கூடும். முதலாவது நடவடிக்கையொன்றாக, தமது அனுபவங்கள் பற்றி பேசுவதிலிருந்து ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோரை இடைமறிக்கின்ற காரணிகளைப் புரிந்துகொள்வது பின்உயிர்வாழ்வோரைக் கையாள்வதற்கு அவர்களது அணுகுமுறையை எவ்வாறு அவர்களால் சிறப்பாக மேம்படுத்த முடியும் என்பதில் தொழில்நடத்துபவர்களுக்கு வழிகாட்ட முடியும். இந்த விழிப்பியலும், அறிவும் முற்றுமுழுதான ஆதரவின் முக்கியத்துவத்தையும் அத்துடன் உளநிலைச் சமூக, மருத்துவ, சட்ட, பாதுகாப்பு மற்றும் சனசமூக ஆதரவு போன்ற பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு அவசியப்படும் வேறுபட்டதும், மாறுபாட்டிலானதுமான தேவைகளையும் மற்றும் சேவைகளையும் முனைவுபடுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட முடியும்.
- இந்த வடிவத்திலான வன்முறையில் தமது அனுபவங்களையும் அத்துடன் சட்டபூர்வமான உரிமைகளையும், தேவைகளையும் மற்றும் எதிர்பார்ப்புக்களையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்

² Report of the Office of the High Commissioner for Human Rights Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 September 2015, pg. 120, UN Doc. A/HRC/30/CRP.2, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/OISL.aspx>; Human Rights Watch, "We Will Teach You a Lesson", *Sexual Violence against Tamils by Sri Lankan Security Forces*, 23 February 2013, www.hrw.org/report/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson/sexual-violence-against-tamils-sri-lankan-security-forces; Freedom from Torture, *Tainted Peace, Torture in Sri Lanka since May 2009*, August 2015, www.freedomfromtorture.org/sites/default/files/documents/sl_report_a4_-_final-f-b-web.pdf; International Truth and Justice Project Sri Lanka, *Silenced: Survivors of torture and sexual violence in 2015*, January 2016, www.itjpsl.com/assets/Silenced-jan-2016.pdf; M. Peel, A. Mahtani, G. Hinshelwood, and D. Forrest, 'The sexual abuse of men in detention in Sri Lanka,' *The Lancet*, June 2000.

புரிந்துகொள்வதற்கும், நியதிகளுக்கு கட்டுப்படுவதற்கும் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு அங்கீகாரம் உதவிசெய்யக்கூடும்.

- அத்தகைய குற்றங்கள் சட்டத்திலான விலக்கீட்டுரிமையுடன் இழைக்கப்பட முடியாது என குற்றத்தை இழைப்பவர்களுக்கு செய்தியொன்றையும் அங்கீகாரம் அனுப்புகின்றது.
- வெளிப்படையிலான உரையாடலின் பற்றாக்குறையைக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கும் அத்துடன் பிரச்சனையை அமைதிப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும் அங்கீகாரம் உதவ முடியும். அறிக்கையிடுவதைத் தடுக்கின்ற அச்சம், வெட்கம் மற்றும் சமூகக் களங்கம் போன்ற காரணிகளையும் அத்துடன் ஆதரவுக்காக வெளியே அடைகின்ற பின்வாழுபவர்களையும் அங்கீகாரத்தின் பற்றாக்குறை இணைத்துள்ளது. களங்கத்தைக் குறைப்பதற்காக பரந்த சமூகப் புரிந்துணர்வுக்கு நிவாரணத்தையும், நடைமுறைகளையும் நாடுவதற்கு பின்வாழுபவர்களுக்கு பாதுகாப்பானதும், இயலச்செய்கின்றதுமான இடங்களை ஆண் பாலியல் வன்முறையின் அங்கீகாரம் வசதிப்படுத்த முடியும்.
- தமது சொந்தத் தப்பெண்ணங்களையும் அத்துடன் பரந்த சமூக மாறாத்நன்மைகளையும் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கு தொழில்நடத்துபவர்களை அங்கீகாரம் இயலச்செய்கின்றது. இது விசேடமாக ஆண்மைத்தன்மையும், பாலியல்தன்மையையும் சுற்றியுள்ள அபாயகரமான மாயைகளினதும், மாறாத்நன்மைகளினதும் அத்துடன் ஒரே பால்நிலை நடத்தை மீது பாரபட்சத்திலான தண்டனை ஏற்பாடுகளினதும் அடிப்படையில் முக்கியமானதாகும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறை என்றால் என்ன?

பாலியல் வல்லுறவு, முயற்சிக்கப்பட்ட பாலியல்வல்லுறவு, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பாலியல் சுரண்டல் ஆகியன உட்பட பரந்த வீச்செல்லையைக் கொண்ட செயற்பாடுகளை உள்ளடக்குகின்ற பரந்த பதமொன்றே பாலியல் வன்முறையாகும். “வீட்டுக்கும், பணிக்கும் உட்பட ஆனால் அவற்றுக்கு மட்டுப்படாமல், ஏதேனும் அமைப்பில் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு, அவரது உறவுக்கு அக்கறையின்றி ஏதேனும் நபரினால் பலாத்காரத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒரு நபரின் பாலியல்தன்மைக்கு எதிராக தகாதவிதத்தில் அல்லது வேறு விதத்தில் பணிக்கப்பட்டவாறு ஏதேனும் பாலியல் செயற்பாடு, பாலியல் செயற்பாடொன்றைப் பெறுவதற்கான முயற்சி, தேவையற்ற பாலியல் கருத்துக்கள் அல்லது உத்தேசங்கள் அல்லது செயற்பாடுகள்” என பாலியல் வன்முறை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.³ ஆண் பாலியல் வன்முறை மூன்று அம்சங்களை நிறைவேற்றுவதாக சட்டபூவமற்ற பதங்களில் வரையறுக்கப்படலாம்:

- பாலியல் பலாத்காரத்தின் அத்துடன்/அல்லது அதிகாரத்தின் ஏதேனும் உடன்பாடற்ற செயற்பாடு,
- உடல் ரீதியிலான அத்துடன்/அல்லது உளவியல்ரீதியிலான சேமநலனை அச்சுறுத்தல்,
- சிறுவன் ஒருவனின் அல்லது ஆண் வளரிளம் பருவத்தினரின் அல்லது வயது வந்தவரின்.

சட்டபூர்வமான சீர்திருத்தத்தையும், வழக்குச் சட்டத்தையும் பொறுத்தளவில் குறிப்பான உள்நாட்டு நியாயாதிக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் உள்ள போதிலும், சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் கூட பாலியல் வன்முறையின் இயைபு மூலக்கூறுகள் தொடர்ந்துமே வாதாட்டத்திலான துறையொன்றாக விளங்குகிறது. உதாரணமாக, பாலியல் தன்மையொன்றின் குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகள் பாலியல் வன்முறையின் குற்றமொன்றை அடக்குகின்றதா என்பதற்கான ஐயமொன்றுள்ளது. பெண்களுக்கும் மற்றும் ஆண்களுக்கும் இந்த சட்டச் சந்தேகம் பொறுப்புக்கூறுதலுக்கு தடையொன்றாக விளங்கியுள்ளது.

பாலியல் வன்முறையின் செயற்பாடுகள் குற்றமிழைப்பவரினால் அதிகாரத்தின் துஷ்பிரயோகமொன்றைச் சம்பந்தப்படுத்துவதுடன், உடல்ரீதியிலான பலாத்காரத்தை, வன்முறையை, இழிவுபடுத்தலை மற்றும் ஆதிக்கத்தை சம்பந்தப்படுத்தலாம் அல்லது சம்பந்தப்படுத்தமாட்டாது. எனினும், பாலியல் வன்முறைக்கும், அதிகாரத்திற்கும் இடையிலான இந்தப் பாரம்பரியமான இணைப்பு சில வேளைகளில் பாலியல் வன்முறையின் செயற்பாடுகள் குற்றமிழைத்தவரின் பங்குக்கு விருப்பத்தினை உள்ளடக்கலாம் என்ற சாத்தியக்கூற்றினை நிராகரிக்கின்றது. குற்றமிழைத்தவரினால் பின்உயிர்வாழ்வோர் ஒருவர் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார் அல்லது ஏதேனும் வழியில் விருப்பத்தின் பொருளாக அவர் விளங்கினார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கட்டமானதும், சிக்கலானதுமான உரையாடல் என்பதுடன், தாமாகவே கூட பின்உயிர்வாழ்வோர் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இணங்கமாட்டார்கள். ஆனால், ஊறுபடுத்தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அத்துடன் பின்உயிர்வாழ்வோரின் பொறுப்புக்கூறுதலினதும், ஒவ்வொரு பின்உயிர்வாழ்வோரினால் எதிர்நோக்கப்பட்ட

³ <https://www.svri.org/research-methods/definitions>

குறிப்பான கஷ்டங்களினதும் உண்மைநிலைக்கு நீதியைச் செய்வதற்கும் இந்த நுண்ணிய வேறுபாட்டினை ஏற்றுக்கொள்வது முக்கியமானதாகும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் உதாரணங்கள் எவை?

பாலியல்வல்லுறவு, பிறப்புறுப்பிலான வன்முறை, ஆண்மையைப் போக்குதல், மலடாக்குதல், நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்பட்ட பாலியல் செயற்பாடு மற்றும் பாலியல்ரீதியாக இழிவுபடுத்தல் ஆகியன உட்பட பரந்த ஆனால் வரையறுக்கப்பட்ட மீறல்களின் வீச்செல்லையொன்றை ஆண் பாலியல் வன்முறை உள்ளடக்கலாம்.⁴

இலங்கையில் அரசாங்கப் பாதுகாவலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள வன்முறையின் வகைகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

- பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குதத்தினுள் அல்லது வாயினுள் ஆண்குறியொன்றின் அல்லது போத்தல்கள், கம்புகள் மற்றும் பொலிஸ் குண்டாந்தடிகள் போன்ற வேறு பொருட்களின் உட்செலுத்துகை ஊடாக பாலியல்வல்லுறவு, நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட வாய்மொழியிலான பாலியல் மற்றும் ஆண்குறியின் சிறுநீர்க்குழாயினுள் உலோகக் கம்பிகளை, ஊசிகளை அல்லது சிறிய உலோக உருண்டைகளை உட்செலுத்துதல்
- நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட சுயபாலின்பம், குற்றமிழைத்தவர்களினால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட வகையினாலான தூண்டல், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாய்களில் அல்லது அவர்களது உடல்களின் மீது குற்றமிழைத்தவர்களினால் விந்து வெளியேற்றப்படுதல் மற்றும் விந்துவை அல்லது சிறுநீரை விழுங்குமாறு நிர்ப்பந்தித்தல் போன்ற பாலியல் இழிவுபடுத்தலின் வேறு வடிவங்கள்
- புறப்பாலுறுப்புக்கள் மீது லாச்சிகளை அடித்துச் சாத்துதல் உட்பட மழுங்கிய விசையிலான மனவதிர்ச்சி மற்றும் பாலியல் உறுப்புக்களைக் குத்துதல், உதைத்தல் மற்றும் அடித்தல்
- ஆண்குறி விதைகளை அல்லது ஆண்குறியை நசுக்குதல் அல்லது திருகுதல் மூலம் புறப்பாலுறுப்புக்கள் மீதான அழுத்தம்
- புறப்பாலுறுப்புக்களை எரித்தல் மற்றும் அவற்றுக்கு மின்சாரத் தாக்குதல்கள், அத்துடன்
- வற்புறுத்தலிலான நிர்வாணநிலை.⁵

யார் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குற்றமிழைத்தவர்கள்?

ஆண் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தின் குற்றமிழைத்தவர்கள் ஆணாக அல்லது பெண்ணாக இருக்கலாம். விசேடமாக, அரசாங்கப் பாதுகாவலில் வன்முறை இடம்பெறுகின்ற இடத்தில் உள்ள அரசாங்க அலுவலர்களை அவர்கள் உள்ளடக்குகின்றனர். அரசாங்கப் பாதுகாவல் சூழலில், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தில் அல்லது அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களையும் அத்துடன் நாட்டைச் சுற்றி பொலிசாரினால் கிரமமாக கைது செய்யப்பட்டு, புலனாய்வு செய்யப்படுவர்களையும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உள்ளடக்கலாம்.

ஏன் ஆண் பாலியல் வன்முறை குறைத்து அறிக்கையிடப்படுகின்றது / தவறாக அறிக்கையிடப்படுகின்றது?

பெருமளவு ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோர் குற்றத்தை முறையிடுவதற்கு அல்லது மனித உரிமைகள் குழுக்களிடமிருந்தும், வழக்கறிஞர்களிடமிருந்தும் அல்லது தமது சொந்தக் குடும்பங்களிடமிருந்தும் கூட ஆதரவை நாடுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். சித்திரவதையின் சம்பவங்களை முறையிடுபவர்கள் பாலியல் வன்முறையின் விபரங்களை வெளியிடாமல் இருப்பதைத் தெரிவு செய்கிறார்கள்.

- பழிதீர்த்தலின் அச்சம் மற்றும் பாதுகாப்பின் பற்றாக்குறை: குற்றமிழைத்தவர்கள் அரசாங்க அலுவலர்களாக அல்லது அதிகாரமிக்க ஆளுமையைக் கொண்டவர்களாக இருக்குமிடத்து, மேலும் தாக்குதல்களுக்கும், பழிதீர்த்தல்களுக்கும்மான அச்சத்தினால் பொலிசுக்கு முறையிடுவதற்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அச்சப்படுகின்றார்கள். இது அரசாங்க வன்முறையின் சகல பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் பொதுவானதாகும்.

⁴ பார்க்க அடிக்குறிப்பு 2

⁵ பார்க்க அடிக்குறிப்பு 2

ஆனால், அரசாங்கப் பாதுகாவலில் உள்ள நபர்களைப் பொறுத்தளவில் மோசமானதாகும். புதிதாகத் தாபிக்கப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவர், சாட்சி பாதுகாப்பு அதிகாரசபை இதுவரை தன்னம்பிக்கையை ஊக்குவிக்கவில்லை. அவர்களது தடுப்புக்காவலையும் (பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைத்தவர்களைப் பொறுத்தளவில் அனேகமாக நீண்ட) மற்றும் சாத்தியமான சித்திரவதையையும் வழங்குகையில், பெருமளவு பின்உயிர்வாழ்வோர் அரசாங்கத்துடன் தமது தடுத்துவைத்தலையும், ஈடுபாட்டினையும் முடித்துக்கொள்வதற்கு விரும்புவதுடன், மேலதிக நடவடிக்கையை பின்துரந்து செல்வதற்கும் விரும்புவதில்லை.

- களங்கம் மற்றும் வெட்கம்: பாலியல் வன்முறையின் பாதிக்கப்பட்ட ஆண்கள் நிவாரணத்தை நாடுவதற்கு அல்லது தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதற்கு கூட முயற்சிக்கின்ற அதேவேளை, கேலி, அமைதி, வெட்கம் அல்லது பிரஷ்டம் செய்யப்படுதல் கூட உட்பட பலதரப்பட்ட மறுதலையிலான பதிலிறுப்புக்களுக்கு முகங்கொடுக்கலாம். மேலும், ஆண் பின்உயிர்வாழ்வோரைப் பாதிப்புறச் செய்யும் ஆண்களினதும், ஆண்மைத்தன்மையினதும் மற்றும் பாலியல்தன்மையினதும் வலுவான கலாசார மற்றும் சமூகத்திற்குரிய மாறாத்தன்மைகளுக்கு களங்கம் இணைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில், மாற்றுப்பாலின ஆண்கள் குறிப்பிடத்தக்கவிதத்தில் ஊறுபடத்தக்கவர்களாவர். தன்னிச்சேர்க்கையைச் சுற்றிலுள்ள குற்றமாக்கும் தன்மையும், அறியாமையும் அத்துடன் தப்பெண்ணங்களும் களங்கத்திற்கு மேலும் பங்களிக்கின்றன. இது சமூகப் பதிலிறுப்புக்களில் மட்டும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால், பின்உயிர்வாழ்பவர் தன்னைத் தானே எவ்வாறு பார்க்கின்றார் என்பது மீதும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் என்பதை தமக்குத்தாமே ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து பின்உயிர்வாழ்வோரை ஆண் மாறாத்தன்மைகள் தடையேற்படுத்தும்.
- தொழில்நடத்துபவர்கள் மீது புரிந்துணர்வினதும், தப்பெண்ணங்களினதும் பற்றாக்குறை: ஆண் பாலியல் வன்முறை எதை உள்ளடக்குகின்றது என்பதுடன், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எந்தத் தீர்வுகள் கிட்டச்செய்யப்படலாம் என்பது மீது வழக்கறிஞர்களும், உரிமைகளுக்கான செயலார்வலர்களும், மருத்துவத் தொழில்வல்லுனர்களும் மற்றும் அரசாங்க அலுவலர்களும் தெளிவுத்தன்மையைப் பற்றாக்குறையாகக் கொண்டுள்ளனர். இது இந்த மீறலைக் கையாள்வதற்கான அறிவினதும், ஆற்றலளவினதும் பற்றாக்குறையொன்றின் காரணமாக இருக்கலாம், அத்துடன்/அல்லது தமது அனுபவங்கள் பற்றி பேசுவதிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட ஆண்களைத் தடைசெய்யும் சமூகத்திற்குரிய தப்பெண்ணங்களின் சிலவற்றைத் தொழில்நடத்துனர்கள் பரிமாறிக்கொள்ளலாம் என்பதும் காரணமாகும். ஆண் பாலியல் வன்முறை குறித்து தொழில்நடத்துனர்கள் மத்தியிலான விழிப்பியலின் பற்றாக்குறையானது ஆண் பாலியல் வன்முறை மற்றும் சித்திரவதை ஆகியன உட்பட பல்-எண்ணிக்கையிலான மீறல்களாக அவற்றைப் பட்டியல்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, சித்திரவதையினால் பாதிப்படைந்த காயங்களாகவும், துன்பியோகமாகவும் அவற்றை வகைப்படுத்துவதில் முடிவடையும்.
- **பின்உயிர்வாழ்வோருடன்** பேசுவதில் ஆற்றலளவினதும், கூருணர்வுத்தன்மையினதும் பற்றாக்குறை: தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதற்கு சில பின்உயிர்வாழ்வோர் இணக்கமாகவுள்ள அதேவேளை, அது உணர்வுப்பூர்வமான பராமரிப்பினை வேண்டுகின்ற ஒரு நுண்மையான விடயமுமாகும். பாதுகாப்பான சூழலொன்றில் பதிலிறுப்புக்களை வரவழைக்கின்றதும், பின்உயிர்வாழ்வோரின் தன்னம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புகின்றதுமான கூருணர்வுத்தன்மையிலான தன்மையொன்றில் பின்வாழுபவர்கள் விசாரிக்கப்படுவது அவசியமாகும். தொடர்பான கேள்விகளைப் பின்வாழுபவர்களுடன் நேரடியான தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கும் தொழில்நடத்துனர்கள் கேட்பதற்கு தவறுவார்கள் என்பது சாத்தியமானதாகும். இது பகுதியளவிலான உண்மைகள் மீதான அடிப்படையில் முழுமையற்ற அல்லது குறைபாட்டிலான அவதானிப்பிலும், பொருள்விளக்கத்திலும் விளைகின்றது. ஆழமாகப் பதிந்துள்ள கலாசார மாறாத்தன்மைகளின் காரணமாக, பெண் ஒருவரை விட, இன்னொரு ஆணுடன் தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதில் சில பின்உயிர்வாழ்வோர் அதிகளவு செளகரியமாக விளங்குவார்கள் என்பதற்கான சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. எனினும், ஒவ்வொரு விடயம் வித்தியாசமானதாகும். எனவே, தாம் பேசுவதற்கு அதிகளவு செளகரியமாக விளங்கும் நபரின் பால்நிலை மற்றும் வயது ஆகியன தொடர்பில் பின்உயிர்வாழ்வோர் விருப்புரிமைகளைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

சட்டத்தின் கீழ் என்ன பாதுகாப்பு கிட்டுகின்றது?

இலங்கையின் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் கீழ், வயது வந்தவர்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைக்கு பிரயோகிக்கப்படும் பெருமளவு ஏற்பாடுகள் உள்ளன. ஆனால், ஆண் பாலியல் வன்முறையின் சகல வடிவங்களுக்கான அங்கீகாரம் தொடர்ந்துமே ஒரு சவாலாக உள்ளது.

- குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில், பெண் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மட்டுமே பாலியல் வல்லுறவுக்கும் மற்றும் சட்டபூர்வமான பாலியல்வல்லுறவுக்கும் உள்ளடக்கும் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் பிரிவு 363இன் கீழ், பாலியல் வல்லுறவுக்குட்பட்ட வயது வந்த ஆண் பின்உயிர்வாழ்பவர் ஒருவர் அல்லது பாலியல் வல்லுறவுக்குட்பட்ட 16 வயதுக்கு குறைந்த சிறுவன் ஒருவன் தீர்வினை நாட முடியாது. ஆண் மற்றும் பெண் பாதிக்கப்பட்டவர்களை உள்ளடக்குகின்றதும் அத்துடன் பரந்தவிச்செல்லையைக் கொண்ட செயற்பாடுகளை உள்ளடக்குகின்றதுமான தன்மையொன்றில் வரையறுக்கின்ற சர்வதேசச் சட்டத்தினதும் மற்றும் மிகவும் முன்னேற்றகரமான உள்நாட்டு நியாயாதிக்கங்களினதும் கீழான ஏற்பாடுகளுக்கு இது முரண்பட்டதாகும். எனினும், இலங்கையில், பெண்களுக்கும் கூட பாலியல் வல்லுறவு ஒடுக்கமான விதத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், உதாரணமாக நிர்ப்பந்தத்திலான வாய்மொழியிலான பாலியலையும் அத்துடன் பாதிக்கப்பட்டவரின் உடலின் ஏதேனும் பகுதியின் விரல்சார்ந்த, அல்லது ஆண்குறி-சாராத உட்செலுத்தலையும் உள்ளடக்குவதில்லை.

நடைமுறையிலான சட்டத்தில் பொருந்தக்கூடிய ஏற்பாடுகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

- பாரதாரமான பாலியல் துஷ்பிரயோகம் (பிரிவு 365 ஆ): இந்த ஏற்பாடு ஆண் பாலியல் வன்முறையின் வழக்குகளைத் தொடுப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. பால்நிலை ரீதியில் நடுநிலையானது என்பதுடன், “பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படாத செயற்பாடொன்றாக விளங்கும் விதத்தில், தனது பிறப்புறுப்புக்களின் அல்லது மனித உடலில் ஏதேனும் வேறு பாகத்தின் அல்லது ஏதேனும் துவாரத்தின் வாய் மீது ஏதேனும் சாதனத்தின் அல்லது ஏதேனும் வேறு நபரின் உடலின் பாகத்தின் பயன்பாட்டினால் பாலியல் திருப்திக்காக யாரேனும் நபரினால் இழைக்கப்படும்” நிர்ப்பந்தத்திலான செயற்பாடுகளை உள்ளடக்குகின்றது. இந்த ஏற்பாடானது, பாலியல் வல்லுறவைப் போன்று ஒரே தண்டனையை அல்லது தீர்ப்பினைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், குற்றங்களின் உச்சநிலையில் பெரிதுமே குறைந்த குற்றமொன்றாகவே பாலியல் வல்லுறவு கருதப்படுகின்றது.
- ஆண்குறியை அத்துடன்/அல்லது ஆண்குறி விதைகளைத் துண்டிக்கின்ற ஆண்மையை நீக்கும் குற்றத்தைக் கையாளுகின்ற தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் பிரிவு 311(ஆ)இன் கீழ், ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குறிப்பான வடிவமொன்று உள்ளடக்கப்படலாம். பாலியல் வன்முறையின் செயற்பாடொன்றாக ஏற்பாடு வரையறுக்காத அதேவேளை, நபரின் உடலுக்கு எதிரான கடுங்காயத்தின் வகுதியின் கீழ் அது இன்னுமே வருகின்றது.

பயன்படுத்தக்கூடிய மேலதிகமான ஏற்பாடொன்று உள்ளது. ஆனால், அது ஆழமான விதத்தில் பிரச்சனைக்குரியதாகும். இயற்கைக்கு மாறான குற்றங்களைக் கையாளும் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் பின்னோக்கிச் செல்கின்ற பிரிவுகள் 365, 365அ ஆகியவற்றின் கீழ் வழக்குத்தொடுப்பதற்கான ஏதேனும் முயற்சி தீவிரமாக தடுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் LGBTIQ சனசமூகத்தின் உறுப்பினர்களை அடிக்கடி துன்புறுத்துவதற்கும், அவர்கள் மீது வழக்குத்தொடுப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் சட்டப் புத்தகங்களில் உள்ள அத்தகைய ஏற்பாடுகளின் உண்மையான பிரச்சன்னமானது ஆண் பாலியல் வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களினால் அனுபவிக்கப்படும் வெட்கத்தையும், களங்கத்தையும் மற்றும் அச்சத்தையும் மோசமாக்குகின்றது.

சித்திரவதையாக ஆண் பாலியல் வன்முறையைக் கையாள முடியுமா?

சித்திரவதையின் வடிவமொன்றாக ஆண் பாலியல் வன்முறை விளங்க முடியும். இலங்கை போன்ற சூழமைவுகளில், சட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் ஆண் பாலியல் வன்முறை ஒரு முற்றிலும் வேறான குற்றமொன்று என்ற போதிலும், அது சில வேளைகளில் சித்திரவதையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதுடன், ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறாக, சித்திரவதையினதும் அத்துடன் ஆண் பாலியல் வன்முறையினதும் புறம்பான மீறல்களாக வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்வது சாத்தியமானதாகும்.

சித்திரவதையின் கீழ் வழக்குகளைத் தாக்கல்செய்வதற்கு ஒரு சில விருப்புக்கள் உள்ளன.

- அரசாங்க அலுவலர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஆண் பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்கள் சித்திரவதைக்கும், வேறு கொடுமான மனிதத்தன்மையற்றதாக அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துவதற்கும் எதிரான சமவாயம் அல்லது 1994இன் 22ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டம் (சித்திரவதைச் சட்டம்) போன்ற சட்டபூர்வ ஏற்பாடுகளின் கீழ் வழக்குத்தொடுக்கப்படலாம். சித்திரவதைச் சட்டம் உட்பட சகல தண்டனை ஏற்பாடுகளில், விசாரணையைப் பொலிஸ் வழிகாட்டுவதுடன், வழக்குத்தொடுப்பதற்கான தீர்மானம் சட்டமா அதிபரினால் நிரணயிக்கப்படுகின்றது என்பதைக் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குற்றங்கள் எந்த ஏற்பாட்டிலும் அத்துடன் எதன் கீழும் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப் பின்வாழுபவர் கூற முடியாது.

- அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 11இன் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சித்திரவதைக்கும் மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துதல் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக அடிப்படை உரிமையின் மீறலுக்கு மீஉயர் நீதிமன்றம் ஊடாக நிவாரணம் கோரப்பட முடியும். பின்உயிர்வாழ்வோரின் சார்பாக பிரகடனத்திலான நிவாரணத்தையும் மற்றும் நஷ்ட ஈட்டினையும் நீதிமன்றம் வழங்குகின்றதும் அத்துடன் குற்றமிழைத்தவர்கள் சேதங்களைக் கொடுப்பனவு செய்யுமாறு உத்தரவிடப்படுகின்றதுமான வழக்குகளில் கூட, குற்றவியல் வழக்குத் தொடுப்புக்கு குற்றமிழைத்தவர்கள் முகங்கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. குற்றமிழைத்தவர்கள் மீது வழக்குத்தொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நீதிமன்றத்தின் பணிப்புரைகள் மீது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அபூர்வமாகவே செயற்படுகின்றார்கள். சட்டத்தின் கீழ் பின்உயிர்வாழ்வோரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள மிகவும் பொதுவான தீர்வாக அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பமொன்று விளங்குகிறது. இது சாட்சியத்தின் குறைந்த சமையொன்றை வேண்டுவதுடன், பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு நஷ்டஈட்டிலும், பாதுகாப்பின் மட்டமொன்றிலும் விளைகின்றது. நடைமுறையில், சித்திரவதை விண்ணப்பமொன்றினால் பாலியல் வன்முறையின் விவரணமொன்றை உள்ளடக்குவதா என்பது தொடர்பான தெரிவு வழக்கறிஞர்களின் தீர்மானமாக இருக்கலாம் என்பதுடன், பின்வாழுபவரின் தெரிவொன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

எனினும், பரிசோதனைரீதியில், மருத்துவச் சிகிச்சை, உளவியல் சுகாதாரம் மற்றும் உளவளத்துணை, ஒத்துப்போகும் உபாயங்கள் மற்றும் முழுமையான சேமநலன் ஆதரவு ஆகியன தொடர்பில் கவனத்திற்கெடுக்கப்படுவதற்கு அவசியமான குறிப்பான தாக்கங்களை ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்வாழுபவர்கள் கொண்டிருக்கக்கூடும். எனவே, சித்திரவதையே சட்டபூர்வமான தீர்வு என்றவிடத்து கூட, பின்வாழுபவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவியின் ஏனைய வடிவங்களில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் முற்றிலும் வேறான தாக்கங்கள் கவனத்திற்கெடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், கீழே விபரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, எவ்வாறு அனுபவமொன்று வகைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிப்பதும் அத்துடன் சித்திரவதையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக பாலியல் வன்முறை குறித்துக்கூறத்தக்கதாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் பின்உயிர்வாழ்வோரின் புரிந்துணர்வினையும், இணக்கத்தினையும் வேண்டுகின்றது. சட்டபூர்வமான தீர்வுகளின் கீழ் சுதந்திரமானதும், முன்கூட்டியதும் அத்துடன் கற்றுணர்ந்த இணக்கத்தினதும் தேவைப்பாடு குறித்து கீழே மேலும் கலந்துரையாடப்படுகின்றது.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் ஒரு பின்உயிர்வாழ்வோரை அல்லது உத்தேசமான வழக்கினை எவ்வாறு நடத்துதல்?

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் வழக்கொன்றுக்கான பதிலிறுப்புக்கள் சட்டபூர்வ நீதியை உள்ளடக்கலாம், ஆனால் அதற்கு அவை மட்டுப்பட்டதல்ல. பின்உயிர்வாழ்வோரின் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை/ சூழமைவுகளைப் பொறுத்து, அவர்களது தேவைகள் வேறுபடலாம். பெரும்பாலானோருக்கு, தமக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட வன்முறை பற்றி அவர்கள் வெளிப்படையாகப் பேசுவதற்கு அது முதல் தடவையாக இருக்கலாம். உளவளத்துணைப் பாதுகாப்பு, மருத்துவச் சிகிச்சை மற்றும் முழுமையான சேமநலன் ஆதரவு ஆகியன தொடர்பில் சிலர் ஆதரவை மட்டும் விரும்பலாம் அல்லது சட்டபூர்வமற்ற உதவியுடன் இதன் இணைப்பினை நாடலாம். பின் வாழுபவரின் தேவைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வதிலும் தொழில்நடத்துனர் கூருணர்வாக விளங்குவதுடன், உரிமைகளின் உடமையாளர் ஒருவராகவும், கௌரவத்துடனும், ஆதரவுடனும் அவர்கள் மனவதிர்ச்சியிலிருந்து மீளுவதற்கு உரித்தினைக் கொண்டுள்ள ஒருவராகவும் மரியாதையளிக்கப்படுவதும், பதிலிறுக்கப்படுவதும் முக்கியமானதாகும்.

இதனால், பின்வருவனவற்றைத் தொழில்நடத்துபவர்கள் மேற்கொள்வது முக்கியமானதாகும்:

- மக்களை பாலியல் வன்முறை வேறு விதத்தில் பாதிக்கலாம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல். சகல பின் உயிர்வாழ்வோரின் ஒத்த பதிலிறுப்பொன்றை அல்லது வேண்டுகோள்களைக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்.
- தீர்மானங்களை எடுக்க இயலாத அல்லது அனுதாபம் அவசியப்படுகின்ற பாதிக்கப்பட்டவர்களாகப் பின் உயிர்வாழ்வோரை நடத்தக்கூடாது. பதிலாக, பின் உயிர்வாழ்வோரின் பலத்தையும், தன்மைபிக்கையையும் ஒழுங்குபடுத்துவது மீது அவர்கள் நோக்கினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு அவர்களது உரிமைகள் குறித்து விளக்கமளிக்கப்படுவதையும், நிவாரணத்திற்கு சாத்தியமான தெரிவுகள் வழங்கப்படுவதையும் புரிந்துகொள்ளுதல். இந்த விருப்புக்களின் உத்தேசமான சவால்களும், தாற்பரியங்களும் பட்டியல்படுத்தப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, சட்டபூர்வ வழிவகைகளை நாடுகின்ற அனுகூலங்களைத் தயார்படுத்துகின்ற அதேவேளை, அவர்களது வழக்கை நிரூபிப்பதற்காக சாட்சியத்தின் சுமை மற்றும் நீதியின் முறைமையில் நீண்ட தாமதங்கள் போன்ற பிரச்சனைகள் சாத்தியமான அபாயங்களின் பக்கத்தில் இடப்பட வேண்டும்.
- உதவியைப் பொறுத்தளவில், வேறுபட்ட விருப்புக்களை ஆண் பாலியல் வன்முறையின் வேறுபட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவுசெய்வார்கள் என்பதை அறிந்திருத்தல். நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம், அல்லது பொலிஸ் முறைப்பாடொன்றைச் செய்வதன் மூலம் கூட தமக்கு கவனத்தை ஈர்த்தெடுப்பதை சிலர் தெரிவுசெய்யமாட்டார்கள். ஆனால், ஏனைய வடிவங்களிலான ஆதரவு அவர்களுக்கு அவசியப்படலாம். அத்தகைய சேவைகளை அடைவதற்கு அல்லது கண்டுபிடிப்பது மீது ஆலோசனை வழங்குவதற்கு பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு உதவவது தொழில்நடத்துபவரின் கடமையாகும்.
- தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதற்கு சில பின்வாழ்பவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்பதையும், இதற்கு மரியாதையளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஏனையோருக்கு தொழில்நடத்துனரிடமிருந்து தூண்டலொன்று அவசியமாகும். தாமாகவே நேரடியான கேள்வியொன்றைக் கொண்டு வருவதை விட, அதற்குப் பதிலிறுப்பதில் அதிகளவு சௌகரியத்தை சிலர் உணரக்கூடும். இந்த வேறுபட்ட இயக்காற்றல்கள் குறித்து தொழில்நடத்துனர் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுடன், உரையாடலைக் கையாள்வதற்கு கூருணர்வுத்தன்மையையும், அனுபவத்தையும் கொண்டிருக்கவும் வேண்டும். பின் வாழ்பவர்கள் பேசுவதற்கு பாதுகாப்பானதும், வெளிப்படையானதுமான சூழலொன்றை உருவாக்குவது முக்கியமானதாகும்.
- முதலாவது தருணத்திலேயே பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனைகளை எழுப்புவதில் பின்உயிர்வாழ்வோர் சௌகரியமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதனால், பின்தொடர் உரையாடலை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- பின் உயிர்வாழ்வோர் உளவியல்ரீதியில் நினைவிழந்த மனவதிர்ச்சியிலான நிகழ்வுகளை ரூபகப்படுத்துவதில் உள்ள கஷ்டம் உட்பட பலதரப்பட்ட காரணங்களுக்காக சில விபரங்கள் தவிர்க்கப்படும் சாத்தியக்கூற்றினையும் அறிந்திருத்தல்.
- தொழில்நடத்துனர் ஒருவருக்கு மூடப்பட்ட சூழலொன்றில் வெளிப்படுத்தலானது பகிரங்க வெளிப்படுத்தலொன்றிலிருந்து அல்லது வாக்குமூலமொன்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது என்பதை அங்கீகரிப்பதுடன், மரியாதையளித்தல். ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின் உயிர்வாழ்வோராகப் பகிரங்கமாக அடையாளங்காண்பதற்கு அத்துடன்/அல்லது தம் மீது குற்றமிழைத்தவரைப் பெயரிடுவதற்கு அத்துடன்/அல்லது நீதியைப் பின்துரந்து செல்வதற்கு சில பின் உயிர்வாழ்வோர் விரும்பமாட்டார்கள்.
- நடைமுறையின் விடயமொன்றாக, சித்திரவதைக்குட்பட்ட பின்உயிர்வாழ்வோருடன் நேர்முகங்காணலினதும் மற்றும் கலந்துரையாடல்களினதும் போது, ஆண் பாலியல் வன்முறைக்கும் அத்துடன் அதன் வியாபித்திருத்தலுக்கும் சுருக்கமான அறிமுகமொன்றை வழங்குதல். பொருத்தமானவிடத்து, ஆண் பாலியல் வன்முறை குறித்து தனது சொந்த அனுபவத்தை உள்ளடக்குவதா? அல்லது இல்லையா? என்பதைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பொன்றை இது பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு வழங்கும்.
- ஆலோசனைக்கும், ஆதரவுக்கும் ஆண்களுடன் பேசுவதில் ஆண் பின்உயிர்வாழ்வோர் அதிகளவு சௌகரியத்தை உணர்கின்ற அதேவேளை, பெண்களுடன் பேசுவதில் ஏனையோர் அதிகளவு சௌகரியத்தை உணர்கின்றனர் என்பது குறித்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.
- அவரது அடையாளத்தின் காரணமாக பின் உயிர்வாழ்பவர் முகங்கொடுக்கக்கூடிய வேறு ஊறுபடுத்தன்மைகள் குறித்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, மாற்று பால்நிலையிலான பின் உயிர்வாழ்பவர் ஒருவர் CIS – பால்நிலையைக் கொண்டவரிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட அச்சம், களங்கம் மற்றும் மருத்துவத் தேவைகள் ஆகியன உட்பட குறிப்பான பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடும். வரலாற்று ரீதியில் அல்லது முறைமையான ரீதியில் அரசாங்கத்தினால் துன்புறுத்தப்படுகின்ற இனத்துவச் சிறுபான்மையிலிருந்து வரும் நபர் ஒருவர் பாலியல் வன்முறை குறித்து முறையிடுவதில் அல்லது கலந்துரையாடுவதில் மேலதிகமான அச்சங்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். சட்டபூர்வ நிவாரணத்தின் சாத்தியக் கூற்றினதும், நிகழக் கூடிய தன்மையினதும் மீது பின்வாழ்பவரின் அடையாளம் நேரடியான தாக்கமொன்றைக் கொண்டிருக்கக்கூடும்.

- விசேடமாக உயர் புறவரையிலான குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் பின்உயிர்வாழ்வோர் முகங்கொடுக்கக்கூடிய அச்சுறுத்தல்கள் குறித்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சேர்ந்திருத்தல் அத்துடன் மிதமிஞ்சிய விடயங்களில் தற்காலிகமான உறைவிடங்கள் போன்ற பாதுகாப்பு உபாயங்களை விருத்தி செய்வது முக்கியமானதாகும்.

ஆதரவளிக்கும் சட்டபூர்வமான நிவாரணம்

நியாயவாதிக்கு அடைதலை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். நீதியைப் பின்துறந்து செல்வதற்கு பின்உயிர்வாழ்வோர் விரும்பாவிட்டாலும் கூட, அவர்களது உரிமைகளையும் மற்றும் உரித்துரிமைகளையும் அவர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பதை உறுதிப்படுத்துவது அத்தகையதொரு நியாயவாதியின் முதலாவது பணியாகும். பாரதூரமான பாலியல் துஷ்பிரயோகமாக அல்லது சித்திரவதையாக வழக்கொன்றைப் பின்துறந்து செல்வதா? என்பது உட்பட பலதரப்பட்ட சட்டபூர்வமான விருப்புக்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறைக்கான நீதியினதும், பொறுப்புக் கூறுதலினதும் அமைப்பில் சட்டபூர்வ நிவாரணம் நிச்சயமான பெறுமதியைப் பின்வாழுவரும் மற்றும் பரந்த பொதுமக்களும் கொண்டுள்ள அதேவேளை, நீதியைப் பின்துறந்து செல்வதா? என்ற தீர்மானம் ஒரு தெளிவானதும், கற்றுணர்ந்ததுமான தெரிவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சட்டபூர்வமான நிவாரணம் இன்றி சேவைகளுக்கும், ஆதரவுக்குமான அடைதலை விரும்புகின்ற அல்லது ஆண் பாலியல் வன்முறை என்று இல்லாமல் சித்திரவதை பற்றி மட்டும் பேசுவதற்கு விரும்புகின்ற பின்வாழ்பவர் ஒருவருக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும். ஆண் பாலியல் வன்முறைக்கான நீதியைப் பின்துறந்து செல்வதற்கான தெரிவொன்று முழுவதும் சார்ந்த தடைகள், தாமதங்கள் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் ஊடாக சாதகமான தீர்மானமொன்றை பெற்றுக்கொள்வதனால் நேரிடக்கூடியதன்மை மற்றும் அவர்கள் முகங்கொடுக்கக்கூடிய சாத்தியமான ஆபத்துக்கள் ஆகியன உட்பட அத்தகையதொரு அணுகுமுறையொன்றில் அணுகலங்களினதும், பிரதிகூலங்களினதும் மீது தெளிவான தகவலுடன் ஆதரவளிக்கப்பட வேண்டும்.

நீதியை/சட்டபூர்வமான நிவாரணத்தைப் பின்துறந்து செல்வதற்கு விரும்பாத பின்வாழ்பவர்களுடன் பணியாற்றும் தொழில்நடத்துனர்களுக்கு பின்வரும் நடவடிக்கைகள் விளங்குகின்றன:

1. பின் உயிர்வாழ்வோரின் முழு அனுபவத்தின் விரிவான ஆவணப்படுத்தலை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வழக்கொன்றைத் தொடுத்தல்
2. சட்டபூர்வமான வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்வதற்கு பின்உயிர்வாழ்பவர் தெரிவுசெய்யுமிடத்து, முறைப்பாட்டின் பொலிஸ் பதிவுகளையும் அத்துடன் சட்ட மருத்துவ அலுவலரினால் மருத்துவப் பரிசோதனை நேரகாலத்திலும், மரியாதையிலான தன்மையிலும் நடத்தப்பட்டிருப்பதையும் உறுதிப்படுத்துவதில் அவருக்கு ஆதரவளித்தல். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுடன் (இ.ம.உ.ஆ.கு.) முறைப்பாடொன்றைத் தாக்கல் செய்வதைக் கரிசனைக்கெடுத்தல்.
3. சித்திரவதைச் சட்டத்தின் கீழான விடயங்களுக்கு, பொலிஸ் மா அதிபருக்கு முறைமையான முறைப்பாடொன்றைச் செய்தல். புலனாய்வுக்காக பொலிஸின் விசேட புலனாய்வு அலகுக்கு சித்திரவதை விடயங்களைப் பொலிஸ் மா அதிபர் மட்டுமே அனுப்பிவைக்க முடியும். சட்டமா அதிபருக்கு விடயத்தை முன்வைப்பதற்கும் அத்துடன் சட்ட மா அதிபர் வழக்கினைத் தொடுப்பதற்கும் பொலிசுடன் ஆதரித்து வாதாடுதல் பொறுப்பேற்கப்பட வேண்டும்.
4. 365ஆ இன் கீழான குற்றவியல் வழக்குகளுக்கு, உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக விசாரணையையும் மற்றும் பொலிஸின் நடத்தையையும் கண்காணித்தல்.
5. சகல குற்றவியல் விசாரணைகளிலும், அரசாங்கம் நியாயவாதியொருவரை வழங்கியுள்ள தருணங்களிலும் கூட பின் உயிர்வாழ்பவரின் உரிமைகளையும், அக்கறையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்காக, நீதிமன்றத்தில் சட்டப் பிரதிநிதியை (மனக்குறையிலான தரப்புக்கு ஒரு வழக்கறிஞர்) அவர் கொண்டிருப்பதை நிச்சயப்படுத்தல்.
6. பின் உயிர்வாழ்பவர் ஒருவர் மருத்துவப் பரிசோதனைக்காக முன்னிலைப்படுத்தப்படவில்லை (உதாரணமாக, மாதக்கணக்கில் அரசாங்கப் பாதுகாவலில் பின் உயிர்வாழ்பவர் இருந்த விடயமொன்றில்) அத்துடன்/அல்லது சம்பவத்திற்கும், முறையிட்டதற்கும் இடையில் குறிப்பிட்ட நேரகாலமொன்று இருந்துள்ளது என்ற வழக்குகளில், சான்றினைத் திரட்டுவதில் கஷ்டங்கள் இருப்பதுடன், இது வழக்கின் முடிவில் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுதல்.

7. அடிப்படை உரிமைகள் மனுக்களில், ஆண் பாலியல் வன்முறையைக் குறித்துக் கூறத்தக்கதாக வெளிப்படுத்துவதற்கு பின் உயிர்வாழ்பவர் தெரிவுசெய்தால், பாலியல் வன்முறை குறித்து பின் உயிர்வாழ்பவரின் கருத்தினை மனுவும், சத்தியக்கடதாசியும் மற்றும் சகல சட்டபூர்வமான ஆவணங்களும் செம்மையாக விபரிப்பதை நிச்சயப்படுத்தல்.
8. பின் உயிர்வாழ்பவர் பாதுகாப்பையும், ஆதரவளிக்கப்படுவதையும் உணர்வதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு துணையாகவிருத்தல் - இது பொலிஸ் நிலையங்கள், மருத்துவ வசதிகள், நீதிமன்றங்கள் போன்றவற்றுக்கான வருகைதரல்களை உள்ளடக்குகின்றது.
9. பின் உயிர்வாழ்வோரின் பாதுகாப்புக்கான உபாயங்களையும் அத்துடன் குடும்பம், மனித உரிமைகள் குழுக்கள் அல்லது வேறு வலைப்பின்னல்கள் மற்றும் வேறு சேவை வழங்குனர்கள் ஆகியன ஊடாக கிட்டுகின்ற ஆதரவின் வகைகளையும் கலந்துரையாடுதல். சில விடயங்களில், தமது பாதுகாப்புக்காக நாட்டின் இன்னொரு பகுதிக்கு நகர்வதற்கு பின்வாழ்பவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

மருத்துவ மற்றும் உளநிலைச்சமூக

வன்முறையின் சம்பவத்தை மட்டும் அன்றி ஆனால் தனிப்பட்டவருக்கு விளைவிக்கப்பட்டுள்ள உத்தேசமான நீண்ட காலக் கெடுதலையும் மற்றும் மனவதிர்ச்சியையும் கவனத்திற்கெடுப்பதில் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு உதவுவதற்கான ஒரு பரந்த வீச்செல்லையைக் கொண்ட ஆதரவுச் சேவைகளுக்கான அடைதல் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு வழங்கப்படுவது முக்கியமானதாகும்.

- தமது சொந்தத்தில் மருத்துவ உதவியை நாடுவதற்கு ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோர் தயக்கக்கூடும். இதனால் அவர்களுக்கு ஆதரவு அவசியமாகும். வெறுமனே காயங்களை ஆவணப்படுத்துவது அன்றி ஆனால், கூடிய விரைவிலேயே பொருத்தமான மருத்துவப் பராமரிப்பினை வழங்குவதற்கும் தனியார் அல்லது அரசாங்க மருத்துவப் பராமரிப்புக்கும், உதவிக்குமான பின்உயிர்வாழ்பவரின் அடைதலை வசதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். அனுபவம் வாய்ந்ததும், ஒத்துணர்விலானதுமான வைத்தியர்களை அடையாளங் காண்பது பயனுள்ளது என்பதை நிரூபிக்கும்.
- வேறுபட்ட வடிவங்களைக் கொண்ட உளநிலைச்சமூக உதவி உள்ளதுடன், பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு சிறப்பாகப் பொருந்தக்கூடிய ஆதரவைக் கண்டறிவதும் முக்கியமானதாகும். பின் உயிர்வாழ்வோருக்கும் அத்துடன் அவசியப்படுமிடத்து அவர்களது குடும்பங்களுக்கும்/அன்புக்குரியவர்களுக்கும் உளநிலைச்சமூக ஆதரவு முறைமைகளுக்கான அடைதலை வசதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும்.
- தமது அனுபவம் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஓர் உளவளத்துணையாளரிடம் அல்லது சிகிச்சையளிப்பவரிடம் செல்வதற்கு சிலர் விரும்பமாட்டார்கள், ஆனால் வாழ்வாதாரம், தொழில், குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் ஈடுபடுதல் போன்ற மனவழுத்தத்தை அல்லது பேராவலை அவர்களுக்கு விளைவிக்கக்கூடிய வேறு பிரச்சனைகள் குறித்து கலந்துரையாடுவதற்கு விரும்புவார்கள் என்பதை அடையாளங் காணுதல்.
- வாழ்வாதாரத்திற்கும், நிதிசார் ஆதரவுக்குமான அவசியத்தை அடையாளங்காணுதல். வன்முறைக்கு முன் அவர் செய்ததைப் போல, அதே ஆற்றலளவில் பணிக்கு மீளத்திரும்புவதற்கு சில பின்உயிர்வாழ்பவர் இயலாதவர்களாக விளங்குவர். மனவதிர்ச்சியும் மற்றும் நிதிசார் பாதுகாப்பின்மையும் தாக்கமொன்றைக் கொண்டிருக்கக்கூடும். நீதி உறுதிப்படுத்தப்படாதவிடத்து, பின்உயிர்வாழ்பவருக்கு வாழ்க்கையை மீள்-கட்டுவதற்கும் அத்துடன் இழப்பீடுகளுக்குமான ஆதரவானது பயனுள்ளதாக விளங்கும் என்பதை நிரூபிக்கும்.
- பின்உயிர்வாழ்பவருக்கு அவசியம் என்பதனால் பதிலிறுப்பதற்கு முறைமையானதும், முறைசாராததுமான வலைப்பின்னல்களுக்கான அவசியத்தை அடையாளங்காணுதல். இது வழங்கப்படுவதற்கு தனிப்பட்ட விடயப் பணியாளர்களின் ஆற்றலளவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக விளங்கலாம்.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு சிறந்த ஆதரவை வழங்குவதற்கு நடைமுறையிலான முறைமைகள் எவ்வாறு மேம்படுத்தப்பட முடியும்?

பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு நிவாரணத்தின் மிகவும் நியாயமானதும், ஒத்துணர்விலானதும் மற்றும் பயனுறுதிவாய்ந்ததுமான முறைமையொன்றை வழங்குவதை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்திற்கு தொடர்பிலான ஒரு தொகையைக் கொண்ட சட்டபூர்வமானதும், கொள்கையிலானதும் மற்றும் நிருவாகரீதியிலானதுமான சீர்திருத்தங்கள் அவசியப்படுகின்ற அதேவேளை, தொழில்நடத்துபவர்களின் பதிலிறுப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்க மேம்படுத்தல்கள் இடம்பெறுவது அவசியமாகும். பின் உயிர்வாழ்வோரைச் சிறப்பாக ஆதரவளிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் நடுத்தரத்திலிருந்து நீண்ட காலம் வரையிலான செம்மைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைப் பின்வரும் பரிந்துரைகள் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன:

- **பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு** முற்றுமுழுதான ஆதரவை வழங்குவதற்கு உபாயங்களை விருத்திசெய்தல்: இது வழக்கறிஞர்கள், செயலார்வலர்கள், வைத்தியர்கள், உளநிலைச்சமூக நிபுணர்கள் மற்றும் ஏனையோர் போன்ற தொழில்நடத்துனர்கள் மத்தியில் வலைப்பின்னலமைப்பினையும் அத்துடன் சட்டபூர்வமான, உளவியல், மருத்துவ, நிதிசார் ஆதரவு மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியன உட்பட வேறுபட்ட தேவைகளையும் உள்ளடக்குகின்றவாறு உள்ளக ஆற்றலளவை உறுதிப்படுத்துவதை (சாத்தியமானவிடத்து) வேண்டுகின்றது.
- பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு விளைவிக்கப்பட்ட கெடுதல் மற்றும் நீண்ட கால மனவதிர்ச்சி மற்றும் அவர்களது உரிமைகள் அத்துடன் தேவைகள் ஆகியன குறித்து வழக்கறிஞர்களினதும் மற்றும் மருத்துவப் பணியாளரினதும் மத்தியில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் விழிப்பியலையும். புரிந்துணர்வையும் அதிகரித்தல். பாலியல் வன்முறையானது ஆண் மற்றும் பெண் பின்உயிர்வாழ்வோரைப் பாதிக்கின்ற குறிப்பான தன்மையை மனதில் பதிய வைத்திருப்பது அவசியமானதாகும். துயரத்தினதும், மனவதிர்ச்சியினதும் உடல் ரீதியிலான அடையாளங்கள் மற்றும் சாத்தியமான அடையாளங்கள் ஆகியன உட்பட ஆண் பாலியல் வன்முறையின் தாக்கத்தின் அறிவை தொழில்நடத்துபவர்கள் திரட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இது சம்பவங்களையும், மனவதிர்ச்சியையும் எவ்வாறு அடையாளங் காண்பது மற்றும் தகவலையும், சாட்சியத்தையும் எவ்வாறு பெறுவது என்பவற்றுக்கான சிறந்த அறிவொன்றைத் தொழில் வழங்குபவருக்கு வழங்கும். இது விசேடமாக கட்புலனாகும் உடல் ரீதியிலான தழும்புகளை வெளிப்படுத்தாத வன்முறை தொடர்பான விடயங்களில் முக்கியமானதாகும்.
- பின்உயிர்வாழ்வோரை அடையாளங்காணும் முன்னேற்பாடான வழிவகைகளை உறுதிப்படுத்துவதற்காக **CSO** நிறுவனங்களினுள் (சித்திரவதை குழுக்கள் உட்பட) நேர்முகங்காணலையும் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் நடைமுறைகளையும் மேம்படுத்தல். கேள்விக்கொத்துக்கள் உட்பட நேர்முகங்காணல்களை நடத்துவதற்கான செயன்முறைகளும், நடைமுறைகளும் மீளவாய்ப்பட வேண்டும். பாலியல் வன்முறை குறித்து பின்வாழுபவர் குறிப்பிடாதுவிட்டாலும் கூட அல்லது வன்முறை மற்றும் சித்திரவதை குறித்து தனது வர்ணனையில் ஏதேனும் விபரங்களை உள்ளடக்காது விட்டாலும் கூட பாலியல் வன்முறையின் சாத்தியக்கூறு குறித்து தொழில்நடத்துபவர் உணர்வுபூர்வமாக விளங்க வேண்டும். இது விசேடமாக முதலாவது நேர்முகங்காணலின் அல்லது கலந்துரையாடலின் போது முக்கியமானதாகும். புகைப்பட ரீதியிலான சான்றின் ஊடாக உட்பட மீறல்களின் செம்மையான ஆவணப்படுத்தலை உறுதிப்படுத்தல். பின் வாழுபவர்கள் அனுபவித்த வன்முறையின் விரிவான விவரத்தினை வருணிப்பதற்கு அவர்களை இயலச் செய்கின்ற கூருணர்விலான தன்மையொன்றில் நேர்முகங்காணல்களை நடத்துவதற்கு பணியாளர் நேர்முகங்காணல் தொழில்நுட்பங்களை விருத்திசெய்வதில் மூலதனமிடுவது பயனுள்ளதாகும்.
- சேர்ந்திருக்கும் திட்டங்களை விருத்தி செய்தல். இதனால் சட்டபூர்வமான தீர்வொன்றை பின்துர்ந்து செல்வதற்கு பின்உயிர் வாழ்பவர் விரும்பாவிட்டாலும் கூட அல்லது சட்டபூர்வமான தரர்வொன்று போதுமானதல்ல அல்லது கிட்டமாட்டாது என்றாலும் கூட நிவாரணத்தையும், ஆதரவையும் நாடுவதற்கு அவசியமான பொலிஸ் நிலையங்களுக்கும், வைத்தியசாலைகளுக்கும், சட்டபூர்வமான ஆலோசனைக்கும் மற்றும் ஆதரவின் சகல ஏனைய வடிவங்களுக்கும் பின்உயிர்வாழ்வோருடன் நேரடியான தொடர்பு கொள்கின்ற விடயப் பணியாளர்கள், மனித உரிமைச் செயலார்வலர்கள், வழக்கறிஞர்கள், துணை-சட்டவாளர்கள் போன்ற வேறு ஊறுபடத்தக்க அல்லது 'ஆபத்தில்' உள்ள நபருக்கு வழங்கப்படும் ஆதரவுக்கு ஒத்ததாக இதை மேற்கொள்ள முடியும்.
- மனக்குறையிலான தரப்புக்கு வழக்கறிஞரை வழங்குவதன் ஊடாக, நீதிமன்றத்தில் **பின் உயிர்வாழ்வோரைப்** பிரதிநிதிப்படுத்தும் நடைமுறையொன்றை விருத்தி செய்தல். இது பின் உயிர்வாழ்பவரின் உரிமைகளையும், அக்கறைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையாகும். அரசாங்கத்தினால் குற்றங்களின் வழக்குத்தொடுப்பு நடத்தப்படுகின்ற போதிலும் (அதாவது, புலனாய்வைப் பொலிஸ் நடத்தி,

விசாரணைக் கட்டத்தில் நீதிமன்றத்திற்கு அறிக்கையிடுவதுடன், குற்றச்சாட்டுக்களை உருவாக்குகின்றதும் மற்றும் வழக்குத் தொடுக்கின்றதுமான முனையில் பின் உயிர்வாழ்வோரைச் சட்ட மா அதிபரின் அரசாங்க வழக்காடுனர் பிரதிநிதிப்படுத்துகின்றார்) பின்வாழுபவரின் அக்கறைகளை அதிகளவு பயனுறுதிவாய்ந்ததாகப் பாதுகாப்பதற்காக மேலதிக சட்டபூர்வமான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவது இன்னுமே முக்கியமானதாகும்.

- LGBTIQ சனசமூகத்தின் உறுப்பினர்களைத் துன்புறுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள 'இயற்கைக்கு மாறான குற்றங்களைக்' கையாள்வதற்கு தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் (365ஆ) பின்னோக்கிச் செல்லும் ஏற்பாடுகளின் கீழ் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கையைப் புலனாய்வாளர்களும், வழக்குத்தொடுனர்களும் பின்துரந்து செல்லக்கூடாது என்பதை ஆதரித்துவாதாடுதல்.
- அரசாங்க அலுவலர்களுக்கான, குறிப்பாக சட்டமா அதிபருக்கான அடைதலைப் பின்உயிர்வாழ்வோர் பற்றாக்குறையைக் கொண்டிருப்பதனால், தனிப்பட்ட விடயங்களினதும் மற்றும் பொதுவில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனையினதும் மீது நடைமுறையிலான ஆதரித்து வாதாடுதலைப் பேணுவதற்கு புலனாய்வாளர்கள், சட்ட வைத்திய அலுவலர்கள், சட்ட மருத்துவர்கள் மற்றும் வழக்குத்தொடுனர்கள் ஆகியோர் உட்பட சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு அலுவலர்களுடன் கிரமமான தொடர்பினை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். சில பெண் பின் உயிர்வாழ்வோரின் விடயத்தில், வழக்கறிஞர்களையும், செயலார்வலர்களையும் கொண்ட ஆதரித்துவாதாடுதல் குழுக்கள் கிரமமான கூட்டங்களுக்கும், புதுப்பித்தல்களுக்கும் அரசாங்க அலுவலர்களை அழுத்தியுள்ளதுடன், இது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முடிவுகளையும் வழங்கியுள்ளது. தமது வழக்குகளினதும் மற்றும் மருத்துவ-சட்ட அறிக்கைகள் மீது தகவலைப் பெறுவதற்காக தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம் போன்ற பொறிமுறைகளையும் பயன்படுத்துவதற்கு பின்வாழுபவர்களும், தொழில் நடத்துனர்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட முடியும்.

Copyright © 2019 Right to Life Human Rights Centre
All rights reserved.

Printed and Layout by adARTS

Supported by a grant from the
"Open Society Foundations"

For more information, please visit our website: <http://www.right2lifelanka.org>

CONTENTS

English

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

• PURPOSE OF THE GUIDE	5
• WHY IS IT IMPORTANT TO RECOGNISE MSV?.....	6
• WHAT IS MALE SEXUAL VIOLENCE?	8
• WHAT ARE EXAMPLES OF MSV?.....	9
• WHO ARE THE PERPETRATORS OF MSV?.....	9
• WHY IS MSV UNDER-REPORTED/MISREPORTED?	10
• WHAT PROTECTION IS AVAILABLE UNDER THE LAW?.....	11
• CAN MSV BE DEALT WITH AS TORTURE?.....	12
• HOW TO DEAL WITH A SURVIVOR OR POTENTIAL CASE OF MSV.....	13
• SUPPORTING LEGAL REDRESS	15
• MEDICAL AND PSYCHOSOCIAL.....	17
• HOW CAN EXISTING SYSTEMS BE IMPROVED TO PROVIDE BETTER SUPPORT FOR MSV SURVIVORS?.....	18

Sinhala

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරුවී ගැලවුණ අයට සහාය

• මාර්ගෝපදේශයේ අරමුණ	23
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හඳුනාගැනීමේ වැදගත්කම කුමක් ද?.....	24
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු කුමක් ද?.....	25
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සඳහා උදාහරණ මොනවා ද?.....	26
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වරද කරන්නේ කවරහු ද?.....	26
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය අඩුවෙන් වාර්තා වන්නේ හෝ වැරදියට වාර්තා වන්නේ ඇයි?.....	27
• භීතිය යටතේ කුමන ආරක්ෂාවක් තිබේ ද?.....	28
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වධහිංසනයක් ලෙස සැලකිය හැකි ද?.....	28
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී ඩේරැණු සහ විය හැකි පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිද්ධියක් සමග කටයුතු කරන ආකාරය	29
• භීතීමය සහන සඳහා උපකාර කිරීම	31
• වෛද්‍ය සහ මනෝ සමාජීය සහාය	32
• පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී ඩේරැණු පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳ සහායක් සැපයීම පිණිස දැනට තිබෙන පද්ධති වැඩිදියුණු කරන්නේ කෙසේ ද?.....	33

Tamil

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு ஆதரவளித்தல்

• வழிகாட்டியின் நோக்கம்	37
• வெளிப்படையான கலந்துரையாடலொன்றுக்கான அவசியம்:.....	37
• ஆண் பாலியல் வன்முறையை அடையாளங்காண்பது ஏன் முக்கியமானதாகும்?.....	38
• ஆண் பாலியல் வன்முறை என்றால் என்ன?.....	39
• ஆண் பாலியல் வன்முறையின் உதாரணங்கள் எவை?.....	40
• யார் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குற்றமிழைத்தவர்கள்?.....	40
• ஏன் ஆண் பாலியல் வன்முறை குறைத்து அறிக்கையிடப்படுகின்றது / தவறாக அறிக்கையிடப்படுகின்றது?.....	40
• சட்டத்தின் கீழ் என்ன பாதுகாப்பு கிட்டுகின்றது?.....	41
• சித்திரவதையாக ஆண் பாலியல் வன்முறையைக் கையாள முடியுமா?.....	42
• ஆண் பாலியல் வன்முறையின் ஒரு பின்உயிர்வாழ்வோரை அல்லது உத்தேசமான வழக்கினை எவ்வாறு நடத்துதல்?	43
• ஆதரவளிக்கும் சட்டபூர்வமான நிவாரணம்.....	45
• மருத்துவ மற்றும் உளநிலைச்சமூக	46
• ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்குசிறந்த ஆதரவை வழங்குவதற்கு நடைமுறையிலான முறைமைகள் எவ்வாறு மேம்படுத்தப்பட முடியும்?.....	47

Preface

Right to Life Human Rights Centre is taking another step in the field of human rights in Sri Lanka specially by highlighting the gravity of torture over the past 17 years (since 2002) and bringing out a Guide for the Practitioners on Supporting Survivors of Male Sexual Violence through their research report for the discourse in the society on Men Sexual Violation (MSV). The topic itself is a shock to many when they hear about it since sexual violation is being looked into in our society in a narrow manner.

“Torture belongs to Slave Society, it’s Cruel, Inhuman, Degrading Treatment and not suitable for an independent Society” says definition of torture according to United Nations Committee Against Torture. And accordingly the research report is an outcome of a research done in Sri Lanka over a decade by two human rights activists (Ms. Deanne Uyangoda AAL and Mr. Mirak Raheem). With much difficulty, the identification of the ‘MSV’ survivors and getting the information from them on sexual violence caused to them.

The ongoing researches in Sri Lanka on torture and torture related matters has to be looked into in various angles and should not be repeated by any chance. At the same the output of the research has to be reached to the targeted audience. The awareness among general public on this perspective on torture has to be built up in the future and the endeavor has to be done on this regard in different angle. The evidence based advocacy has to be the approach.

Anthony Vinoth

Human Rights Activist / Projects Manager

Right to Life Human Rights Centre

PURPOSE OF THE GUIDE

The prevalence of Male Sexual Violence (MSV) in Sri Lanka is a largely unacknowledged and unrecognised issue. The lack of recognition is a primary contributing factor to the inadequate support and services to survivors. This guide aims to create greater awareness and acceptance within the human rights community to the rights, needs and issues faced by survivors

The target audience of this guide is persons who engage with and are tasked with providing support to survivors of torture and detention. This may include human rights activists, caseworkers, lawyers, counselors and medical health professionals who for ease of reference are referred to as ‘practitioners’ throughout the guide. It is intended as a practical aid for practitioners to better address the specific support that should be provided to survivors, including but not limited to legal remedies.

The Phenomenon of MSV: The issue of sexual violence and abuse against men and boys in Sri Lanka is a problem that is more prevalent than commonly thought. A 2013 study on intimate partner violence and gender-based violence in four districts of Sri Lanka found that over one quarter (28 percent) of the 1,658 male respondents reported experiencing child sexual abuse. Additionally, 12.1 percent of male participants reported perpetrating sexual violence on men in the context of their membership in gangs.¹

Incidents of men and boys being sexually abused and violated have been reported from multiple contexts such as universities, jails, places of detention, schools, religious institutions, care homes, public transport and homes. This guide focuses on MSV in the specific context of state detention, including jails and other detention centres such as police stations. Nonetheless, recommendations made in the guide, whilst focusing on this area of MSV in state detention, also speak to larger societal and systemic issues impacting all persons affected by MSV. The guide acknowledges the continuing and multiple challenges faced by women in securing justice and redress for sexual violence they have

¹ CARE and Partners for Prevention, *Broadening gender: Why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka*, 2013, www.care.org/sites/default/files/documents/Broadening-Gender_Why-Masculinities-Matter.pdf

suffered and the need for urgent action to address the issue comprehensively, whilst recognising the specificities of gender-based violence.

The need for an open discussion: Despite the reporting of individual incidents, documentation of and discussion about the issue of MSV in state detention within the country is limited. Local human rights organisations have, over the years, documented the incidence of sexual violence, which has helped demonstrate the widespread nature of the problem. Yet, these violations have been most often described as acts of custodial torture without necessarily categorising them as sexual violence, and not recognising the specificity of such violence.

By contrast, international human rights groups have compiled a series of reports in the context of the armed conflict documenting patterns and the systematic nature of the crime of MSV, a number of which have been published over the past five years². A broader purpose of the guide is to bridge this gap and generate a more open discussion about MSV amongst practitioners locally by increasing knowledge and awareness of MSV and the harm caused to survivors.

WHY IS IT IMPORTANT TO RECOGNISE MSV?

- The lack of documentation and recognition of the issue has contributed to limited awareness and knowledge amongst activists, care givers and the general public. The absence of an open conversation on MSV, and the fact that very often incidents are not described or defined as sexual violence, thwarts understanding of the specific harm to

² Report of the Office of the High Commissioner for Human Rights Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 September 2015, pg. 120, UN Doc. A/HRC/30/CRP.2, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/OISL.aspx>; Human Rights Watch, “*We Will Teach You a Lesson*”, *Sexual Violence against Tamils by Sri Lankan Security Forces*, 23 February 2013, www.hrw.org/report/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson/sexual-violence-against-tamils-sri-lankan-security-forces; Freedom from Torture, *Tainted Peace, Torture in Sri Lanka since May 2009*, August 2015, www.freedomfromtorture.org/sites/default/files/documents/sl_report_a4_-_final-f-b-web.pdf; International Truth and Justice Project Sri Lanka, *Silenced: Survivors of torture and sexual violence in 2015*, January 2016, www.itjpsl.com/assets/Silenced-jan-2016.pdf; M. Peel, A. Mahtani, G. Hinshelwood, and D. Forrest, ‘The sexual abuse of men in detention in Sri Lanka,’ *The Lancet*, June 2000.

survivors. Practitioners are unable to document the violation as they lack awareness about what constitutes MSV.

- Recognition is the first step to addressing the problem of MSV. Acknowledging that the problem exists, its scale and nature; the harm caused to survivors and the challenges in dealing with the problem provide a basis for further action. Greater awareness and understanding of the issue could contribute to improved responses at an individual and structural level. At a macro level this could galvanise advocacy on law and policy reform.
- Greater recognition and understanding of the full impact and harm caused by MSV and the inadequacy of current response mechanisms could encourage improvement in services for survivors. As a first step, understanding the factors that thwart survivors of MSV from speaking about their experience could guide practitioners in how they could better improve their approach to dealing with survivors. This awareness and knowledge could be used to highlight the importance of holistic support and the different and varying needs and services required by survivors such as psychosocial, medical, legal, protection and community support.
- Recognition may help survivors understand and come to terms with their experiences of this form of violence and that they have legitimate rights, needs and expectations.
- Recognition also sends a message to perpetrators that such crimes cannot be committed with impunity.
- Recognition can help address the lack of open conversation and prevent the silencing of the issue. Lack of recognition compounds factors such as fear, shame and social stigma that deter reporting and survivors reaching out for support. Recognition of MSV can facilitate safe and enabling spaces for survivors to seek redress and processes for wider social understanding to reduce stigma.
- Recognition enables practitioners to address their own prejudices as well as broader social stereotypes. This is especially important in light of dangerous myths and stereotypes around masculinity and sexuality and discriminatory penal provisions on same-sex conduct.

WHAT IS MALE SEXUAL VIOLENCE?

Sexual violence is a broad term that covers a wide range of acts including rape, attempted rape, sexual abuse and sexual exploitation. Sexual violence is defined as: “any sexual act, attempt to obtain a sexual act, unwanted sexual comments or advances, or acts to traffic, or otherwise directed, against a person’s sexuality using coercion, by any person regardless of their relationship to the victim, in any setting, including but not limited to home and work.”³

Male Sexual Violence (MSV) may be defined in non-legal terms as fulfilling three aspects:

- any non-consensual act of sexual coercion and/or domination,
- threatens the physical and/or psychological well being
- of a boy, or male adolescent or adult.

Although there has been significant progress in specific domestic jurisdictions both in terms of legal reform and case law, the constitutive elements of sexual violence remain a contested area even under international law. For instance, there is contestation as to whether particular acts of a sexual nature constitute a crime of sexual violence. For both women and men, this legal ambiguity has been an impediment to accountability.

Acts of sexual violence involve an abuse of power by the perpetrator and may or may not involve physical force, violence, humiliation and dominance. This traditional linkage between sexual violence and power should not, however, dismiss the possibility that sometimes acts of sexual violence could also include desire on the part of the perpetrator. Acknowledging that a survivor was singled out by the perpetrator or that he was an object of desire in any way is a difficult and complicated conversation which many survivors may not be willing to acknowledge even to themselves. But it is important to acknowledge this nuance, to understand vulnerabilities and to do justice to the reality of survivor accounts and the specific difficulties encountered by each survivor.

³ <https://www.svri.org/research-methods/definitions>

WHAT ARE EXAMPLES OF MSV?

MSV can include a broad but defined range of violations including rape, genital violence, castration, sterilisation, forced sexual activity and sexual humiliation.⁴

Types of violence recorded in Sri Lanka in state custody include:

- Rape, including through the insertion of a penis or other objects such as bottles, poles and police batons into the anus or mouth of the victims, forced oral sex, and the insertion of metal wire, pins or small metal balls into the urethra of the penis;
- Forced masturbation, forced manual stimulation of perpetrators, ejaculation by perpetrators in victims' mouths or on their bodies, and other forms of sexual humiliation such as being forced to swallow semen or urine;
- Blunt force trauma, including slamming of drawers on the genitals, and punching and kicking and hitting of sexual organs;
- Pressure on genitals by squeezing or twisting of testicles or penis, and pulling on a string tied around the penis;
- Burning and electrical shocks to genitals and
- Enforced nudity.⁵

WHO ARE THE PERPETRATORS OF MSV?

Perpetrators of male sexual abuse can be male or female. They include state officials, especially where violence takes place in state custody. In the context of state custody, victims may include those arrested under the Prevention of Terrorism Act or Emergency Regulations, as well as those routinely arrested and interrogated by the police around the country. Perpetrators could include fellow inmates.

⁴ See footnote 2

⁵ See footnote 2.

WHY IS MSV UNDER-REPORTED/MISREPORTED?

Many MSV survivors are reluctant to report the crime or seek support from human rights groups and lawyers or even their own families. Those who report incidents of torture may choose not to disclose details of sexual violence. Reasons for under-reporting may include:

- **Fear of reprisals and lack of protection:** Where the perpetrators are state officers or powerful personalities, victims are afraid to complain to the police for fear of further attacks and reprisals. This is common to all victims of state violence, but exacerbated in the case of persons in state custody. The newly established Victim and Witness Protection Authority has not yet inspired confidence. Given their detention (often prolonged in the case of PTA detainees) and possible torture, most survivors would prefer to end their detention and engagement with the State and do not wish to pursue further action.
- **Stigma and shame:** Male victims of sexual violence can face a variety of negative responses including ridicule, silence, shame or even ostracism whilst attempting to seek redress or even talk about their experiences. Stigma is linked to entrenched cultural and societal stereotypes of men, masculinity and sexuality that further victimises male survivors. In such a context, transgender men may be particularly vulnerable. The criminalisation, ignorance and prejudices surrounding homosexuality further contribute to stigma. This can impact not only the social responses but also how the survivor sees himself. Male stereotypes may hinder survivors from acknowledging to themselves that they are a victim of MSV.
- **Lack of understanding and prejudices among practitioners:** Lawyers, rights activists, medical professionals and state officials lack clarity on what constitutes MSV and what remedies should be made available to victims. This may be due to a lack of knowledge and capacity to deal with this violation, and/or because practitioners may share some of the societal prejudices that thwart male victims from talking about their experiences. Lack of awareness amongst practitioners of MSV may result in them classifying the

injuries and abuse suffered as torture, rather than listing them as multiple violations including MSV and torture.

- **Lack of capacity and sensitivity in speaking to survivors:** Whilst some survivors may be willing to speak about their experience, it is a delicate subject that requires conscious care. Survivors need to be questioned in a sensitive manner that elicits responses in a safe environment and builds the survivor's confidence. It is possible that practitioners who come into direct contact with survivors may fail to ask relevant questions. This results in an incomplete or flawed observation and interpretation based on partial facts. There is also the possibility that some survivors may be more comfortable speaking about their experience to another male, rather than a woman, due to ingrained cultural stereotypes. However each case is different, so survivors may have preferences regarding the gender and age of the person whom they are most comfortable in talking to.

WHAT PROTECTION IS AVAILABLE UNDER THE LAW?

Under Sri Lanka's Penal Code there are several provisions that apply to sexual violence against adults but recognition for all forms of MSV remains a challenge.

- Significantly, an adult male survivor of rape or a boy under 16 years who is raped cannot seek remedy under Section 363 of the Penal Code, which covers rape and statutory rape of female victims alone. This is contrary to provisions under international law and most progressive domestic jurisdictions, which define rape in a manner that includes both male and female victims and covers a broad range of acts. In Sri Lanka, however, rape is narrowly defined even for women, and does not include, for instance, forced oral sex and digital or non-penile penetration of any part of the victim's body.

The applicable provisions in the current law include:

- **Grave Sexual Abuse (Section 365B):** This provision is used to prosecute cases of MSV. The provision is gender neutral and covers forced acts “...committed by any persons, who for sexual gratification...by the use of his genitals or any other part of the human body or any instrument on any orifice or part of the body of any other person, being an act which does not amount to rape”. This provision carries the same punishment or sentence as rape, but in the hierarchy of crimes is often treated as a lesser crime to rape.
- A specific form of MSV could be covered under **Section 311(B)** of the Penal Code dealing with the crime of **emasculatio**n, which is the **dismembering of the penis and/or testicles**. Whilst the provision does not define the crime as an act of sexual violence, it still falls under the category of grievous hurt against the person’s body.

There is an additional provision that could be used but it is deeply problematic. Any attempt to prosecute MSV under the regressive Sections 365, 365A of the Penal Code dealing with unnatural offences, must be vigorously resisted, since the very presence of such provisions in the law books, which are used to persecute and prosecute members of the LGBTIQ community, also worsens the shame, stigma and fear suffered by MSV victims.

CAN MSV BE DEALT WITH AS TORTURE?

MSV can be a form of torture. In contexts such as Sri Lanka, it is sometimes understood and documented as torture, although in terms of the law, MSV is a distinct crime. It is thus possible for a case to be filed as separate violations of torture and male sexual violence.

For filing cases under torture there are a few options:

- MSV crimes involving state officials could be prosecuted under legal provisions such as The Convention Against Torture And Other Cruel, Inhuman Or Degrading Treatment or Punishment Act No.22 of 1994 (**the Torture Act**). It should be noted that in all penal provisions, including the Torture Act, the police leads the inquiry and the decision to

prosecute is determined by the Attorney General. The survivor has no say in whether and under what provision charges will be filed.

- Redress could also be sought through the Supreme Court for violation of the **fundamental right** against torture and inhuman or degrading treatment protected under **Article 11 of the Constitution**. This remedy, however does not result in penal consequences for the perpetrators. Even in cases where the Court grants declaratory relief and compensation in favor of the survivor, and even when the perpetrators are ordered to pay damages, they do not necessarily have to face criminal prosecution. The authorities rarely act on directions by the Court that perpetrators should be prosecuted on. A fundamental rights application is the most common remedy initiated by survivors under the law. It requires a lower burden of proof and may result in compensation and a degree of protection to the survivor. In practice, the choice regarding whether to include a narrative of sexual violence within a torture application may be the decision of lawyers and not necessarily a choice of the survivor.

Experientially, however, survivors of MSV may have specific impacts that need to be addressed in terms of medical treatment, mental health and counseling, coping strategies and overall wellbeing support. Hence, even where the legal remedy is torture, the distinctive impacts of MSV should be addressed in the other forms of assistance offered to survivors. As explained further below, determining how an experience should be categorised, and whether sexual violence should be specifically recognised as distinct from torture, requires the understanding and consent of the survivor. The requirement of free, prior and informed consent is discussed further below under legal remedies.

HOW TO DEAL WITH A SURVIVOR OR POTENTIAL CASE OF MSV

Responses to a case of MSV may include but are not limited to legal justice. The needs of survivors may vary depending on their individual circumstances/contexts. For many, it may be the first time they speak openly about the violence committed against them. Some may only seek support in terms of counseling, protection, medical treatment and overall well-

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

being support. Others may only wish for legal support or seek to combine this with non-legal assistance. The key is that practitioners are sensitive to and accepting of the survivor's needs, and respect and respond to each survivor as a rights holder, entitled to recover from their trauma with dignity and support.

As such it is important that practitioners:

- Understand that sexual violence may affect people differently. Not all survivors will have a similar response or requests.
- Do not treat survivors as victims incapable of making decisions or needing pity. Instead they should focus on marshalling the strength and confidence of survivors.
- Understand that survivors must be explained their rights and provided the possible options for redress. The potential challenges and implications of these options should be listed out. For instance, whilst setting out the advantages of seeking legal recourse, issues such as the burden of proof for proving their case and the long delays in the system of justice should be laid out alongside possible risks.
- Be aware that different victims of MSV will choose different options in terms of assistance. Some may choose not to draw attention to themselves by filing a case in court or even making a police complaint but may need other forms of support. It is the duty of the practitioner to assist the survivor with accessing or to advise on locating such services.
- Recognise that some survivors may not wish to talk about their experience, and this must be respected. Others may need a prompt from the practitioner. Some may feel more comfortable responding to a direct question than bringing it up themselves. The practitioner must be aware of these different dynamics and have the sensitivity and experience to handle the conversation. It is important to create a safe and open environment for survivors to speak.
- Commit to follow up conversations since survivors may not be comfortable raising issues of sexual violence in the first instance.

- Be aware of contradictions and the possibility of certain details being omitted for various reasons, including difficulty in remembering traumatic events that the survivor may have mentally blocked out.
- Recognise and respect that disclosure in a closed environment to a practitioner is distinct from a public disclosure or statement. Some survivors may not be willing to publicly identify as survivors of MSV and/or name their perpetrators and/or pursue justice.
- As a matter of practice, provide a brief introduction to MSV and its prevalence during interviews and discussions with torture survivors. This would provide the survivor an opportunity of choosing whether or not to include his own experience of MSV where relevant.
- Be mindful that male survivors may feel more comfortable talking to men whilst others to women for advice and support.
- Be mindful of other vulnerabilities that the survivor may face due to his or her identity. For instance, a survivor who is a trans-person may face specific issues including fear, stigma and medical needs distinct from a cis-gender person. A person, who is from an ethnic minority, which has been historically or systematically persecuted by the State, may have additional fears of reporting or discussing sexual violence. The identity of the survivor will also have a direct bearing on the possibility and likelihood of legal redress.
- Be aware of the threats that survivors may face in taking actions especially against high-profile perpetrators. It is important to develop protection strategies, such as accompaniment and in extreme cases temporary shelters.

SUPPORTING LEGAL REDRESS

Ensuring access to legal counsel is important. The first task of such a counsel is to ensure that survivors are aware of their rights and entitlements, even if they do not wish to pursue justice. The various legal options should be laid out including whether to pursue a case as grave sexual abuse or torture.

SUPPORTING SURVIVORS OF MALE SEXUAL VIOLENCE

Whilst legal redress in the form of justice and accountability for MSV has definite value, both to the survivor and the broader public, the decision whether to pursue justice must be a clear and informed choice. A survivor who wishes to access services and support without legal redress or who wishes to only speak about torture and not MSV should be supported. A choice to pursue justice for MSV should be supported with clear information on the advantages and disadvantages of such an approach, including systemic obstacles, delays and the likelihood of obtaining a favorable decision through courts and possible risks they could face.

The following steps are for practitioners working with survivors who **do** wish to pursue justice/legal redress:

1. Compile a case to ensure comprehensive documentation of the full experience of survivors.
2. Where the survivor chooses to file a legal case, support him in ensuring that the police records the complaint and that the medical examination by the Judicial Medical Officer is conducted in a timely and respectful manner. Consider the option of filing a complaint with the Human Rights Commission of Sri Lanka (HRCSL).
3. For cases under the Torture Act, make a formal complaint to the Inspector General of Police (IGP). Only the IGP can direct torture cases to the Special Investigation Unit of the police for investigation. Advocacy must be undertaken with the police to refer the case to the Attorney General (AG) and for the AG to prosecute.
4. In criminal cases under 365B, monitor the inquiry and the conduct of the police, to protect the survivors rights
5. In all criminal proceedings make sure that the survivor has legal representation (a lawyer for the aggrieved party) in court to represent his rights and interest, even in instances where the state has provided a counsel.
6. Be mindful that in cases where a survivor is not produced for medical examination (for instance a case where the survivor has been in state custody for months) and/or there is a significant time period between the incident and reporting – there may be difficulties in evidence gathering which may impact the outcome of the case.

7. In Fundamental Rights petitions, make sure that the petition, affidavit and all legal documentation accurately describes the survivor's account of sexual violence if the survivor chooses to specifically disclose MSV.
8. Accompaniment for survivors to make sure they feel safe and supported – this includes visits to police stations, medical facilities, courts etc.
9. Discussing strategies for the protection of survivors and the types of support available through family, human rights groups or other networks and other service providers. In some cases, survivors have been forced to move to another part of the country for their security.

MEDICAL AND PSYCHOSOCIAL

It is critical that survivors are provided access to a wide range of support services to assist them in addressing not only the incident of violence but also the potential long-term harm and trauma caused to the individual.

MSV survivors may be reluctant to seek medical assistance on their own so they may need support. Facilitating survivors' access to private or state medical care and assistance is important not just for documenting injuries but also providing appropriate medical care at the earliest. Identifying experienced and empathetic doctors will prove useful.

There are different forms of psychosocial assistance and it is important to find the support that is best suited to the survivor. It is important to facilitate access psychosocial support systems to both survivors and their families/loved ones where necessary.

Recognise that some may not want to go to a counselor or therapist to talk about their experience but they may wish to discuss other issues that may be causing them stress or anxiety, such as livelihood, employment, dealing with family members etc.

Recognise the need for livelihood and financial support. Some survivors may be unable to return to work in the same capacity as they did before the violence. The trauma and financial insecurity may have an impact. Where justice is not assured, support in rebuilding lives and reparations for survivors may prove useful.

Recognise the need for formal and informal networks to respond to survivors as they need, which may be beyond the capacity of individual caseworkers to provide.

HOW CAN EXISTING SYSTEMS BE IMPROVED TO PROVIDE BETTER SUPPORT FOR MSV SURVIVORS?

Whilst there are a number of legal, policy and administrative reforms relating to the State that need to be introduced to provide a more just, empathetic and effective system of redress for survivors, there are significant improvements in the responses of practitioners that need to take place. The following recommendations are aimed at medium to long-term corrective measures in order to better support and protect survivors:

- **Develop strategies for providing holistic support to survivors:** This may require networking amongst practitioners, such as lawyers, activists, doctors, psychosocial specialists and others, as well as ensuring in-house capacity (where possible) so as to cover differing needs including legal, psychological, medical, financial support and protection.
- **Increase awareness and understanding of MSV amongst lawyers, activists, counselors and medical staff,** of the harm caused and long-term trauma to survivors and their rights and needs. It is necessary to bear in mind the specific manner in which sexual violence affects male and female survivors. Practitioners should acquire knowledge of the impact of MSV, including physical signs and possible signs of distress and trauma. This will provide practitioners with a better knowledge of how to identify incidents and trauma, obtain information and evidence. This is especially important in cases where the violence does not leave visible physical scars.
- **Improve interview and documentation processes within CSO institutions** (including Torture Groups) to ensure proactive means of identifying survivors. Processes and procedures for conducting interviews including questionnaires should be reviewed. The practitioner must be conscious of the possibility of sexual violence, even if the survivor does not mention it or include any details in his narrative of violence and torture. This is especially important during the first interview or discussion. Ensure accurate documentation of violations, including through photographic evidence. It is useful to invest in developing staff interview techniques

to conduct interviews in a sensitive manner that would enable survivors to narrate a comprehensive account of the violence they suffered.

- **Develop accompaniment schemes** so that survivors can easily access police stations, hospitals, legal advice and all other forms of support required to seek redress and support, even if the survivor may not wish to pursue a legal remedy or a legal remedy is inadequate or is unavailable. Practitioners, such as case workers, human rights activists, lawyers, para-legals, who come into direct contact with survivors could carry this out. Similar to the support provided to other vulnerable or 'at risk' persons.
- **Develop a practice of representing survivors in Court** through providing a lawyer for the aggrieved party. This is an important step to protect the rights and interests of the survivor. Although prosecution of crimes is conducted by the State (ie - police conduct the investigation and report to court at the inquiry stage and State Counsel from the Attorney General's Department represents the survivor at the point of framing charges and prosecution) it is still important to ensure further legal representation to protect the survivor's interests more effectively.
- **Advocate that investigators and prosecutors should not pursue legal action under the regressive provisions of the Penal Code (365B)** dealing with 'unnatural offences' that have been used to persecute members of the LGBTIQ community.
- Where survivors lack access to state officers, particularly the AG, **ensuring regular contact with law and order officials**, including investigators, judicial medical officers, forensics, and prosecutors, is important to maintain ongoing advocacy on individual cases and on the issue of MSV in general. In the case of some female survivors, advocacy groups comprising lawyers and activists have pressured state officials for regular meetings and updates on cases, which have yielded limited results. Survivors and practitioners could also be trained to use mechanisms such as the Right to Information Act to obtain information on their cases and medico-legal reports.

පුරුෂ මිංගික ප්‍රවණඛණවලට ගොදුරුවේ ගැලවුණු අයට සහාය

වෘත්තීයයන්ට මාර්ගෝපදේශයක්

පෙරවදන

රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ මානව හිමිකම් ක්‍ෂේත්‍රයේ තවත් පියවරක් තබමින් විශේෂයෙන්, පසුගිය වසර 17ක (2002 සිට) කාලසීමාව තුළ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳව සමාජයේ කතිකාවතක් ඇති කිරීම සඳහා ඔවුන්ගේ පර්යේෂණ වාර්තාව හරහා වධහිංසා පැමිණවීමේ බරපතලකම ඉස්මතු කරමින් සහ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් දිවි ගලවා ගත් අයට සහාය වීම පිළිබඳව වෘත්තිකයින් සඳහා මාර්ගෝපදේශයක් ගෙන එයි. අපගේ සමාජය තුළ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පටු ආකාරයකින් විමසා බලන බැවින් මෙම මාතෘකාව ගැන ඇසෙනවිට බොහෝ දෙනෙකුට ගෙන එන්නේ කම්පනයකි.

“වධහිංසාව වහල් සමාජයට අයත් ය. කෘෂරය, මිලේච්ඡය, නිවහල් සමාජයකට සුදුසු නොවේ” ලෙස එක්සත් ජාතීන්ගේ වධහිංසාවට එරෙහි කමිටුව විසින් වධහිංසා පැමිණවීම අර්ථ දක්වයි. මෙම පර්යේෂණ වාර්තාව මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරීන් දෙදෙනෙකු (නීතිඥ ඩීඇන් උයන්ගොඩ මහත්මිය හා මීරාක් රහිම් මහතා) විසින් දශකයක් පුරා ශ්‍රී ලංකාවේ කරන ලද පර්යේෂණයක ප්‍රතිඵලයකි. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් දිවි ගලවා ගත් අයව හඳුනා ගැනීම සහ ඔවුන්ට සිදු වූ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳව තොරතුරු ඔවුන්ගෙන් ලබා ගැනීමට බොහෝ දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණදීමට සිදු විය.

වධහිංසාව හා ඊට අදාළ කාරණා සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ දැනට සිදුකර ගෙන යනු ලබන පර්යේෂණ පිළිබඳව විවිධ කෝණවලින් සොයා බැලිය යුතු අතර, කිසිදු ආකාරයකින් එම පර්යේෂණයන් පුනරාවර්තනය නොවිය යුතුය. ඒ සමගම පර්යේෂණයේ ප්‍රතිඵලය ඉලක්ක ගත ජනතාව වෙත ළඟා විය යුතුය. වධහිංසාව පිළිබඳව සාමාන්‍ය ජනතාව අතර දැනුවත්භාවය අනාගතයේ දී ගොඩනැගිය යුතු අතර, මේ සම්බන්ධයෙන් විවිධ කෝණවලින් උත්සාහ කළ යුතුය. සාක්ෂි මත පදනම් වූ උපදේශනය මේ සඳහා ප්‍රවේශ කරගත යුතුය.

ඇන්තනී විනෝන්

මානව හිමිකම් ක්‍රියාධර/ ව්‍යාපෘති කළමනාකරු
රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

මාර්ගෝපදේශයේ අරමුණ

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයෙහි පැවැත්ම ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ විට සැලකිල්ලට නොගන්නා වූ හඳුනා නොගත් ප්‍රශ්නයකි. එසේ හඳුනා නොගැනීම එයට ගොදුරුව ගැලවුණ අයට ප්‍රමාණවත් සහාය සහ සේවා අවම වීමට දායක වන හේතුවකි. මෙම මාර්ගෝපදේශයෙන් අරමුණු කරන්නේ, මානව හිමිකම් ප්‍රජාව අතර, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ ගොදුරු වී ගැලවුණු අයගේ හිමිකම්, අවශ්‍යතා සහ ප්‍රශ්න පිළිබඳ වැඩි දැනුවත්භාවයක් සහ පිළිගැනීමක් ඇති කිරීමයි.

මෙම මාර්ගෝපදේශයේ ඉලක්ක පාඨකයන් වන්නේ වධහිංසනයෙන් සහ රඳවා තබාගැනීමෙන් බේරුණු අය සමග සම්බන්ධ වන හා ඔවුන්ට සහාය සැපයීමේ කාර්යය භාර පුද්ගලයින් ය. ඒ අතරට මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරිකයන්, සිද්ධි ක්‍රියාධරයන්, නීතිඥයන්, මනෝ උපදේශනය සපයන්නන් සහ වෛද්‍ය සෞඛ්‍ය වෘත්තිකයන් අයත් වේ. පහසුව සඳහා මෙම මාර්ගෝපදේශයේ මින් ඉදිරියට ඔවුන් වෘත්තිකයන් ලෙස හැඳින්වේ. බේරුණු පුද්ගලයන්ට සැපයිය යුතු නීතිමය ප්‍රතිකර්ම පමණක් නොව අනෙකුත් නිශ්චිත සහාය සම්බන්ධ කටයුතුවලදී ද මෙම මාර්ගෝපදේශය වෘත්තිකයන්ට ප්‍රායෝගික ආධාරකයක් වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු කුමක් ද? ශ්‍රී ලංකාවේ පිරිමින්ට සහ පිරිමි ළමයින්ට එරෙහි ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු පොදුවේ සිතනවාට වඩා සුලබ ප්‍රශ්නයකි. 2013 වසරේදී, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ දිස්ත්‍රික්ක හතරක කරන ලද අධ්‍යයනයකදී ප්‍රතිචාර දැක්වූ පිරිමින් 1,658 දෙනාගෙන් හතරෙන් එකකට වඩා (28%) ළමා ලිංගික අපචාරවලට මුහුණ දී තිබිණි. ඊට අමතරව, සහභාගි වූ පිරිමින්ගෙන් 12.1%ක් වාර්තා කළේ තමන් සාමාජික වන කල්ලිවලදී පිරිමින් ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක්වන බවයි.¹

පිරිමින් සහ පිරිමි ළමයින් ලිංගික අපචාරවලට සහ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ලක්වන සිද්ධි විශ්වවිද්‍යාල, බන්ධනාගාර, රැඳවුම් කඳවුරු, පාසල්, ආගමික ආයතන, රැකවරණ නිවාස, පොදු ප්‍රවාහනය සහ නිවෙස් වැනි විවිධ පසුබිම්වලින් වාර්තා වේ. මෙම මාර්ගෝපදේශය විසින් අවධානය යොමුකරනු ලබන්නේ රාජ්‍යය විසින් පුද්ගලයන් රඳවාගනු ලබන බන්ධනාගාර සහ පොලිස් ස්ථාන වැනි සුවිශේෂ සංදර්භය තුළ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය කෙරෙහි ය. කෙසේ වෙතත්, රාජ්‍ය රැඳවුම් භාරයේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ මෙම කලාපය කෙරෙහි මූලික අවධානය යොමු කරන අතර ම, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හේතුවෙන් පීඩාවට පත් වන සියලු පුද්ගලයන්ගේ පුළුල් සමාජ සහ ක්‍රම ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් මෙහි නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර තිබේ. යුක්තිය තහවුරු කරගැනීමේදී සහ තමන් මුහුණ දුන් ලිංගික හිංසනය සම්බන්ධයෙන් සහන ලබාගැනීමේදී කාන්තාවන් මුහුණ දෙන දිගින් දිගට ම පවතින්නා වූ බහුවිධ අභියෝග සහ එම ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා වහා පරිපූර්ණ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ අවශ්‍යතාව වාර්තාව විසින් පිළිගනු ලැබේ. වාර්තාව විසින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ ප්‍රචණ්ඩත්වයේ සුවිශේෂී ස්වභාවයන් හඳුනාගනු ලැබේ.

විවෘත සාකච්ඡාවක අවශ්‍යතාව: තනි සිද්ධි වාර්තා වන නමුදු, රටේ රාජ්‍ය රැඳවුම් ස්ථානවල සිදුවන පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය ප්‍රශ්නය පිළිබඳ වාර්තාගත කිරීම සහ සාකච්ඡා කිරීම සිදු වන්නේ අඩුවෙනි. පසුගිය කාලය පුරා, දේශීය මානව හිමිකම් සංවිධාන විසින් ලිංගික හිංසන සිදුවීම් වාර්තාගත කර තිබේ. ප්‍රශ්නයේ පැතිරුණු ස්වභාවය හඳුනාගැනීමට එය උපකාරී විය. එහෙත්, මෙම ප්‍රචණ්ඩත්වයන් බොහෝ විට විස්තර කරනු ලබන්නේ අත්අඩංගුවේදී සිදුවන වධහිංසනයන් ලෙස ය. ඒවා හැමවිට ම ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය ලෙස වර්ගීකරණය කරන්නේ නැත. එසේම, එම ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ගේ සුවිශේෂීත්වය හඳුනාගන්නේ ද නැත.

¹ CARE and Partners for Prevention, *Broadening gender: Why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka*, 2013, www.care.org/sites/default/files/documents/Broadening-Gender_Why-Masculinities-Matter.pdf

එහෙත්, එයට වෙනස්ව, යුද ගැටුම් සංදර්භයේ වාර්තා මාලාවක් ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් සංවිධාන විසින් සම්පාදනය කරන ලදී. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අපරාධවල රටා සහ ඒවායේ ක්‍රමානුගත ස්වරූපය ඒවා විසින් වාර්තා කරන ලදී. ඒ වාර්තා අතරින් වැඩිගණනක් පළ කරනු ලැබුවේ පසුගිය වසර පහ තුළදී ය². මාර්ගෝපදේශයේ පුළුල් අරමුණක් වන්නේ මෙම පරතරය පියවීම සහ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ දේශීය වෘත්තිකයන් අතර වඩාත් විවෘත සාකච්ඡාවක් නිර්මාණය කිරීමයි. එය කරනු ලබන්නේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ එයින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට සිදුව ඇති හානි පිළිබඳ දැනුම සහ අවබෝධය වර්ධනය කිරීමෙනි.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හඳුනාගැනීමේ වැදගත්කම කුමක් ද?

- ප්‍රශ්නය හඳුනාගැනීමේ හා ඒ පිළිබඳ ලේඛනගත කිරීමේ අඩුපාඩුව හේතුවෙන් ක්‍රියාධරයන්, සත්කාර සපයන්නන් සහ පොදු ජනතාව අතර මේ පිළිබඳ ඇත්තේ සීමිත අවබෝධයකි. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ විවෘත සංවාදයක් නැතිකම සහ බොහෝ විට සිදුවීම් ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය ලෙස අර්ථකථනය නොකිරීම සහ විස්තර නොකිරීම නිසා එයින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට සිදු වන නිශ්චිත හානි පිළිබඳ තේරුම්ගැනීම වැළැක්වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට අයත් වන්නේ කුමක් ද යන්න පිළිබඳ අවබෝධය අඩු නිසා වෘත්තිකයන්ට ප්‍රචණ්ඩත්වය වාර්තා කිරීමේ හැකියාවක් නැත.
- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය නම් ප්‍රශ්නය ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ පළමු පියවර වන්නේ එය හඳුනාගැනීමයි. ප්‍රශ්නය පවතින බව පිළිගැනීම, එහි ප්‍රමාණය සහ ස්වභාවය, එනම්, බේරුණු අයට සිදු වන හානිය සහ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේදී මුහුණ දීමට සිදුවන අභියෝග අවබෝධ කරගැනීම මගින් වැඩිදුර ක්‍රියාමාර්ග සඳහා පදනම සැකසේ. ප්‍රශ්නය පිළිබඳ වැඩි දැනුවත්භාවය සහ අවබෝධය පුද්ගල සහ ව්‍යුහාත්මක මට්ටම්වලදී වැඩිදියුණු කරන ලද ප්‍රතිචාර සඳහා දායක වේ. මහේක්ෂ තලයේදී මෙමගින් නීති හා ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වන උද්දේශනය ශක්තිමත් කෙරේ.
- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය විසින් නිර්මාණය කරනු ලබන පූර්ණ ප්‍රතිඵල සහ හානිය පිළිබඳ වැඩි පිළිගැනීම හා අවබෝධය සහ දැනට තිබෙන ප්‍රතිචාර යාන්ත්‍රණයන්ගේ අප්‍රමාණවත්කම හේතුවෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් සඳහා සේවාවන්ගේ වර්ධනයක් දිරිගැන්වේ. පළමු පියවර ලෙස, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය නිසා පීඩා විඳි බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීම වළක්වන සාධක තේරුම්ගැනීම මගින් වෘත්තිකයන්ට බේරුණු පුද්ගලයන් සමඟ කටයුතු කිරීමේ ලා ඔවුන්ගේ ප්‍රවේශය වැඩිදියුණු කරගත හැකි ආකාරය පිළිබඳ මග පෙන්වීමක් සිදු වේ. බේරුණු පුද්ගලයන් සඳහා වන සාකච්ඡා සහයෝගයේ සහ ඔවුන් සඳහා වන විවිධ, වෙනස් වන අවශ්‍යතාවන් සහ සේවාවන්හි වැදගත්කම අවධාරණය කිරීම සඳහා මෙම දැනුවත්භාවය සහ දැනුම භාවිතා කළ හැකි ය. එම අවශ්‍යතාවන් අතරට මනෝසමාජීය, වෛද්‍ය, නීතිමය, ආරක්ෂක සහ ප්‍රජා සහාය ඇතුළත් වේ.
- මෙම ස්වරූපයේ ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ ඔවුන්ගේ නීතිමය හිමිකම්, අවශ්‍යතා සහ අපේක්ෂා බේරුණු පුද්ගලයන්ට තිබෙන බව අවබෝධ කරගැනීමට සහ තම අත්දැකීම් සමඟ හැඩගැසීමට පිළිගැනීම විසින් උපකාර කෙරේ.

² Report of the Office of the High Commissioner for Human Rights Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 September 2015, pg. 120, UN Doc. A/HRC/30/CRP.2, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/OISL.aspx> ; Human Rights Watch, “We Will Teach You a Lesson”, *Sexual Violence against Tamils by Sri Lankan Security Forces*, 23 February 2013, www.hrw.org/report/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson/sexual-violence-against-tamils-sri-lankan-security-forces; Freedom from Torture, *Tainted Peace, Torture in Sri Lanka since May 2009*, August 2015, www.freedomfromtorture.org/sites/default/files/documents/sl_report_a4_-_final-f-b-web.pdf; International Truth and Justice Project Sri Lanka, *Silenced: Survivors of torture and sexual violence in 2015*, January 2016, www.itjpsl.com/assets/Silenced-jan-2016.pdf; M. Peel, A. Mahtani, G. Hinshelwood, and D. Forrest, ‘The sexual abuse of men in detention in Sri Lanka,’ *The Lancet*, June 2000.

- පිළිගැනීම විසින් වැරදි කරන්නන්ට එවැනි වැරදි කර බේරී සිටිය නොහැකි බවට පණිවුඩයක් දෙනු ලැබේ.
- පිළිගැනීම මගින්, ප්‍රශ්නය පිළිබඳ විවෘත සංවාදයක් නැතිකම ආමන්ත්‍රණය කිරීමට උපකාර කෙරේ. එසේම, ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලයන් නිහඩ කිරීම වැළැක්වේ. පිළිගැනීම නැතිකම හේතුවෙන් බිය, ලජ්ජාව සහ සමාජ අපකීර්තිය වැනි සාධක සංකීර්ණ වේ. ඒවා හේතුවෙන් වාර්තා කිරීමට බාධා ඇති වේ. එසේම බේරුණු පුද්ගලයන් සහාය සොයා පැමිණීම ද අවහිර වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිගැනීම මගින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට සහන සපයාගැනීමට සහ අපකීර්තීමත්භාවය අවම කිරීම සඳහා අවශ්‍ය සමාජ අවබෝධය වැඩිකිරීමේ ක්‍රියාවලි උදෙසා ආරක්ෂිත සහ හැකියාවන් ඇති කරන අවකාශයන් සඳහා පහසුකම් සැපයේ.
- වෘත්තිකයන්ට තමන්ගේ ම පූර්ව විනිශ්චයන් මෙන් ම පුළුල් සමාජ ඒකාකෘති පිළිබඳව ද විමසා බැලීමට පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිගැනීම මගින් හැකියාව ලැබේ. පුරුෂෝත්තමභාවය, ලිංගිකභාවය සහ සමලිංගික වර්ග සම්බන්ධයෙන් විෂමතා ඇති කරන නීතිමය විධිවිධාන වටා භයානක මිථ්‍යා සහ ඒකාකෘතික අදහස් තිබෙන සංදර්භය තුළ මෙය විශේෂයෙන් ම වැදගත් ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු කුමක් ද?

ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යනු පුළුල් යෙදුමකි. එමගින් පුළුල් පරාසයක ක්‍රියා ආවරණය වේ. ඒ අතරට, දූෂණය, දූෂණයට උත්සාහ කිරීම, ලිංගික අපචාර සහ ලිංගික සුරාකෑම අයත් වේ. ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය අර්ථකථනය කර තිබෙන්නේ මෙසේ ය: “නිවස හා සේවා ස්ථානය මෙන් ම වෙනත් ඕනෑම පසුබිමකදී, ඕනෑම පුද්ගලයකු විසින්, වින්දිතයාට තිබෙන සම්බන්ධය කුමක් වුවත්, ලිංගික ක්‍රියාවක්, අනවශ්‍ය ලිංගික ප්‍රකාශයක් හෝ වාසියක් ලබාගැනීමට දරනු ලබන උත්සාහයක් හෝ බලහත්කාරයෙන් තැනින් තැන ගෙන යාමට දරන උත්සාහයක් හෝ එසේ නොමැතිනම්, බලහත්කාරය භාවිතා කරමින් පුද්ගලයකුගේ ලිංගිකභාවයට එරෙහිව සිදු කරනු ලබන ඕනෑම ලිංගික ක්‍රියාවක්.”³ කාරණා තුනක් සම්පූර්ණ වේ නම් නීතිමය නොවන ආකරයට ද පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය අර්ථකථනය කළ හැකි ය:

- අකැමැත්තෙන් කරනු ලබන ඕනෑම ලිංගික බලහත්කාරයක් හා / හෝ යටපත් කිරීමක්,
- ශාරීරික හා / හෝ මානසික යහපැවැත්මට තර්ජනයක්,
- පිරිමි ළමයකු, පිරිමි නව යව්වනයකු හෝ වැඩිහිටියකු සම්බන්ධ වීම

නීතිමය ප්‍රතිසංස්කරණ සහ නඩු නීති යන අංශ දෙකෙන් ම නිශ්චිත ගෘහස්ථ නීතිමය බලය සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රගතියක් තිබෙනමුත්, ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ සංස්ථාපක මූලිකාංග තවමත් ජාත්‍යන්තර නීතිය යටතේ පවා අභියෝගයට ලක් වේ. නිදසුනක් ලෙස, ලිංගික ස්වරූපයේ ඇතැම් ක්‍රියා ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අපරාධයක් ද යන්න සම්බන්ධයෙන් තර්ක තිබේ. කාන්තාවන්ටත්, පිරිමින්ටත්, මෙම නීතිමය දෙබිඹිභාවය හේතුවෙන් වගවීමේ දුබලතාවක් ඇති වේ.

වරද කරන්නා විසින් බලය අපහරණය කිරීම ලිංගික ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියාවලට අයත් වේ. ශාරීරික බලය, ප්‍රචණ්ඩත්වය, ලජ්ජාවට පත් කිරීම සහ යටපත් කිරීම එයට අයත් වන්නට හෝ නොවන්නට පුළුවන. කෙසේ වෙතත්, ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය හා බලය අතර මෙම සම්ප්‍රදායික සම්බන්ධය මගින් ඇතැම්විට ලිංගික ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා තුළට වැරදිකරුවාගේ ආශාව ඇතුළත් වීමේ හැකියාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සිදු නොවිය යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයකු වරද කරන්නා විසින් තනිකරගත් බව පිළිගැනීම හෝ ඔහු කිසියම් ආකාරයකින් ආශාවේ වස්තුවක් වී ඇති බව පිළිගැනීම යනු දුෂ්කර සහ සංකීර්ණ සාකච්ඡාවකි. බොහෝ බේරුණු පුද්ගලයන් එය තමන් තුළ හෝ පිළිගැනීමට අකැමැති ය. එහෙත්, අවදානම්සහගතභාවයන් තේරුම්ගැනීම සඳහා සහ බේරුණු

³ <https://www.svri.org/research-methods/definitions>

පුද්ගලයාගේ විස්තරවල යථාර්ථයට හා එක් එක් බෙරුණු පුද්ගලයන් විසින් මුහුණ දෙනු ලබන නිශ්චිත දුෂ්කරතාවලට යුක්තිය ඉටුකිරීම සඳහාත් මෙම සියුම් වෙනස පිළිගැනීම වැදගත් ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සඳහා උදාහරණ මොනවා ද?

පුළුල්, එහෙත්, අර්ථකථනය කරන ලද කලාපයක් පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට අන්තර්ගත විය හැකි ය. එයට දූෂණය, ලිංගික අවයව ආශ්‍රිත ප්‍රචණ්ඩත්වය, කප්පාදු කිරීම, වන්ධාකරණය, බලහත්කාර ලිංගික ක්‍රියා සහ ලිංගික නින්දා ඇතුළත් වේ.⁴

ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය අත්අඩංගුවේදී සිදු වන බව වාර්තා වී තිබෙන ප්‍රචණ්ඩත්ව වර්ග:

- දූෂණය: ශිශ්නය හෝ බෝතල්, පොලු, පොලිස් බැටන් පොලු වැනි හෝ ද්‍රව්‍ය වින්දිතයාගේ ගුදය හෝ මුඛය තුළට ඇතුළු කිරීම. බලහත්කාර මුඛ සංසර්ගය. ලෝහ කම්බි, ඇල්පෙනෙති, කුඩා යකඩ බෝල ආදිය මුත්‍රා මාර්ගයට හෝ ශිශ්නයට ඇතුළු කිරීම
- බලහත්කාරයෙන් ස්වයං වින්දනය කරවීම, බලහත්කාරයෙන් වරද කරන්නා කුල්මත් කරගැනීම, වරද කරන්නන් විසින් වින්දිතයාගේ සිරුරේ හෝ මුඛයේ හෝ ශුක්‍ර මෝචනය කිරීම සහ ශුක්‍ර හෝ මුත්‍ර ගිලින්නට බලකිරීම වැනි වෙනත් ලිංගික ලජ්ජාවට පත්කිරීම්
- ලිංගික අවයව ලාවිච්චලට දමා වැසීම, ලිංගික අවයවවලට අතින් හෝ පයින් පහර දීම වැනි මොට බලය යෙදීමෙන් පීඩාවට පත්කිරීම
- වෘෂණ හෝ ශිශ්නය මිරිකීමෙන් හෝ ඇඹරීමෙන් පීඩා කිරීම සහ ශිශ්නය වටා බදින ලද නූලකින් ඇදීම
- ලිංගික අවයව පිළිස්සීම හා විදුලි සැර යෙදීම
- බලහත්කාරයෙන් නිරුවත් කිරීම⁵

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වරද කරන්නෝ කවරහු ද?

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය කරන්නන් පිරිමින් හෝ ගැහැනුන් විය හැකි ය. විශේෂයෙන් ම ප්‍රචණ්ඩත්වය සිදු වන රාජ්‍ය රැඳවුම් ස්ථානවල රාජ්‍ය නිලධාරීන් ඔවුන් අතරට අයත් වේ. රාජ්‍ය අත්අඩංගුවේ සංදර්භය තුළ ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ හෝ හදිසි නීතිය යටතේ අත්අඩංගුවට ගන්නා ලද පුද්ගලයන් මෙන් ම, පොලිසිය විසින් රට පුරා ම අත්අඩංගුවට ගනු ලබන හා ප්‍රශ්න කරනු ලබන පුද්ගලයන් වින්දිතයන් විය හැකි ය. අත්අඩංගුවේ සිටින ඇතැම් අය ද මේ සම්බන්ධ වැරදිකරුවන් විය හැකි ය.

⁴ See footnote 2
⁵ See footnote 2.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය අඩුවෙන් වාර්තා වන්නේ හෝ වැරදියට වාර්තා වන්නේ ඇයි?

බොහෝ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන් අපරාධය වාර්තා කිරීමට හෝ මානව හිමිකම් කණ්ඩායම්වල සහ නීතිඥයන්ගේ සහාය ලබාගැනීමට අකැමැති ය. ඇතැම් විට, ඔවුන් තම පවුලේ සහාය ලබාගැනීමට පවා අකැමැති ය. වධහිංසන සිදුවීම් වාර්තා කරන පුද්ගලයන් එකී ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය විස්තර නොකර සිටීමට කැමති විය හැකි ය. අඩුවෙන් වාර්තා වීමට හේතු වන කරුණු මෙසේ ය:

- පළිගැනීම්වලට බිය සහ ආරක්ෂාව නැතිකම:** වරද කරන්නන් රජයේ නිලධාරීන් හෝ බලවත් පුද්ගලයන් වන විට, වින්දිතයෝ පොලිසියට පැමිණිලි කිරීමට බිය වෙති. එයට හේතුව පහරදීම් සහ පළිගැනීම් සම්බන්ධයෙන් ඇති බියයි. මෙය රාජ්‍ය ප්‍රවණ්ඩත්වයේ සියලු වින්දිතයන්ට පොදු ය. ඒ අතරතුර රජයේ අත්අඩංගුවේ සිටින පුද්ගලයන්ගේ තත්වය වඩාත් නරක ය. අලුතෙන් පිහිටුවන ලද වින්දිතයන් සහ සාක්ෂිකරුවන් ආරක්ෂා කිරීමේ අධිකාරිය තවමත් විශ්වාසය ගොඩනැගීමට සමත් වී නැත. රඳවා තබාගනු ලැබීම (බොහෝ විට, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ දිගු කලක් රඳවා තබාගනු ලැබේ.) සහ වධහිංසනයට ලක් වීමට තිබෙන ඉඩ හේතුවෙන් බොහෝ බේරුණු පුද්ගලයන් තම රඳවා තබාගැනීම අවසන් කරගන්නට හා වැඩිදුර ක්‍රියාමාර්ග නොගෙන ඉන්නට කැමැත්තක් දක්වති.
- අපකීර්තිය හා ලජ්ජාව:** ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයේ පිරිමි වින්දිතයන් සහන සෙවීමට උත්සාහ කළොත් හෝ අඩු තරමේ තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතා කළහොත් හෝ ඔහු නිශේධාත්මක ප්‍රතිචාර රැසකට මුහුණ දිය හැකි ය. සමච්චලය, නිහඬ කිරීම, ලජ්ජාව හෝ කතා නොකර සිටීමේ දණ්ඩනයට ලක්කිරීම ඒ අතර තිබේ. පිරිමින්, පුරුෂාධිපත්‍යය සහ ලිංගිකභාවය සම්බන්ධ සමාජ සහ සංස්කෘතික ඒකාකාරී සමග අපකීර්තිය බැඳී තිබේ. ඒ හේතුවෙන් පිරිමි බේරුණු පුද්ගලයන් වැඩිදුරටත් වින්දිතයන් බවට පත් වේ. එවැනි සංදර්භයන්හිදී සංක්‍රාන්ති ලිංගික පිරිමින් වැඩිපුර අවදානමට ලක් විය හැකි ය. සමලිංගිකභාවය වටා තිබෙන එහි නියැලී අය අපරාධකරුවන් බවට පත් කිරීම, නොදැනුවත්කම සහ පූර්ව විනිශ්චයන් හේතුවෙන් අපකීර්තීමත්භාවය තවත් වැඩි වේ. මෙය සමාජ ප්‍රතිචාරවලට පමණක් නොව ගැලවුණ පුද්ගලයන්ටම පවා බලපෑ හැකි ය. පිරිමි ඒකාකාරී හේතුවෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් තමන් පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයේ වින්දිතයන් බව තමන්ට ම ඒත්තුගන්වා ගැනීම වැළැක්විය හැකි ය.
- වෘත්තිකයන් අතර අවබෝධයේ අඩුකම සහ පූර්ව විනිශ්චයන්:** නීතිඥයන්, අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාධරයින්, වෛද්‍ය වෘත්තිකයින් සහ රාජ්‍ය නිලධාරීන් හට පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට අඩංකු වන දේ ගැන සහ එහි වින්දිතයන්ට ලබා දිය යුතු ප්‍රතිකර්ම මොනවා ද යන කරුණු සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලිභාවයක් නැත. එයට හේතුව මෙම උල්ලංඝනයන් සමග ගනුදෙනු කිරීම සඳහා දැනුම සහ ධාරිතාව අඩුකම සහ / හෝ වෘත්තිකයන් ද පිරිමි වින්දිතයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීම වළක්වන ඇතැම් සමාජ පූර්ව විනිශ්චයන් වැළඳගත් අය වීම විය හැකි ය. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ වෘත්තිකයන් අතර දැනුම අවම වීම හේතුවෙන් ඔවුන් තුවාල සහ අපචාරයන් වධහිංසනය යටතේ වර්ගීකරණය කිරීමට ඉඩ තිබේ. එහෙත්, ඒවා ලැයිස්තුගත විය යුත්තේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සහ වධහිංසනය ඇතුළත් බහුවිධ ප්‍රවණ්ඩත්වයන් ලෙස ය.
- ගැලවුණ පුද්ගලයන් හට ඇමතීමේදී අසංවේදීකම හා ධාරිතා අඩුකම:** ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීමට කැමැත්තක් දක්වනවා විය හැකි ය. එය වනාහි දැනුවත් සත්කාරයක් අවශ්‍ය විෂයකි. බේරුණු පුද්ගලයන්ගෙන් ප්‍රශ්න කළ යුතුව තිබෙන්නේ සංවේදී ආකාරයට ය. එමගින් ආරක්ෂිත පරිසරයකදී ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාර ලබාගත යුතු අතර ඒ සඳහා ගැලවුණ පුද්ගලයාගේ විශ්වාසය ගොඩනැගිය යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයන් සමග සෘජු සම්බන්ධතා ගොඩනගාගන්නා වෘත්තිකයන් අදාළ ප්‍රශ්න ඇසීමට අසමත් විය හැකි ය. මෙමගින් අසම්පූර්ණ හෝ වැරදි නිරීක්ෂණ සිදු විය හැකි ය. අර්ධ කරුණු මත අර්ථකථන සැපයිය හැකි ය. ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කාර්තාවකට වඩා පිරිමියෙකුට කතා කිරීමට කැමති වීමට ඉඩක් ද තිබේ. එයට හේතුව ගැඹුරු සංස්කෘතික ඒකාකාරීත්ව වේ.

කෙසේ වෙතත්, සෑම සිද්ධියක් ම එකිනෙකින් වෙනස් ය. එම නිසා බේරුණු පුද්ගලයන් තමන් කතා කිරීමට කැමති වෘත්තිකයාගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ පුද්ගලයාගේ වයස පිළිබඳ විශේෂත්වයක් දැක්විය හැකි ය.

නීතිය යටතේ කුමන ආරක්ෂාවක් තිබේ ද?

ශ්‍රී ලංකාවේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය අනුව, වැඩිහිටියන්ට එරෙහි ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට අදාළ වන විධිවිධාන කීපයක් තිබේ. එහෙත්, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය හා සම්බන්ධ සියලු ස්වරූප හඳුනාගැනීම අභියෝගයකි.

- කැපී පෙනෙන අන්දමින්, දූෂණයෙන් ගැලවුණ වැඩිහිටි පිරිමි පුද්ගලයකු හෝ වයස අවුරුදු 16ට අඩු පිරිමි ළමයකු හට දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 363 වගන්තිය යටතේ සහන සෙවිය නොහැකි ය. එමගින් ආවරණය වන්නේ දූෂණය වූ සහ ව්‍යවස්ථාපිත දූෂණයට භාජනය වූ ස්ත්‍රී වින්දනයන් පමණි. මෙය දූෂණය පිරිමි සහ ගැහැණු දෙපාර්ශ්වය ම අයත් වන පරිදි පුළුල් අන්දමින් අර්ථ නිරූපණය කරන්නා වූ හා පුළුල් පරාසයක ක්‍රියා ආවරණය කරන්නා වූ ජාත්‍යන්තර නීතිය යටතේ ඇති විධිවිධානවලට සහ බොහෝ ප්‍රගතිශීලී නීතිමය විධිවිධානයන්ට පටහැණි ය. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාවේදී දූෂණය අර්ථ නිරූපණය කර තිබෙන්නේ කාන්තාවන් සම්බන්ධයෙන් පවා පටු අන්දමිනි. එයට බලහත්කාර මුඛ සංසර්ගය සහ ඩිජිටල් සංසර්ගය ද, වින්දනයාගේ සිරුර විනිවිදින ශිෂ්නය නොවන වෙනත් ශරීර කොටස් ද ඇතුළත් වන්නේ නැත.

වර්තමාන නීතිය යටතේ අදාළ වන විධිවිධාන මෙසේ ය:

- **බරපතල ලිංගික අපචාර (365 බී කොටස):** මෙම විධිවිධානය භාවිතා කරනු ලබන්නේ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් නඩු පැවරීමට ය. මෙම විධිවිධානය ස්ත්‍රී පුරුෂ වශයෙන් ස්වාධීන වේ. එහි සඳහන් වන්නේ, “ඕනෑම පුද්ගලයකු විසින් ලිංගික සන්තෘෂ්ටිය පිණිස ලිංගික අවයව හෝ මානව ශරීරයේ වෙනත් කොටසක් හෝ කිසියම් උපකරණයක් හෝ සිදුරක් හෝ වෙනත් අයෙකුගේ ශරීරයේ කොටසක් හෝ භාවිතා කරමින් සිදු කරනු ලබන, දූෂණය යටතට නොගැනෙන ක්‍රියාවකි.” මෙම විධිවිධාන අනුව දූෂණය සම්බන්ධයෙන් පැනවෙන දණ්ඩනය ම පැනවිය හැකි ය. එහෙත්, අපරාධ ධුරාවලියේදී මෙය සැලකෙන්නේ දූෂණයට අඩු අපරාධයක් ලෙසයි.
- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය විශේෂිත ස්වරූපයක් දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 311 (බී) කොටස මගින් ආවරණය වේ. එය අදාළ වන්නේ ශිෂ්නය හෝ වෘෂණ කෝෂ ඉවත් කිරීම හෙවත් කප්පාදු කිරීමට ය. මෙම විධිවිධානය විසින් මෙම අපරාධය ලිංගික ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවක් ලෙස අර්ථ නිරූපණය කරන්නේ නැත. එහෙත්, එය පුද්ගලයකුගේ සිරුරට කරනු ලබන දරුණු පීඩාවක් ලෙස සැලකේ.

භාවිතා කළ හැකි තවත් අමතර විධිවිධානයක් තිබේ. එහෙත්, එය මතභේදකාරී ය. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් පසුගාමී දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 365, 365 ඒ වගන්ති යටතේ අස්වාභාවික වරදක් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේ ඕනෑම උත්සාහයකට බලවත් ලෙස විරුද්ධ විය යුතු ය. එයට හේතුව වන්නේ නීතියේ තිබෙන එවැනි විධිවිධාන සමලිංගික, ද්විලිංගික, සංක්‍රාන්ති ලිංගික, අන්තර් ලිංගික සහ ලිංගිකත්වය ප්‍රශ්න කරන ප්‍රජාවන්ට එරෙහිව නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යොදාගන්නා බැවිනි. එමගින් පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය වින්දනයන් මුහුණ දෙන ලජ්ජාව, අපකීර්තිය සහ බිය තවත් වැඩි විය හැකි ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය වධහිංසනයක් ලෙස සැලකිය හැකි ද?

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය වධහිංසනයේ ස්වරූපයක් විය හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංදර්භයකදී එය ඇතැම් විට වධහිංසනය ලෙස නීතියෙන් වටහාගැනීම සහ වාර්තා කිරීම සිදු වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය යනු

පැහැදිලි අපරාධයකි. එබැවින් ඒ සම්බන්ධයෙන් වධහිංසනයෙන් පරිබාහිරව පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යටතේ නඩු පැවරිය හැකි ය.

නඩු පැවරීම සඳහා විකල්ප කීපයක් පහත දැක්වේ:

- රාජ්‍ය නිලධාරීන් සම්බන්ධ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අපරාධ සම්බන්ධයෙන් වධහිංසන පනත හෙවත් 1994 අංක 22 දරණ වධහිංසනය සහ වෙනත් කාර, අමානුෂික හෝ අවමන් සහගත සැලකීම් හෝ දඬුවම්වලට එරෙහි සම්මුති පනත යටතේ නඩු පැවරිය හැකි ය. වධහිංසන පනත ඇතුළු සියලු විධිවිධාන සම්බන්ධයෙන් පොලිසිය විමර්ශන සඳහා උපයෝගී කරගන්නා ආකාරය සහ නඩු පැවරීම සම්බන්ධයෙන් තීරණ ගන්නා ආකාරය තීරණය කරන්නේ නීතිපතිවරයා බව සඳහන් කළ යුතු ය. නඩු පැවරිය යුත්තේ කුමන නීතියක් යටතේ ද යන්න සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයාට මැදිහත් විය නොහැකි ය.
- ව්‍යවස්ථාවේ 11 වගන්තිය මගින් සුරක්ෂා කර තිබෙන අමානුෂික සහ අවමන් සහගත සැලකීම්වලට එරෙහි විධිවිධාන ප්‍රකාරව මූලික හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම යටතේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ද සහන සෙවිය හැකි ය. කෙසේ වෙතත්, මෙම ප්‍රතිකර්මය වැරදි කරන්නාට දණ්ඩන ප්‍රතිඵලයක් වන්නේ නැත. අධිකරණය විසින් ගැලවුණ පුද්ගලයාට ප්‍රකාශිත සහන සහ වන්දි ප්‍රදානය කර ඇති විටදී සහ වැරදි කළ අයට වන්දි ගෙවීමට නියම කර ඇති විටදී පවා ඔවුන් අනිවාර්යයෙන් ම අපරාධ නීතිය යටතේ නඩුවකට මුහුණ දිය යුතු නැත. අධිකරණය විසින් වැරදිකරුවන්ට නඩු පැවරිය යුතු බවට දෙන නියෝග බලධාරීන් විසින් අනුගමනය කරනු ලබන්නේ කලාතුරකිනි. මූලික හිමිකම් අයදුම්පතක් යනු බේරුණු පුද්ගලයන් විසින් අනුගමනය කරනු ලබන බොහෝ සුලබ ප්‍රතිකර්මයයි. එයට අවශ්‍ය වන්නේ ඔප්පු කිරීම සඳහා අඩු බරකි. එහි ප්‍රතිඵලය බේරුණු පුද්ගලයාට වන්දි ලැබීම සහ යම් ආරක්ෂාවක් ලැබීමයි. භාවිතයේදී, ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳ ආබායනයක් ඇතුළත් කරන්නේ ද, නැද්ද යන තෝරාගැනීම නීතිඥයන්ගේ අතේ තිබිය හැකි ය. හැම විට ම ඒ සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයාට අවස්ථාව නොලැබේ.

අත්දැකීම් අනුව, කෙසේ වෙතත්, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන්ට විශේෂිත වූ ආමන්ත්‍රණය කළ යුතු ප්‍රශ්න තිබිය හැකි ය. වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර, මානසික සෞඛ්‍ය අවශ්‍යතා සහ උපදේශනය, අත්දැකීම සමග හැඩගැසීමේ උපායමාර්ග සහ සමස්ත යහපැවැත්ම සඳහා උපකාර අවශ්‍ය විය හැකි ය. එබැවින්, වධහිංසනයට නීතිමය ප්‍රතිකර්ම යොදා තිබෙන අවස්ථාවලදී පවා පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන් මුහුණ දෙන වෙනත් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් උපකාර කළ යුතු ය. පහත විස්තර කරන පරිදි, අත්දැකීමක් වර්ගීකරණය කරන ආකාරය සම්බන්ධයෙන් සහ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය වධහිංසනයෙන් පරිබාහිරව සුවිශේෂකොට හඳුනාගත යුතු ද යන්න තීරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයාගේ අවබෝධය සහ කැමැත්ත අවශ්‍ය ය. නිදහස්, පූර්ව සහ තොරතුරු මත පදනම් වූ කැමැත්ත පිළිබඳ නීතිමය ප්‍රතිකර්ම යටතේ පහත වැඩිදුරටත් සාකච්ඡා කරනු ලැබේ.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු සහ විය හැකි පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිද්ධියක් සමග කටයුතු කරන ආකාරය

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සිද්ධියකට ප්‍රතිචාර අතර නීතිමය යුක්තිය තිබිය හැකි මුත් එයට සීමා වන්නේ නැත. ගැලවුණු පුද්ගලයාගේ අවශ්‍යතා ඔවුන්ගේ පුද්ගල තත්වයන්/ සංදර්භයන් අනුව වෙනස් විය හැකි ය. බොහෝ දෙනෙකුට එය වනාහි ඔවුන් තමන්ට එරෙහිව සිදු වූ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් සම්බන්ධයෙන් කතා කරන පළමු අවස්ථාව විය හැකි ය. ඇතැමෙකු සහාය සොයන්නේ උපදේශනය, ආරක්ෂාව, වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර සහ සමස්ත යහපැවැත්ම සහාය සම්බන්ධයෙන් පමණක් විය හැකි ය. අනෙක් අය නීතිමය සහාය හෝ නීතිමය හා නීතිමය නොවන යන දෙයාකාරයේ ම සහාය අපේක්ෂා කරනවා විය හැකි ය. මෙහිදී වැදගත් වන්නේ වෘත්තිකයන් සංවේදී වීම සහ බේරුණු පුද්ගලයාගේ අවශ්‍යතා පිළිගැනීමයි. සෑම බේරුණු පුද්ගලයකු ම ගරුත්වයෙන් යුක්තව ඔවුන් මුහුණ දෙන පීඩාවෙන් ගැලවීමට හා සහාය ලබාගැනීමට හිමිකම් ඇති අයෙකු ලෙස සලකා ඔවුන්ට ප්‍රතිචාර දැක්විය යුතු ය.

එබැවින් පහත දැක්වෙන කරුණු වෘත්තිකයන්ට වැදගත් ය:

- ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය පුද්ගලයන්ට බලපාන්නේ වෙනස් ආකාරවලින් බව තේරුම් ගන්න. සියලු ගැලවුණු පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රතිචාර හා ඉල්ලීම් සමාන නැත.
- බේරුණු පුද්ගලයන්ට තීරණ ගැනීමේ හැකියාව නැති සහ අනුකම්පාව අවශ්‍ය වින්දිතයන් ලෙස සලකන්න එපා. ඒ වෙනුවට ඔවුන්ගේ ශක්තිය සහ විශ්වාසය ගොඩනැගීම සඳහා අවධානය යොමු කළ යුතු ය.
- බේරුණු පුද්ගලයන්ට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සහ සහන ලබා ගත හැකි ආකාර පිළිබඳ විස්තර කළ යුතු බව තේරුම් ගන්න. මෙම විකල්පවලදී මතු විය හැකි ගැටලු සහ පටලැවිලි ලැයිස්තුගත කළ යුතු ය. නිදසුනක් ලෙස, නීතිය පිහිට සෙවීමේ වාසි ඉදිරිපත් කරන අතර, ඔවුන්ගේ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් ඔප්පු කිරීමේ බර වැනි කාරණා සහ නීති පද්ධතිය තුළ තිබෙන දීර්ඝකාලීන ප්‍රමාදයන් ආදිය ගන්නට සිදුවන අවදානම් ලෙස සටහන් කරගත යුතු ය.
- විවිධාකාර පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව වින්දිතයන් සහාය ලබාගැනීමේදී වෙනස් විකල්ප තෝරාගත හැකි බව දැනුවත් වන්න. පොලිසියේ පැමිණිලි කිරීමෙන් හෝ අධිකරණයේ නඩුවක් පැවරීමෙන් තමන්ට අවධානය යොමු කර නොගනිමින් වෙනත් ස්වරූපවල සහාය ලබාගැනීමට තෝරාගැනීමට ඇතැමෙකුට අවශ්‍ය විය හැකි ය. එවැනි සේවා වෙත ප්‍රවේශය හෝ ඒ සඳහා උපදෙස් හෝ ලබා දෙමින් බේරුණු පුද්ගලයාට උපකාර කිරීම වෘත්තිකයාගේ කාර්යයයි.
- ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් තම අත්දැකීම් පිළිබඳ කතාකිරීමට අකැමැති බව හඳුනාගන්න. එම තෝරාගැනීමට ගරු කළ යුතු ය. අනෙක් අයට වෘත්තිකයාගෙන් පෙළඹවීමක් අවශ්‍ය විය හැකි ය. තමන් ම තොරතුරු පවසනවාට වඩා සෘජු ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු සැපයීම ඇතැමෙකුට වඩා සුවපහසු විය හැකි ය. වෘත්තිකයා මෙම විවිධ තත්වයන් පිළිබඳ දැනුවත් විය යුතු ය. සාකච්ඡාව මෙහෙයවීමේ සංවේදීභාවය සහ අත්දැකීම් වෘත්තිකයාට තිබිය යුතු ය. වින්දිතයන්ට කතා කිරීම සඳහා ආරක්ෂිත සහ විවෘත පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම වැදගත් ය.
- බේරුණු පුද්ගලයා ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධ කාරණා මතුකිරීමට පළමු නිමේෂයේදී අකැමැති විය හැකි බැවින් නැවත සාකච්ඡා කිරීම සඳහා යොමුවන්න.
- විවිධ හේතු මත පරස්පර විරෝධයන් ඇතිවීමට සහ ඇතැම් විස්තර අත්හැර දැමීමට තිබෙන හැකියාව පිළිබඳ දැනුවත් වන්න. එම හේතු අතර ආතතික සිද්ධි මතක් කිරීමේ අපහසුව නිසා බේරුණු පුද්ගලයා ඒවා මානසිකව වළක්වා තිබීම විය හැකි ය.
- ආවෘත පරිසරයකදී වෘත්තිකයකුට කරන හෙළිදරව් කිරීම් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයකින් කරන හෙළිදරව් කිරීමකින් වෙනස් බව හඳුනාගන්න. එයට ගරු කරන්න. ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන් ප්‍රසිද්ධියේ පෙනී සිටීමට අකැමැති විය හැකි ය. එසේම, තමන්ට වරද කළ අය නම්කිරීමට හෝ යුක්තිය සොයා යාමට අකැමැති විය හැකි ය.
- වධහිංසනයෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡාවේදී සහ කතාබහවලදී, පුරුද්දක් ලෙස, පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ එහි පැවැත්ම පිළිබඳ කෙටි හැඳින්වීමක් කරන්න. තම පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්ව අත්දැකීම් අදාළ තැන්වලදී ඇතුළත් කරනවා ද නැද්ද යන්න පිළිබඳ තීරණය කිරීමේ අවස්ථාව බේරුණු පුද්ගලයාට මෙමගින් ලැබෙනු ඇත.
- උපදෙස් සහ ආධාර ලබාගැනීමේදී ඇතැම් පිරිමි බේරුණු පුද්ගලයන් පිරිමි අයෙකුට ම ද අනෙක් අය කාන්තාවකට ද ඒ ගැන කතා කිරීම පහසු යයි සැලකිය හැකි බව තේරුම් ගන්න.

- තම අන්‍යතාව හේතුවෙන් බේරුණු පුද්ගලයා මුහුණ දීමට ඉඩ තිබෙන වෙනත් අවදානම් පිළිබඳ සැලකිලිමත් වන්න. නිදසුනක් ලෙස, සංක්‍රාන්ති ලිංගික පුද්ගලයකු වන බේරුණු පුද්ගලයකුට බිය, අපකීර්තිය සහ වෛද්‍ය අවශ්‍යතා වැනි වෙනත් ලිංගික පුද්ගලයකුගේ අවශ්‍යතාවලට වෙනස් අවශ්‍යතා තිබිය හැකි ය. ඓතිහාසිකව හෝ සංවිධිතව රාජ්‍යය විසින් පීඩාවට පත් කරන ලද වාර්ගික සුළුතරයකට අයත් පුද්ගලයකුට ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ වාර්තා කිරීමේදී හෝ සාකච්ඡා කිරීමේදී අමතර බියක් තිබිය හැකි ය. බේරුණු පුද්ගලයාගේ අන්‍යතාව නීතිමය සහන ලබාගැනීමේදී සෘජුව අදාළ විය හැකි ය.
- ඉහළ පෙළේ වරදකරුවන්ට එරෙහිව ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේදී බේරුණු පුද්ගලයන් මුහුණ දිය හැකි තර්ජන පිළිබඳ දැනුවත් වන්න. දරුණු තත්වයන්හිදී බේරුණු පුද්ගලයා ආරක්ෂිතව කැටුව යාම හා ඇතැම් විට තාවකාලික රැකවරණ ස්ථාන සැපයීම වැනි ආරක්ෂක මූලෝපායන් සංවර්ධනය කිරීම වැදගත් ය.

නීතිමය සහන සඳහා උපකාර කිරීම

නීතිමය උපදේශනයට ප්‍රවේශය තහවුරු කිරීම වැදගත් ය. එවැනි උපදේශනයක පළමු කාර්යය වන්නේ බේරුණු පුද්ගලයා තම හිමිකම් සහ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ දැනුවත් බව තහවුරු කිරීමයි. ඔවුන් යුක්තිය සොයා යාමට අපේක්ෂා නොකළ ද එය අදාළ ය. නඩුව ගෙනයන්නේ බරපතළ ලිංගික අපරාධයක් ලෙස ද, වධහිංසනයක් ලෙස ද යන්න තීරණය කිරීම වැනි විවිධ නීතිමය විකල්ප යොදාගත යුතු ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සඳහා යුක්තියේ සහ වගවීමේ ස්වරූපයේ නීතිමය සහනවලට නිශ්චිත වටිනාකමක් තිබේ. එය බේරුණු පුද්ගලයාට මෙන් ම පුළුල් මහජනයාට ද අදාළ ය. යුක්තිය සොයා යනවා ද යන තීරණය පැහැදිලි සහ තොරතුරු මත පදනම්ව කරන ලද තෝරාගැනීමක් විය යුතු ය. නීතිමය සහාය නොමැතිව සේවා සහ සහයෝගය වෙත ප්‍රවේශ වීමට අදහස් කරන බේරුණු පුද්ගලයකු හෝ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය අතහැර වධහිංසනය පිළිබඳ පමණක් කතාකිරීමට කැමති පුද්ගලයකුට ද සහාය ලබාදිය යුතු ය. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් යුක්තිය සොයා යාමේ තෝරාගැනීමකට එහි වාසි සහ අවාසි පිළිබඳ පැහැදිලි තොරතුරු සපයමින් සහාය ලබා දිය යුතු ය. ඒවා අතරට ක්‍රමය විසින් ඇති කරනු ලබන බාධා, ප්‍රමාදයන් සහ අධිකරණයෙන් වාසි සහගත තීන්දුවක් ලබාගැනීමේ හැකියාව සහ ඇති විය හැකි අවදානම් ද තිබේ.

නීතිමය/ යුක්තිය සහන සොයන්නට අදහස් කරන බේරුණු පුද්ගලයන් සමග කටයුතු කරන වෘත්තිකයන්ට පහත දැක්වෙන පියවර අනුගමනය කළ හැකි ය:

1. බේරුණු පුද්ගලයාගේ පූර්ණ අත්දැකීම තහවුරු කරමින් පරිපූර්ණ ලේඛනගතකිරීමක් සම්පාදනය කරන්න.
2. බේරුණු පුද්ගලයා නීතිමය ක්‍රියාමාර්ගයක් තෝරාගත් විට, පොලිස් වාර්තා සහ පැමිණිලි ලබාගැනීමේදී සහ අධිකරණ වෛද්‍ය නිලධාරියකු විසින් කාලීනව සහ ගෞරවනීය ලෙස වෛද්‍ය පරීක්ෂණයක් සිදුකිරීමේදී ඔහුට සහාය වන්න. ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂමට පැමිණිලි කිරීමේ විකල්පය සලකා බලන්න.
3. වධහිංසන පනත යටතේ ගැනෙන නඩුවලදී, පොලිස්පතිවරයාට නිල පැමිණිල්ලක් කරන්න. වධහිංසන සිදුවීම් පොලිස් විශේෂ විමර්ශන ඒකකය වෙත යොමු කළ හැක්කේ පොලිස්පතිවරයාට පමණි. නඩුව නීතිපතිවරයාට යොමුකිරීම හා නීතිපතිවරයා නඩු පැවරීම සම්බන්ධයෙන් බලපෑම් කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ග අවශ්‍ය ය.
4. 365 බී වගන්තිය යටතේ ගැනෙන අපරාධ නඩුවලදී පොලිසියේ ක්‍රියාකාරිත්වය සහ විමර්ශනය නිරීක්ෂණය කරන්න. බේරුණු පුද්ගලයාගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට එය වැදගත් ය.

5. සියලු අපරාධ ක්‍රියාමාර්ගවලදී බේරුණු පුද්ගලයාගේ අයිතිවාසිකම් හා අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට නීතිමය නියෝජනය අධිකරණයේදී තහවුරු කරන්න (පීඩාවට පත් පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥවරයෙක්). රජය විසින් නීතිඥවරයකු සපයා තිබියදී ද නීතිඥයකු ඉදිරිපත් කරන්න.
6. බේරුණු පුද්ගලයා වෛද්‍ය පරීක්ෂණයක් සඳහා ඉදිරිපත් කර නොමැති සිද්ධිවලදී (නිදසුනක් ලෙස, බේරුණු පුද්ගලයා මාස ගණනක් රාජ්‍ය අත්අඩංගුවේ සිටි විට) සහ / හෝ සිද්ධිය සහ වාර්තා කිරීම අතර සැලකිය යුතු කාල පරිච්ඡේදයක් තිබියදී සාක්ෂි එක්රැස් කිරීමේ අපහසුතා තිබිය හැකි බව සහ එය නඩුවේ ප්‍රතිඵලයට බලපෑ හැකි බව ගැන සැලකිලිමත් වන්න.
7. මූලික හිමිකම් පෙත්සම්වලදී, බේරුණු පුද්ගලයා පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් හෙළිදරව් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නම්, පෙත්සම, දිවුරුම් පෙත්සම සහ අනෙකුත් සියලු නීතිමය ලේඛන විසින් බේරුණු පුද්ගලයාගේ ලිංගික හිංසනය නිවැරදිව විස්තර කරන බව තහවුරු කරන්න.
8. පොලිස් ස්ථාන, වෛද්‍ය පහසුකම් ස්ථාන සහ උසාවි ආදියට බේරුණු පුද්ගලයා සමග යාම මගින් ඔහුට ආරක්ෂිත බවක් සහ සහයෝගය ඇති බව දැනේ.
9. බේරුණු පුද්ගලයන්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් සහ එම පවුලට, මානව හිමිකම් කණ්ඩායම් හෝ වෙනත් ජාලයන් සහ අනෙකුත් සේවා සපයන්නන් හරහා ලබාගැනීමට තිබෙන සහයෝගයේ අකාර පිළිබඳ උපායමාර්ග සාකච්ඡා කිරීම. ඇතැම් සිද්ධිවලදී, බේරුණු පුද්ගලයන් ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් රටේ වෙනත් ප්‍රදේශවලට යැවීමට සිදු විය හැකි ය.

වෛද්‍ය සහ මනෝ සමාජීය සහාය

බේරුණු පුද්ගලයන්ට පුළුල් පරාසයක සහායක සේවා වෙත ප්‍රවේශය සැපයීම ඉතා වැදගත් ය. එමගින් ප්‍රචණ්ඩ සිදුවීම් පමණක් නොව, පුද්ගලයන්ට සිදු විය හැකි දිගුකාලීන හානි සහ ආතති ද ආමන්ත්‍රණය කළ හැකි ය.

- පුරුෂ ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන් ස්වයංව ම වෛද්‍ය සහාය ලබාගැනීමට අකැමැති විය හැකි ය. ඔවුන්ට උපකාර කළ යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයන්ට පෞද්ගලික හෝ රාජ්‍ය වෛද්‍ය සත්කාර සහ උපකාර වෙත ප්‍රවේශය ලබාදීම වැදගත් වන්නේ තුවාල ලේඛනගත කිරීමේදී පමණක් නොවේ. හැකි ඉක්මණින් යෝග්‍ය වෛද්‍ය සත්කාර ලබාදීමට ද එය ඉවහල් වේ. පළපුරුදු සහ සහකම්පනයෙන් කටයුතු කරන වෛද්‍යවරුන් ප්‍රයෝජනවත් ය.
- විවිධ ස්වරූපවල මනෝ සමාජීය සහාය තිබේ. බේරුණු පුද්ගලයාට වඩාත් ම ගැලපෙන සහාය සොයාගැනීම වැදගත් ය. බේරුණු පුද්ගලයන්ට මෙන් ම ඔවුන්ගේ පවුල්වලට/ හා ආදරණීයයන්ට ද අවශ්‍ය නම් මනෝ සමාජ සහායක පද්ධති වෙත ප්‍රවේශ පහසුකම ලබාදීම වැදගත් ය.
- ඇතැමෙකුට තම අත්දැකීම් ගැන කතාකිරීම සඳහා උපදේශන සේවා සපයන්නකු හෝ විකිත්සකයකු හමුවීමේ අවශ්‍යතාව නොතිබෙන්නට පුළුවන් බව තේරුම් ගන්න. එහෙත්, ඔවුන් තමන්ට ආතතිය හා ක්ෂතිය ඇති කරන ජීවනෝපාය, රැකියා, පවුලේ සාමාජිකයන් සමග කටයුතු කිරීම ආදී වෙනත් ප්‍රශ්න පිළිබඳ කතාකිරීමට කැමැත්තක් දැක්විය හැකි ය.
- ජීවනෝපායේ සහ මූල්‍ය සහයෝගයේ අවශ්‍යතාව හඳුනාගන්න. ඇතැම් බේරුණු පුද්ගලයන්ට ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දීමට පෙර කටයුතු කළ ධාරිතාවෙන් ම ආපසු වැඩට යාමට බැරිවන්නට පුළුවන. සිතෙහි ඇති වන කම්පනයේ හා මූල්‍ය අනාරක්ෂිතභාවයේ බලපෑමක් තිබිය හැකි ය. යුක්තිය තහවුරු කර නැති විටදී, බේරුණු පුද්ගලයන්ගේ ජීවිත නැවත ගොඩනැගීමේ සහ අලුත් කරගැනීමේ සහාය ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි ය.

- අවශ්‍ය විටදී බේරුණු පුද්ගලයන්ට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා නිල සහ නොනිල ජාලයන් හඳුනාගන්න. ඒවා පුද්ගල සිද්ධි ක්‍රියාධරයෙකුට තනිව සැපයීමට බැරි විය හැකි ය.

පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වයට මුහුණ දී බේරුණු පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳ සහායක් සැපයීම පිණිස දැනට තිබෙන පද්ධති වැඩිදියුණු කරන්නේ කෙසේ ද?

බේරුණු පුද්ගලයන්ට වැඩිපුර යුක්තිය, සහකම්පනය සහ ඵලදායී සහන සැලසීමේ පද්ධතියක් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍යයට අදාළව හඳුන්වා දිය යුතු නීතිමය, ප්‍රතිපත්ති සහ පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ රැසක් තිබේ. ඒ අතර, වෘත්තිකයන්ගේ ඒ සම්බන්ධ ප්‍රතිචාරවල කැපීපෙනෙන සංවර්ධනයන් තිබේ. පහත දැක්වෙන නිර්දේශවලින් ඉලක්ක කරනු ලබන්නේ, බේරුණු පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳින් සහාය සහ ආරක්ෂාව සැපයීම සඳහා මධ්‍යම හා දිගුකාලීන නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ගයි.

- බේරුණු පුද්ගලයන්ට සාකච්ඡා සහාය සැපයීම සඳහා මූලෝපායක් සංවර්ධනය කරන්න: නීතිඥවරුන්, ක්‍රියාධරයන්, වෛද්‍යවරුන්, මනෝ සමාජීය විශේෂඥයන් සහ වෙනත් වෘත්තිකයන් අතර ජාලගත වීම මෙයට අවශ්‍ය වනු ඇත. එසේම, නීතිමය, මනෝ සමාජීය, වෛද්‍ය, මූල්‍ය සහාය සහ ආරක්ෂාව ආදී විවිධ අවශ්‍යතා ආවරණය කිරීම සඳහා ආයතන අභ්‍යන්තර ධාරිතාවන් (හැකි විටදී) තහවුරු කිරීම ද එයට අයත් වේ.
- නීතිඥවරුන්, ක්‍රියාධරයන්, උපදේශන සේවා සපයන්නන් සහ වෛද්‍ය කාර්ය මණ්ඩල අතර පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ දැනුවත්භාවය සහ අවබෝධය වර්ධනය කරන්න: එහිදී පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය මගින් බේරුණු පුද්ගලයන්ට ඇති කරනු ලබන දිගුකාලීන හානි ක්ෂතිය සහ ඔවුන්ගේ හිමිකම් හා අවශ්‍යතා ගැන අවබෝධය වර්ධනය කරන්න. ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය පුරුෂ සහ ස්ත්‍රී බේරුණු පුද්ගලයන්ට බලපාන ආකාරයන්ගේ සුවිශේෂ ස්වභාවය මතකයේ තබා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය බලපෑම පිළිබඳ දැනුම වෘත්තිකයන් විසින් ලබාගත යුතු ය. ශාරීරික සලකුණු සහ ශෝකයේ සහ ක්ෂතියේ සලකුණු එයට ඇතුළත් වේ. ක්ෂතියේ සිදුවීම් හඳුනාගැනීමේ, තොරතුරු සහ සාක්ෂි ලබාගැනීමේ වඩා හොඳ දැනුමක් මෙමගින් වෘත්තිකයන්ට සපයනු ලැබේ. ප්‍රවණ්ඩත්වය විසින් ශාරීරික තුවාල ඉතිරි කර නොමැති සිද්ධිවලදී මෙය විශේෂයෙන් වැදගත් ය.
- සිවිල් සමාජ සංවිධාන ආයතන (වධහිංසනය පිළිබඳ ක්‍රියාකරන කණ්ඩායම් ඇතුළුව) තුළ සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ලේඛනගත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය විධිමත් කරන්න: එමගින් බේරුණු පුද්ගලයන් හඳුනාගැනීමේදී සක්‍රීය ලෙස ඒ මොහොතේ ම ප්‍රතිචාර දැක්විය හැකි ය. ප්‍රශ්නාවලි ඇතුළු සම්මුඛ සාකච්ඡා මෙහෙයවීමේ ක්‍රියාවලි සහ විධිවිධාන විවරණය කළ යුතු ය. බේරුණු පුද්ගලයා සඳහන් නොකළ ද, ප්‍රවණ්ඩත්වය සහ වධහිංසනය පිළිබඳ සිය ආධ්‍යානයෙහි ඇතුළත් නොකළ ද, සිදු වන ලිංගික හිංසනය පිළිබඳ වෘත්තිකයා දැනුවත් විය යුතු ය. මෙය විශේෂයෙන් ම පළමු සම්මුඛ සාකච්ඡාවේදී සහ කතාබහේදී වැදගත් වේ. උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳව නිවැරදිව ලේඛනගත කිරීම තහවුරු කරන්න. ඡායාරූප සාක්ෂි පවා ඇතුළත් කරන්න. තමන් පීඩාවට පත් වූ ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිබඳ පරිපූර්ණ විස්තරයක් ආධ්‍යානගත කිරීමට බේරුණු පුද්ගලයාට හැකි වන පරිදි සම්මුඛ සාකච්ඡා සංවේදී ආකාරයෙන් කිරීම සඳහා කාර්ය මණ්ඩල සම්මුඛ සාකච්ඡා තාක්ෂණයන් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා ආයෝජනය කිරීම වැදගත් ය.
- බේරුණු පුද්ගලයා ආරක්ෂිතව රැගෙන යාමේ ක්‍රමයක් සකසන්න: එමගින් බේරුණු පුද්ගලයා හට පොලිස් ස්ථාන, රෝහල්, නීති උපදෙස් සහ වෙනත් ආකාරවල අවශ්‍ය සහන සහ සහාය සඳහා පහසුවෙන් ප්‍රවේශය ලබා දිය හැකි ය. බේරුණු පුද්ගලයා නීතිමය ප්‍රතිකර්ම අපේක්ෂා නොකරන හෝ නීතිමය ප්‍රතිකර්ම අයෝග්‍ය හෝ ලබාගත නොහැකි අවස්ථාවලදී ද එසේ කළ යුතු ය. සිද්ධි ක්‍රියාධරයන්, මානව හිමිකම් ක්‍රියාධරයන්, නීතිඥවරුන්, අතුරු නීති වෘත්තිකයන් ආදී බේරුණු පුද්ගලයා සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වන වෘත්තිකයන්ට මෙය කළ හැකි ය. මෙය වෙනත් අවදානම් සහගත හෝ අවදානම් ඇති විය හැකි පුද්ගලයන්ට සපයන සහයෝගයට සමාන ය.

- බේරුණු පුද්ගලයන් වෙනුවෙන් අධිකරණයේදී පෙනී සිටීමේ භාවිතාවක් සංවර්ධනය කරන්න: පීඩාවට පත් පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥවරයකු සැපයීමෙන් මෙය සිදු කළ හැකි ය. මෙය බේරුණු පුද්ගලයාගේ හිමිකම් සහ අභිලාෂයන් ආරක්ෂා කිරීමේ ලා වැදගත් පියවරකි. අපරාධ නඩු පැවරීම් රාජ්‍යය විසින් කරන නමුදු, බේරුණු පුද්ගලයාගේ හිමිකම් වඩා ඵලදායී ලෙස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා තවදුරටත් නීතිමය වශයෙන් නියෝජනය තහවුරු කිරීම වැදගත් ය. (විමර්ශන මට්ටමේදී පොලිසිය විමර්ශනය සිදු කර අධිකරණයට වාර්තා කරයි. නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ රජයේ නීතිඥවරයා විසින් නඩුව ගොනුකිරීමේදී සහ නඩු පැවරීමේදී බේරුණු පුද්ගලයා නියෝජනය කරනු ලැබේ.)
- විමර්ශකයන් සහ නඩු පවරන්නන් දක්ෂතාව සංග්‍රහයේ පසුගාමී 365 බී වගන්තිය අනුව නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය නොකළ යුතු බවට බලපෑම් කරන්න: එයට හේතුව වන්නේ නීතියේ තිබෙන ‘අස්වාභාවික වැරදි’ වැනි විධිවිධාන සමලිංගික, ද්විලිංගික, සංක්‍රාන්ති ලිංගික, අන්තර් ලිංගික සහ ලිංගිකත්වය ප්‍රශ්න කරන ප්‍රජාවන්ට එරෙහිව නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යොදාගන්නා බැවිනි.
- බේරුණු පුද්ගලයන් සහ නීතිය හා සාමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ නිලධාරීන් අතර ස්ථාවර සම්බන්ධයක් තහවුරු කරන්න: බේරුණු පුද්ගලයන්ට විශේෂයෙන් ම නීතිපති වැනි රාජ්‍ය නිලධාරීන් වෙත ප්‍රවේශය නැති වීමේදී මෙය විශේෂයෙන් අවශ්‍ය ය. ඒ අතරට, විමර්ශකයින්, අධිකරණ වෛද්‍ය නිලධාරීන්, වෝභාරික වෛද්‍යවරුන් සහ නඩු පවරන්නන් ද අයත් වේ. තනි තනි සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් සහ පුරුෂ ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය ප්‍රශ්නය පිළිබඳ පොදුවේ උද්දේශනය පවත්වාගෙන යාම වැදගත් ය. ඇතැම් ස්ත්‍රී බේරුණු පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් නීතිඥයන් සහ ක්‍රියාධරයන්ගෙන් සමන්විත උද්දේශන කණ්ඩායම් විසින් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ස්ථිර රැස්වීම් සහ නඩු ගැන යාවත්කාලීන කිරීම් ඔස්සේ බලපෑම් කර තිබේ. එමගින් සීමිත ප්‍රතිඵල ලැබිණි. තම නඩුව සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු සහ වෛද්‍ය-නීතිමය වාර්තා ලබාගැනීම සඳහා තොරතුරු දැනගැනීමේ හිමිකම් පනත වැනි යාන්ත්‍රණයන් භාවිතා කිරීම සම්බන්ධයෙන් බේරුණු පුද්ගලයන් සහ වෘත්තිකයන් පුහුණු කළ හැකි ය.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின்
பின்உயிர்வாழ்வோருக்குக்கு ஆதரவளித்தல்
தொழில்நடத்துபவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி

முன்னுரை

ரயிட் டு லயிவ் மனித உரிமைகள் நடுநிலைம் (2002ம் ஆண்டு முதல்) 17 வருடங்கள் இலங்கை நாட்டில் மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக முன்னெடுப்புக்களை எடுத்ததுடன் இன்னொரு மைல்கல்லை நோக்கி நகரும் முகமாக “ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு ஆதரவளித்தல் - தொழில்நடத்துபவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி” தனை தாம் முன்னெடுத்த கள ஆய்வின் பிரதிபலிப்பாக முன் வைத்து சமூகத்தில் ஓர் கருத்தாடலை ஏற்படுத்த முனைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஓர் விடயமாகும். சமூகத்திலே இத்தலைப்பு (ஆண் பாலியல் வன்முறை) அதிர்ச்சியூட்டும் சிந்தனையாகவும் மிகவும் ஓடுக்கமான முறையில் பார்க்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“சித்திரவதை அடிமை சமூகத்திற்குரியது, கொடூரமானது, மனிதத்தன்மையற்றது, சுதந்திரமான சமுதாயத்திற்கு உகந்ததன்று மாறாக அடிமை சமூகத்திற்குரியது” என ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சித்திரவதைக்கெதிரான குழுவின் வரைவிலக்கணம் குறிப்பிடுகின்றது. அந்த வகையில் இந்த களஆய்வின் அறிக்கையானது இலங்கையில் ஒரு தசாப்த காலத்தில் இரு ஆய்வாளர்களினால் (சட்டதரணி டியான் உயங்கொட மற்றும் திரு. மிராக் ரஈம்) ஆய்வு செய்யப்பட்டதுடன் அவ்வாறு பாலியல் சித்திரவதை மற்றும் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்ட ஆண்களை இனங்கண்டு தகவல்களை சேகரித்து மிகவும் சிரமத்தின் மத்தியிலேயே இவ் ஆய்வினை மேற்கொண்டனர்.

சித்திரவதை தொடர்பாக இலங்கையில் தற்போது மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் பலதரப்பட்ட கோணங்களில் காணப்படுவது சிறந்தவொரு விடயமாகும். ஆயினும் ஆய்வுகள் ஒரே போக்கில் ஒரே திசையில் பயணிக்காது பலதரப்பட்ட பார்வையில் காணப்படுவது அவசியமாகும். மிகவும் முக்கியமாக ஆய்வுகளில் இலக்கு வைக்கப்பட்ட பயனாளிகளை சரியான முறையில் சென்றடைய வேண்டும். சித்திரவதை தொடர்பான பார்வை மற்றும் விழிப்புணர்வு பொதுமக்களை சென்றடைய, தற்போதும் எதிர்காலத்திலும் முயற்ச்சிகளை வெவ்வேறு கோணங்களில் மேற்கொள்வது அவசியம். இத்தருணத்தில் ஆதாரத்துடன் கூடிய ஆலோசனை முறைமை கையாளப்படுவது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

அன்தனி வினோத்

மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர், செயற்திட்ட முகாமையாளர்

ரயிட் டு லயிவ் மனித உரிமைகள் நடுநிலைம்

வழிகாட்டியின் நோக்கம்

இலங்கையில் ஆண் பாலியல் வன்முறை வியாபித்திருப்பது பெரிதுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததும், அடையாளங் காணப்படாததுமான பிரச்சனையொன்றாகும். பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு போதியளவு ஆதரவும், சேவைகளும் இன்மைக்கு ஆரம்ப நிலையிலான பங்களிக்கும் காரணியொன்றை அடையாளங்காண்பதில் பற்றாக்குறை உள்ளது. பின்உயிர்வாழ்வோர் முகங்கொடுக்கப்படும் உரிமைகளுக்கும், அவசியங்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் மனித உரிமைகள் சனசமூகத்தினுள் பாரியளவிலான விழிப்புணர்வையும், ஏற்றுக்கொள்ளலையும் உருவாக்குவதை இந்த வழிகாட்டி குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

சித்திரவதையினதும், தடுத்து வைத்திருத்தலினதும் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு ஆதரவை வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளதும், பணிக்கப்பட்டுள்ளதுமான நபர்களே இந்த வழிகாட்டியின் இலக்குப் பார்வையாளராவர். இது மனித உரிமைகள் செயலாற்றவர்கள், விடயப் பணியாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், உளவளத்துணையாளர்கள் மற்றும் மருத்துவச் சுகாதார தொழில்வல்லுனர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கும் என்பதுடன், அவர்களின் பணிகளை இலகுபடுத்துவதற்காக வழிகாட்டி முழுவதும் 'தொழில்நடத்துபவர்கள்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சட்டபூர்வ தீர்வுகள் உட்பட ஆனால் அவற்றுக்கு மட்டுப்படாமல், பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய குறிப்பான ஆதரவினைச் சிறப்பாகக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்காக தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு நடைமுறையிலான உதவியொன்றுக்கு இது உத்தேசம் கொண்டுள்ளது.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் தோற்றப்பாடு: இலங்கையில் ஆண்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் எதிரான பாலியல் வன்முறையினதும், துஷ்பிரயோகத்தினதும் பிரச்சனையானது பொதுவாக எண்ணப்படுகின்றதை விட அதிகளவு வியாபித்துள்ள ஒரு பிரச்சனையாகும். இலங்கையின் நான்கு மாவட்டங்களில் மிக நெருக்கமான துணைவர் வன்முறையினதும் மற்றும் பால்நிலை-அடிப்படையிலான வன்முறையினதும் மீதான 2013 ஆய்வொன்று, 1,658 ஆண் பதிலிறுப்பாளர்களில் கால்பங்குக்கு மேல் (28 சதவீதம்) சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தை அனுபவித்ததாக அறிக்கையிட்டிருந்தது. மேலதிகமாக, கும்பல்களில் அவர்களது உறுப்புரிமையின் சூழமைவில் ஆண்கள் மீது பாலியல் வன்முறையை இழைத்ததாக ஆண் பங்கெடுப்பாளர்களில் 12.1 சதவீதத்தினர் அறிக்கையிட்டிருந்தனர்.¹

பல்கலைக்கழகங்கள், சிறைச்சாலைகள், தடுப்புக்காவல் இடங்கள், பாடசாலைகள், மத நிறுவனங்கள், பராமரிப்பு இல்லங்கள், பொது போக்குவரத்து மற்றும் வீடுகள் போன்ற பல்-எண்ணிக்கையிலான சூழமைவுகளிலிருந்து ஆண்களும், சிறுவர்களும் பாலியல் ரீதியில் துஷ்பிரயோகிக்கப்பட்டதுடன், மீறப்பட்டதுமான சம்பவங்கள் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளன. இந்த வழிகாட்டியானது சிறைச்சாலைகள் உட்பட அரசாங்கத் தடுப்புக்காவலினதும் அத்துடன் பொலிஸ் நிலையங்கள் போன்ற வேறு தடுப்புக்காவல் நிலையங்களினதும் குறிப்பான சூழமைவில் ஆண் பாலியல் வன்முறை மீது நோக்கினைக் கொண்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், இந்த வழிகாட்டியில் செய்யப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள், அரசாங்கத் தடுப்புக்காவலில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் இந்தத் துறை மீது நோக்கினைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை, ஆண் பாலியல் வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சகல நபர்களிலும் தாக்கத்தினைக் கொண்டுள்ள பாரியளவிலான சமூகம் சார்ந்ததும் மற்றும் முழுவதும் சார்ந்ததுமான பிரச்சனைகள் குறித்தும் பேசுகின்றது. பால்நிலை-அடிப்படையிலான வன்முறையின் குறித்துக் கூறத்தக்கவைகளை அடையாளங்காண்கின்ற அதேவேளை, அவர்கள் அனுபவித்த பாலியல் வன்முறைக்கு நீதியையும், நிவாரணத்தையும் பெறுவதில் பெண்களினால் முகங்கொடுக்கப்பட்ட தொடர்கின்றதும், பல்-எண்ணிக்கையிலானதுமான சவால்களையும் அத்துடன் பிரச்சனையை விரிவாகக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்காக அவசரமான நடவடிக்கைக்கான அவசியத்தையும் வழிகாட்டி ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

வெளிப்படையான கலந்துரையாடலொன்றுக்கான அவசியம்:

தனிப்பட்ட சம்பவங்கள் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ள போதிலும், நாட்டினுள் அரசாங்கத் தடுப்புக்காவலில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனை பற்றிய ஆவணப்படுத்தலும் அத்துடன் கலந்துரையாடலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கடந்த காலங்களில், பாலியல் வன்முறையின் நிகழ்வினை உள்ளூரில் மனித உரிமைகள் தாபனங்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளதுடன், இது பிரச்சனையின் பரவலானதன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதில் உதவியுமுள்ளது. இருந்தும், அவை பாலியல் வன்முறையாக அவற்றை இன்றியமையாத விதத்தில் வகைப்படுத்தாமலும், அத்தகைய வன்முறையைக் குறித்துக்கூறாமலும் அத்துடன்

¹ CARE and Partners for Prevention, *Broadening gender: Why masculinities matter – Attitudes, practices and gender-based violence in four districts in Sri Lanka*, 2013, www.care.org/sites/default/files/documents/Broadening-Gender_Why-Masculinities-Matter.pdf

அடையாளங்காணாமலும் பாதுகாவல்லிலான சித்திரவதையின் செயற்பாடுகளாகவே பெரிதும் அடிக்கடி விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மறுதலையாக, ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குற்றத்தின் பாங்குகளையும், முறைமையான ரீதியிலான தன்மையையும் ஆவணப்படுத்தி, ஆயுத மோதலின் சூழ்மையில் அறிக்கைகளின் தொடரொன்றைச் சர்வதேச மனித உரிமைகள் குழுக்கள் தொகுத்துள்ளதான், இவற்றின் ஒரு தொகையானது கடந்த ஐந்து வருடங்களின் போது வெளியிடப்பட்டுள்ளன.² ஆண் பாலியல் வன்முறையின் அறிவையும் மற்றும் விழிப்பியலையும் அத்துடன் பின்வாழ்பவர்களுக்கு விளைவிக்கப்படுகின்ற கெடுதலையும் அதிகரிப்பதன் மூலம், உள்ளூரில் தொழில்நடத்துனர்கள் மத்தியில் ஆண் பாலியல் வன்முறை பற்றி இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதும் அத்துடன் அதிகளவு வெளிப்படையான கலந்துரையாடலொன்றைத் தோற்றுவிப்பதுமே வழிகாட்டியின் பரந்த குறிக்கோளொன்றாகும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறையை அடையாளங்காண்பது ஏன் முக்கியமானதாகும்?

- பிரச்சனை குறித்து ஆவணப்படுத்தலினதும், அங்கீகாரத்தினதும் பற்றாக்குறையானது செயலார்வலர்களினதும், பராமரிப்பினை வழங்குபவர்களினதும் மற்றும் பொது மக்களினதும் மத்தியில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விழிப்பியலுக்கும், அறிவுக்கும் பங்களித்துள்ளது. ஆண் பாலியல் வன்முறை மீதான வெளிப்படையான உரையாடலொன்றின் இன்மையும் அத்துடன் பாலியல் வன்முறையாக மிகவும் அடிக்கடி சம்பவங்கள் விபரிக்கப்படவில்லை அல்லது வரையறுக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையும் அது பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு குறிப்பான கெடுதலின் புரிந்துணர்வுக்கு இடையூறு செய்கின்றது, ஆண் பாலியல் வன்முறையை எது அடக்கியுள்ளது என்பது பற்றிய விழிப்பியலை தொழில்நடத்துபவர்கள் பற்றாக்குறையாகக் கொண்டிருப்பதனால், மீறலை ஆவணப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் இயலாத நிலையில் உள்ளனர்.
- ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனையைக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கான முதலாவது நடவடிக்கை அடையாளங்காண்பதாகும். பிரச்சனை நிலவுகிறது. அதன் அளவு மற்றும் தன்மை ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்வது பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு விளைவிக்கப்படுகின்ற கெடுதல் மற்றும் பிரச்சனையைக் கையாள்வதில் உள்ள சவால்கள் ஆகியன மேலதிக நடவடிக்கைக்கான அடிப்படையொன்றை வழங்குகின்றன. பிரச்சனை குறித்து அளப்பரிய விழிப்பியலும், புரிந்துணர்வும் தனிப்பட்டதும், கட்டமைப்பிலானதுமான மட்டமொன்றில் மேம்படுத்தப்பட்ட பதிலிறுப்புக்களுக்கு பங்களிக்கக்கூடும். பெயர்ந்த மட்டத்தில், சட்டம் மற்றும் கொள்கைச் சீர்திருத்தம் ஆகியன மீது ஆதரித்துவாதாடுதலை இது சுறுசுறுப்பூட்டும்.
- ஆண் பாலியல் வன்முறையினால் விளைவிக்கப்படுகின்ற முழுமையான தாக்கத்தினதும், கெடுதலினதும் பாரியளவிலான அங்கீகாரமும், புரிந்துணர்வும் அத்துடன் நடைமுறையிலான பதிலிறுப்பு பொறிமுறைகளின் போதாமையும் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு சேவைகளில் மேம்படுத்தலை ஊக்குவிக்கக்கூடும். முதலாவது நடவடிக்கையொன்றாக, தமது அனுபவங்கள் பற்றி பேசுவதிலிருந்து ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோரை இடைமறிக்கின்ற காரணிகளைப் புரிந்துகொள்வது பின்உயிர்வாழ்வோரைக் கையாள்வதற்கு அவர்களது அணுகுமுறையை எவ்வாறு அவர்களால் சிறப்பாக மேம்படுத்த முடியும் என்பதில் தொழில்நடத்துபவர்களுக்கு வழிகாட்ட முடியும். இந்த விழிப்பியலும், அறிவும் முற்றுமுழுதான ஆதரவின் முக்கியத்துவத்தையும் அத்துடன் உளநிலைச் சமூக, மருத்துவ, சட்ட, பாதுகாப்பு மற்றும் சனசமூக ஆதரவு போன்ற பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு அவசியப்படும் வேறுபட்டதும், மாறுபாட்டிலானதுமான தேவைகளையும் மற்றும் சேவைகளையும் முனைவுபடுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட முடியும்.
- இந்த வடிவத்திலான வன்முறையில் தமது அனுபவங்களையும் அத்துடன் சட்டபூர்வமான உரிமைகளையும், தேவைகளையும் மற்றும் எதிர்பார்ப்புக்களையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்

² Report of the Office of the High Commissioner for Human Rights Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 September 2015, pg. 120, UN Doc. A/HRC/30/CRP.2, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/OISL.aspx>; Human Rights Watch, "We Will Teach You a Lesson", *Sexual Violence against Tamils by Sri Lankan Security Forces*, 23 February 2013, www.hrw.org/report/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson/sexual-violence-against-tamils-sri-lankan-security-forces; Freedom from Torture, *Tainted Peace, Torture in Sri Lanka since May 2009*, August 2015, www.freedomfromtorture.org/sites/default/files/documents/sl_report_a4_-_final-f-b-web.pdf; International Truth and Justice Project Sri Lanka, *Silenced: Survivors of torture and sexual violence in 2015*, January 2016, www.itjpsl.com/assets/Silenced-jan-2016.pdf; M. Peel, A. Mahtani, G. Hinshelwood, and D. Forrest, 'The sexual abuse of men in detention in Sri Lanka,' *The Lancet*, June 2000.

புரிந்துகொள்வதற்கும், நியதிகளுக்கு கட்டுப்படுவதற்கும் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு அங்கீகாரம் உதவிசெய்யக்கூடும்.

- அத்தகைய குற்றங்கள் சட்டத்திலான விலக்கீட்டுரிமையுடன் இழைக்கப்பட முடியாது என குற்றத்தை இழைப்பவர்களுக்கு செய்தியொன்றையும் அங்கீகாரம் அனுப்புகின்றது.
- வெளிப்படையிலான உரையாடலின் பற்றாக்குறையைக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கும் அத்துடன் பிரச்சனையை அமைதிப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும் அங்கீகாரம் உதவ முடியும். அறிக்கையிடுவதைத் தடுக்கின்ற அச்சம், வெட்கம் மற்றும் சமூகக் களங்கம் போன்ற காரணிகளையும் அத்துடன் ஆதரவுக்காக வெளியே அடைகின்ற பின்வாழுபவர்களையும் அங்கீகாரத்தின் பற்றாக்குறை இணைத்துள்ளது. களங்கத்தைக் குறைப்பதற்காக பரந்த சமூகப் புரிந்துணர்வுக்கு நிவாரணத்தையும், நடைமுறைகளையும் நாடுவதற்கு பின்வாழுபவர்களுக்கு பாதுகாப்பானதும், இயல்புசெய்கின்றதுமான இடங்களை ஆண் பாலியல் வன்முறையின் அங்கீகாரம் வசதிப்படுத்த முடியும்.
- தமது சொந்தத் தப்பெண்ணங்களையும் அத்துடன் பரந்த சமூக மாறாத்நன்மைகளையும் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கு தொழில்நடத்துபவர்களை அங்கீகாரம் இயல்புசெய்கின்றது. இது விசேடமாக ஆண்மைத்தன்மையும், பாலியல்தன்மையையும் சுற்றியுள்ள அபாயகரமான மாயைகளினதும், மாறாத்நன்மைகளினதும் அத்துடன் ஒரே பால்நிலை நடத்தை மீது பாரபட்சத்திலான தண்டனை ஏற்பாடுகளினதும் அடிப்படையில் முக்கியமானதாகும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறை என்றால் என்ன?

பாலியல் வல்லுறவு, முயற்சிக்கப்பட்ட பாலியல்வல்லுறவு, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பாலியல் சுரண்டல் ஆகியன உட்பட பரந்த வீச்செல்லையைக் கொண்ட செயற்பாடுகளை உள்ளடக்குகின்ற பரந்த பதமொன்றே பாலியல் வன்முறையாகும். “வீட்டுக்கும், பணிக்கும் உட்பட ஆனால் அவற்றுக்கு மட்டுப்படாமல், ஏதேனும் அமைப்பில் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு, அவரது உறவுக்கு அக்கறையின்றி ஏதேனும் நபரினால் பலாத்காரத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒரு நபரின் பாலியல்தன்மைக்கு எதிராக தகாதவிதத்தில் அல்லது வேறு விதத்தில் பணிக்கப்பட்டவாறு ஏதேனும் பாலியல் செயற்பாடு, பாலியல் செயற்பாடொன்றைப் பெறுவதற்கான முயற்சி, தேவையற்ற பாலியல் கருத்துக்கள் அல்லது உத்தேசங்கள் அல்லது செயற்பாடுகள்” என பாலியல் வன்முறை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.³ ஆண் பாலியல் வன்முறை மூன்று அம்சங்களை நிறைவேற்றுவதாக சட்டபூர்வமற்ற பதங்களில் வரையறுக்கப்படலாம்:

- பாலியல் பலாத்காரத்தின் அத்துடன்/அல்லது அதிகாரத்தின் ஏதேனும் உடன்பாடற்ற செயற்பாடு,
- உடல் ரீதியிலான அத்துடன்/அல்லது உளவியல்ரீதியிலான சேமநலனை அச்சுறுத்தல்,
- சிறுவன் ஒருவனின் அல்லது ஆண் வளரிளம் பருவத்தினரின் அல்லது வயது வந்தவரின்.

சட்டபூர்வமான சீர்திருத்தத்தையும், வழக்குச் சட்டத்தையும் பொறுத்தளவில் குறிப்பான உள்நாட்டு நியாயாதிக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் உள்ள போதிலும், சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் கூட பாலியல் வன்முறையின் இயைபு மூலக்கூறுகள் தொடர்ந்துமே வாதாட்டத்திலான துறையொன்றாக விளங்குகிறது. உதாரணமாக, பாலியல் தன்மையொன்றின் குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகள் பாலியல் வன்முறையின் குற்றமொன்றை அடக்குகின்றதா என்பதற்கான ஐயமொன்றுள்ளது. பெண்களுக்கும் மற்றும் ஆண்களுக்கும் இந்த சட்டச் சந்தேகம் பொறுப்புக்கூறுதலுக்கு தடையொன்றாக விளங்கியுள்ளது.

பாலியல் வன்முறையின் செயற்பாடுகள் குற்றமிழைப்பவரினால் அதிகாரத்தின் துஷ்பிரயோகமொன்றைச் சம்பந்தப்படுத்துவதுடன், உடல்ரீதியிலான பலாத்காரத்தை, வன்முறையை, இழிவுபடுத்தலை மற்றும் ஆதிக்கத்தை சம்பந்தப்படுத்தலாம் அல்லது சம்பந்தப்படுத்தமாட்டாது. எனினும், பாலியல் வன்முறைக்கும், அதிகாரத்திற்கும் இடையிலான இந்தப் பாரம்பரியமான இணைப்பு சில வேளைகளில் பாலியல் வன்முறையின் செயற்பாடுகள் குற்றமிழைத்தவரின் பங்குக்கு விருப்பத்தினை உள்ளடக்கலாம் என்ற சாத்தியக்கூற்றினை நிராகரிக்கின்றது. குற்றமிழைத்தவரினால் பின்உயிர்வாழ்வோர் ஒருவர் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார் அல்லது ஏதேனும் வழியில் விருப்பத்தின் பொருளாக அவர் விளங்கினார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கட்டமானதும், சிக்கலானதுமான உரையாடல் என்பதுடன், தாமாகவே கூட பின்உயிர்வாழ்வோர் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இணங்கமாட்டார்கள். ஆனால், ஊறுபடுத்தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அத்துடன் பின்உயிர்வாழ்வோரின் பொறுப்புக்கூறுதலினதும், ஒவ்வொரு பின்உயிர்வாழ்வோரினால் எதிர்நோக்கப்பட்ட

³ <https://www.svri.org/research-methods/definitions>

குறிப்பான கஷ்டங்களினதும் உண்மைநிலைக்கு நீதியைச் செய்வதற்கும் இந்த நுண்ணிய வேறுபாட்டினை ஏற்றுக்கொள்வது முக்கியமானதாகும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் உதாரணங்கள் எவை?

பாலியல்வல்லுறவு, பிறப்புறுப்பிலான வன்முறை, ஆண்மையைப் போக்குதல், மலடாக்குதல், நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்பட்ட பாலியல் செயற்பாடு மற்றும் பாலியல்ரீதியாக இழிவுபடுத்தல் ஆகியன உட்பட பரந்த ஆனால் வரையறுக்கப்பட்ட மீறல்களின் வீச்செல்லையொன்றை ஆண் பாலியல் வன்முறை உள்ளடக்கலாம்.⁴

இலங்கையில் அரசாங்கப் பாதுகாவலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள வன்முறையின் வகைகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

- பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குதத்தினுள் அல்லது வாயினுள் ஆண்குறியொன்றின் அல்லது போத்தல்கள், கம்புகள் மற்றும் பொலிஸ் குண்டாந்தடிகள் போன்ற வேறு பொருட்களின் உட்செலுத்துகை ஊடாக பாலியல்வல்லுறவு, நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட வாய்மொழியிலான பாலியல் மற்றும் ஆண்குறியின் சிறுநீர்க்குழாயினுள் உலோகக் கம்பிகளை, ஊசிகளை அல்லது சிறிய உலோக உருண்டைகளை உட்செலுத்துதல்
- நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட சுயபாலின்பம், குற்றமிழைத்தவர்களினால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட வகையினாலான தூண்டல், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாய்களில் அல்லது அவர்களது உடல்களின் மீது குற்றமிழைத்தவர்களினால் விந்து வெளியேற்றப்படுதல் மற்றும் விந்துவை அல்லது சிறுநீரை விழுங்குமாறு நிர்ப்பந்தித்தல் போன்ற பாலியல் இழிவுபடுத்தலின் வேறு வடிவங்கள்
- புறப்பாலுறுப்புக்கள் மீது லாச்சிகளை அடித்துச் சாத்துதல் உட்பட மழுங்கிய விசையிலான மனவதிர்ச்சி மற்றும் பாலியல் உறுப்புக்களைக் குத்துதல், உதைத்தல் மற்றும் அடித்தல்
- ஆண்குறி விதைகளை அல்லது ஆண்குறியை நசுக்குதல் அல்லது திருகுதல் மூலம் புறப்பாலுறுப்புக்கள் மீதான அழுத்தம்
- புறப்பாலுறுப்புக்களை எரித்தல் மற்றும் அவற்றுக்கு மின்சாரத் தாக்குதல்கள், அத்துடன்
- வற்புறுத்தலிலான நிர்வாணநிலை.⁵

யார் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குற்றமிழைத்தவர்கள்?

ஆண் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தின் குற்றமிழைத்தவர்கள் ஆணாக அல்லது பெண்ணாக இருக்கலாம். விசேடமாக, அரசாங்கப் பாதுகாவலில் வன்முறை இடம்பெறுகின்ற இடத்தில் உள்ள அரசாங்க அலுவலர்களை அவர்கள் உள்ளடக்குகின்றனர். அரசாங்கப் பாதுகாவல் சூழலில், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தில் அல்லது அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களையும் அத்துடன் நாட்டைச் சுற்றி பொலிசாரினால் கிரமமாக கைது செய்யப்பட்டு, புலனாய்வு செய்யப்படுவர்களையும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உள்ளடக்கலாம்.

ஏன் ஆண் பாலியல் வன்முறை குறைத்து அறிக்கையிடப்படுகின்றது / தவறாக அறிக்கையிடப்படுகின்றது?

பெருமளவு ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோர் குற்றத்தை முறையிடுவதற்கு அல்லது மனித உரிமைகள் குழுக்களிடமிருந்தும், வழக்கறிஞர்களிடமிருந்தும் அல்லது தமது சொந்தக் குடும்பங்களிடமிருந்தும் கூட ஆதரவை நாடுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். சித்திரவதையின் சம்பவங்களை முறையிடுபவர்கள் பாலியல் வன்முறையின் விபரங்களை வெளியிடாமல் இருப்பதைத் தெரிவு செய்கிறார்கள்.

- பழிதீர்த்தலின் அச்சம் மற்றும் பாதுகாப்பின் பற்றாக்குறை: குற்றமிழைத்தவர்கள் அரசாங்க அலுவலர்களாக அல்லது அதிகாரமிக்க ஆளுமையைக் கொண்டவர்களாக இருக்குமிடத்து, மேலும் தாக்குதல்களுக்கும், பழிதீர்த்தல்களுக்கும்மான அச்சத்தினால் பொலிசுக்கு முறையிடுவதற்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அச்சப்படுகின்றார்கள். இது அரசாங்க வன்முறையின் சகல பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் பொதுவானதாகும்.

⁴ பார்க்க அடிக்குறிப்பு 2

⁵ பார்க்க அடிக்குறிப்பு 2

ஆனால், அரசாங்கப் பாதுகாவலில் உள்ள நபர்களைப் பொறுத்தளவில் மோசமானதாகும். புதிதாகத் தாபிக்கப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவர், சாட்சி பாதுகாப்பு அதிகாரசபை இதுவரை தன்னம்பிக்கையை ஊக்குவிக்கவில்லை. அவர்களது தடுப்புக்காவலையும் (பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைத்தவர்களைப் பொறுத்தளவில் அனேகமாக நீண்ட) மற்றும் சாத்தியமான சித்திரவதையையும் வழங்குகையில், பெருமளவு பின்உயிர்வாழ்வோர் அரசாங்கத்துடன் தமது தடுத்துவைத்தலையும், ஈடுபாட்டினையும் முடித்துக்கொள்வதற்கு விரும்புவதுடன், மேலதிக நடவடிக்கையை பின்துரந்து செல்வதற்கும் விரும்புவதில்லை.

- களங்கம் மற்றும் வெட்கம்: பாலியல் வன்முறையின் பாதிக்கப்பட்ட ஆண்கள் நிவாரணத்தை நாடுவதற்கு அல்லது தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதற்கு கூட முயற்சிக்கின்ற அதேவேளை, கேலி, அமைதி, வெட்கம் அல்லது பிரஷ்டம் செய்யப்படுதல் கூட உட்பட பலதரப்பட்ட மறுதலையிலான பதிலிறுப்புக்களுக்கு முகங்கொடுக்கலாம். மேலும், ஆண் பின்உயிர்வாழ்வோரைப் பாதிப்புறச் செய்யும் ஆண்களினதும், ஆண்மைத்தன்மையினதும் மற்றும் பாலியல்தன்மையினதும் வலுவான கலாசார மற்றும் சமூகத்திற்குரிய மாறாத்தன்மைகளுக்கு களங்கம் இணைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகையதொரு சூழ்மையில், மாற்றுப்பாலின ஆண்கள் குறிப்பிடத்தக்கவிதத்தில் ஊறுபடத்தக்கவர்களாவர். தன்னிச்சேர்க்கையைச் சுற்றிலுள்ள குற்றமாக்கும் தன்மையும், அறியாமையும் அத்துடன் தப்பெண்ணங்களும் களங்கத்திற்கு மேலும் பங்களிக்கின்றன. இது சமூகப் பதிலிறுப்புக்களில் மட்டும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால், பின்உயிர்வாழ்பவர் தன்னைத் தானே எவ்வாறு பார்க்கின்றார் என்பது மீதும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் என்பதை தமக்குத்தாமே ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து பின்உயிர்வாழ்வோரை ஆண் மாறாத்தன்மைகள் தடையேற்படுத்தும்.
- தொழில்நடத்துபவர்கள் மீது புரிந்துணர்வினதும், தப்பெண்ணங்களினதும் பற்றாக்குறை: ஆண் பாலியல் வன்முறை எதை உள்ளடக்குகின்றது என்பதுடன், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எந்தத் தீர்வுகள் கிட்டச்செய்யப்படலாம் என்பது மீது வழக்கறிஞர்களும், உரிமைகளுக்கான செயலார்வலர்களும், மருத்துவத் தொழில்வல்லுனர்களும் மற்றும் அரசாங்க அலுவலர்களும் தெளிவுத்தன்மையைப் பற்றாக்குறையாகக் கொண்டுள்ளனர். இது இந்த மீறலைக் கையாள்வதற்கான அறிவினதும், ஆற்றலளவினதும் பற்றாக்குறையொன்றின் காரணமாக இருக்கலாம், அத்துடன்/அல்லது தமது அனுபவங்கள் பற்றி பேசுவதிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட ஆண்களைத் தடைசெய்யும் சமூகத்திற்குரிய தப்பெண்ணங்களின் சிலவற்றைத் தொழில்நடத்துனர்கள் பரிமாறிக்கொள்ளலாம் என்பதும் காரணமாகும். ஆண் பாலியல் வன்முறை குறித்து தொழில்நடத்துனர்கள் மத்தியிலான விழிப்பியலின் பற்றாக்குறையானது ஆண் பாலியல் வன்முறை மற்றும் சித்திரவதை ஆகியன உட்பட பல்-எண்ணிக்கையிலான மீறல்களாக அவற்றைப் பட்டியல்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, சித்திரவதையினால் பாதிப்படைந்த காயங்களாகவும், துன்பிரயோகமாகவும் அவற்றை வகைப்படுத்துவதில் முடிவடையும்.
- **பின்உயிர்வாழ்வோருடன்** பேசுவதில் ஆற்றலளவினதும், கூருணர்வுத்தன்மையினதும் பற்றாக்குறை: தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதற்கு சில பின்உயிர்வாழ்வோர் இணக்கமாகவுள்ள அதேவேளை, அது உணர்வுப்பூர்வமான பராமரிப்பினை வேண்டுகின்ற ஒரு நுண்மையான விடயமுமாகும். பாதுகாப்பான சூழலொன்றில் பதிலிறுப்புக்களை வரவழைக்கின்றதும், பின்உயிர்வாழ்வோரின் தன்னம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புகின்றதுமான கூருணர்வுத்தன்மையிலான தன்மையொன்றில் பின்வாழுபவர்கள் விசாரிக்கப்படுவது அவசியமாகும். தொடர்பான கேள்விகளைப் பின்வாழுபவர்களுடன் நேரடியான தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கும் தொழில்நடத்துனர்கள் கேட்பதற்கு தவறுவார்கள் என்பது சாத்தியமானதாகும். இது பகுதியளவிலான உண்மைகள் மீதான அடிப்படையில் முழுமையற்ற அல்லது குறைபாட்டிலான அவதானிப்பிலும், பொருள்விளக்கத்திலும் விளைகின்றது. ஆழமாகப் பதிந்துள்ள கலாசார மாறாத்தன்மைகளின் காரணமாக, பெண் ஒருவரை விட, இன்னொரு ஆணுடன் தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதில் சில பின்உயிர்வாழ்வோர் அதிகளவு செளகரியமாக விளங்குவார்கள் என்பதற்கான சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. எனினும், ஒவ்வொரு விடயம் வித்தியாசமானதாகும். எனவே, தாம் பேசுவதற்கு அதிகளவு செளகரியமாக விளங்கும் நபரின் பால்நிலை மற்றும் வயது ஆகியன தொடர்பில் பின்உயிர்வாழ்வோர் விருப்புரிமைகளைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

சட்டத்தின் கீழ் என்ன பாதுகாப்பு கிட்டுகின்றது?

இலங்கையின் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் கீழ், வயது வந்தவர்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைக்கு பிரயோகிக்கப்படும் பெருமளவு ஏற்பாடுகள் உள்ளன. ஆனால், ஆண் பாலியல் வன்முறையின் சகல வடிவங்களுக்கான அங்கீகாரம் தொடர்ந்துமே ஒரு சவாலாக உள்ளது.

- குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில், பெண் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மட்டுமே பாலியல் வல்லுறவுக்கும் மற்றும் சட்டபூர்வமான பாலியல்வல்லுறவுக்கும் உள்ளடக்கும் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் பிரிவு 363இன் கீழ், பாலியல் வல்லுறவுக்குட்பட்ட வயது வந்த ஆண் பின்உயிர்வாழ்பவர் ஒருவர் அல்லது பாலியல் வல்லுறவுக்குட்பட்ட 16 வயதுக்கு குறைந்த சிறுவன் ஒருவன் தீர்வினை நாட முடியாது. ஆண் மற்றும் பெண் பாதிக்கப்பட்டவர்களை உள்ளடக்குகின்றதும் அத்துடன் பரந்தவிச்செல்லையைக் கொண்ட செயற்பாடுகளை உள்ளடக்குகின்றதுமான தன்மையொன்றில் வரையறுக்கின்ற சர்வதேசச் சட்டத்தினதும் மற்றும் மிகவும் முன்னேற்றகரமான உள்நாட்டு நியாயாதிக்கங்களினதும் கீழான ஏற்பாடுகளுக்கு இது முரண்பட்டதாகும். எனினும், இலங்கையில், பெண்களுக்கும் கூட பாலியல் வல்லுறவு ஒடுக்கமான விதத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், உதாரணமாக நிர்ப்பந்தத்திலான வாய்மொழியிலான பாலியலையும் அத்துடன் பாதிக்கப்பட்டவரின் உடலின் ஏதேனும் பகுதியின் விரல்சார்ந்த, அல்லது ஆண்குறி-சாராத உட்செலுத்தலையும் உள்ளடக்குவதில்லை.

நடைமுறையிலான சட்டத்தில் பொருந்தக்கூடிய ஏற்பாடுகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

- பாரதாரமான பாலியல் துஷ்பிரயோகம் (பிரிவு 365 ஆ): இந்த ஏற்பாடு ஆண் பாலியல் வன்முறையின் வழக்குகளைத் தொடுப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. பால்நிலை ரீதியில் நடுநிலையானது என்பதுடன், “பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படாத செயற்பாடொன்றாக விளங்கும் விதத்தில், தனது பிறப்புறுப்புக்களின் அல்லது மனித உடலில் ஏதேனும் வேறு பாகத்தின் அல்லது ஏதேனும் துவாரத்தின் வாய் மீது ஏதேனும் சாதனத்தின் அல்லது ஏதேனும் வேறு நபரின் உடலின் பாகத்தின் பயன்பாட்டினால் பாலியல் திருப்திக்காக யாரேனும் நபரினால் இழைக்கப்படும்” நிர்ப்பந்தத்திலான செயற்பாடுகளை உள்ளடக்குகின்றது. இந்த ஏற்பாடானது, பாலியல் வல்லுறவைப் போன்று ஒரே தண்டனையை அல்லது தீர்ப்பினைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், குற்றங்களின் உச்சநிலையில் பெரிதுமே குறைந்த குற்றமொன்றாகவே பாலியல் வல்லுறவு கருதப்படுகின்றது.
- ஆண்குறியை அத்துடன்/அல்லது ஆண்குறி விதைகளைத் துண்டிக்கின்ற ஆண்மையை நீக்கும் குற்றத்தைக் கையாளுகின்ற தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் பிரிவு 311(ஆ)இன் கீழ், ஆண் பாலியல் வன்முறையின் குறிப்பான வடிவமொன்று உள்ளடக்கப்படலாம். பாலியல் வன்முறையின் செயற்பாடொன்றாக ஏற்பாடு வரையறுக்காத அதேவேளை, நபரின் உடலுக்கு எதிரான கடுங்காயத்தின் வகுதியின் கீழ் அது இன்னுமே வருகின்றது.

பயன்படுத்தக்கூடிய மேலதிகமான ஏற்பாடொன்று உள்ளது. ஆனால், அது ஆழமான விதத்தில் பிரச்சனைக்குரியதாகும். இயற்கைக்கு மாறான குற்றங்களைக் கையாளும் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் பின்னோக்கிச் செல்கின்ற பிரிவுகள் 365, 365அ ஆகியவற்றின் கீழ் வழக்குத்தொடுப்பதற்கான ஏதேனும் முயற்சி தீவிரமாக தடுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் LGBTIQ சனசமூகத்தின் உறுப்பினர்களை அடிக்கடி துன்புறுத்துவதற்கும், அவர்கள் மீது வழக்குத்தொடுப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் சட்டப் புத்தகங்களில் உள்ள அத்தகைய ஏற்பாடுகளின் உண்மையான பிரச்சன்னமானது ஆண் பாலியல் வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களினால் அனுபவிக்கப்படும் வெட்கத்தையும், களங்கத்தையும் மற்றும் அச்சத்தையும் மோசமாக்குகின்றது.

சித்திரவதையாக ஆண் பாலியல் வன்முறையைக் கையாள முடியுமா?

சித்திரவதையின் வடிவமொன்றாக ஆண் பாலியல் வன்முறை விளங்க முடியும். இலங்கை போன்ற சூழமைவுகளில், சட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் ஆண் பாலியல் வன்முறை ஒரு முற்றிலும் வேறான குற்றமொன்று என்ற போதிலும், அது சில வேளைகளில் சித்திரவதையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதுடன், ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறாக, சித்திரவதையினதும் அத்துடன் ஆண் பாலியல் வன்முறையினதும் புறம்பான மீறல்களாக வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்வது சாத்தியமானதாகும்.

சித்திரவதையின் கீழ் வழக்குகளைத் தாக்கல்செய்வதற்கு ஒரு சில விருப்புக்கள் உள்ளன.

- அரசாங்க அலுவலர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஆண் பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்கள் சித்திரவதைக்கும், வேறு கொடுமான மனிதத்தன்மையற்றதாக அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துவதற்கும் எதிரான சமவாயம் அல்லது 1994இன் 22ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டம் (சித்திரவதைச் சட்டம்) போன்ற சட்டபூர்வ ஏற்பாடுகளின் கீழ் வழக்குத்தொடுக்கப்படலாம். சித்திரவதைச் சட்டம் உட்பட சகல தண்டனை ஏற்பாடுகளில், விசாரணையைப் பொலிஸ் வழிகாட்டுவதுடன், வழக்குத்தொடுப்பதற்கான தீர்மானம் சட்டமா அதிபரினால் நிரணயிக்கப்படுகின்றது என்பதைக் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குற்றங்கள் எந்த ஏற்பாட்டிலும் அத்துடன் எதன் கீழும் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப் பின்வாழுபவர் கூற முடியாது.

- அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 11இன் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சித்திரவதைக்கும் மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துதல் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக அடிப்படை உரிமையின் மீறலுக்கு மீஉயர் நீதிமன்றம் ஊடாக நிவாரணம் கோரப்பட முடியும். பின்உயிர்வாழ்வோரின் சார்பாக பிரகடனத்திலான நிவாரணத்தையும் மற்றும் நஷ்ட ஈட்டினையும் நீதிமன்றம் வழங்குகின்றதும் அத்துடன் குற்றமிழைத்தவர்கள் சேதங்களைக் கொடுப்பனவு செய்யுமாறு உத்தரவிடப்படுகின்றதுமான வழக்குகளில் கூட, குற்றவியல் வழக்குத் தொடுப்புக்கு குற்றமிழைத்தவர்கள் முகங்கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. குற்றமிழைத்தவர்கள் மீது வழக்குத்தொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நீதிமன்றத்தின் பணிப்புரைகள் மீது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அபூர்வமாகவே செயற்படுகின்றார்கள். சட்டத்தின் கீழ் பின்உயிர்வாழ்வோரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள மிகவும் பொதுவான தீர்வாக அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பமொன்று விளங்குகிறது. இது சாட்சியத்தின் குறைந்த சமையொன்றை வேண்டுவதுடன், பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு நஷ்டஈட்டிலும், பாதுகாப்பின் மட்டமொன்றிலும் விளைகின்றது. நடைமுறையில், சித்திரவதை விண்ணப்பமொன்றினால் பாலியல் வன்முறையின் விவரணமொன்றை உள்ளடக்குவதா என்பது தொடர்பான தெரிவு வழக்கறிஞர்களின் தீர்மானமாக இருக்கலாம் என்பதுடன், பின்வாழுபவரின் தெரிவொன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

எனினும், பரிசோதனைரீதியில், மருத்துவச் சிகிச்சை, உளவியல் சுகாதாரம் மற்றும் உளவளத்துணை, ஒத்துப்போகும் உபாயங்கள் மற்றும் முழுமையான சேமநலன் ஆதரவு ஆகியன தொடர்பில் கவனத்திற்கெடுக்கப்படுவதற்கு அவசியமான குறிப்பான தாக்கங்களை ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்வாழுபவர்கள் கொண்டிருக்கக்கூடும். எனவே, சித்திரவதையே சட்டபூர்வமான தீர்வு என்றவிடத்து கூட, பின்வாழுபவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவியின் ஏனைய வடிவங்களில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் முற்றிலும் வேறான தாக்கங்கள் கவனத்திற்கெடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், கீழே விபரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, எவ்வாறு அனுபவமொன்று வகைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிப்பதும் அத்துடன் சித்திரவதையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக பாலியல் வன்முறை குறித்துக்கூறத்தக்கதாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் பின்உயிர்வாழ்வோரின் புரிந்துணர்வினையும், இணக்கத்தினையும் வேண்டுகின்றது. சட்டபூர்வமான தீர்வுகளின் கீழ் சுதந்திரமானதும், முன்கூட்டியதும் அத்துடன் கற்றுணர்ந்த இணக்கத்தினதும் தேவைப்பாடு குறித்து கீழே மேலும் கலந்துரையாடப்படுகின்றது.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் ஒரு பின்உயிர்வாழ்வோரை அல்லது உத்தேசமான வழக்கினை எவ்வாறு நடத்துதல்?

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் வழக்கொன்றுக்கான பதிலிறுப்புக்கள் சட்டபூர்வ நீதியை உள்ளடக்கலாம், ஆனால் அதற்கு அவை மட்டுப்பட்டதல்ல. பின்உயிர்வாழ்வோரின் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை/ சூழமைவுகளைப் பொறுத்து, அவர்களது தேவைகள் வேறுபடலாம். பெரும்பாலானோருக்கு, தமக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட வன்முறை பற்றி அவர்கள் வெளிப்படையாகப் பேசுவதற்கு அது முதல் தடவையாக இருக்கலாம். உளவளத்துணைப் பாதுகாப்பு, மருத்துவச் சிகிச்சை மற்றும் முழுமையான சேமநலன் ஆதரவு ஆகியன தொடர்பில் சிலர் ஆதரவை மட்டும் விரும்பலாம் அல்லது சட்டபூர்வமற்ற உதவியுடன் இதன் இணைப்பினை நாடலாம். பின் வாழுபவரின் தேவைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வதிலும் தொழில்நடத்துனர் கூருணர்வாக விளங்குவதுடன், உரிமைகளின் உடமையாளர் ஒருவராகவும், கௌரவத்துடனும், ஆதரவுடனும் அவர்கள் மனவதிர்ச்சியிலிருந்து மீளுவதற்கு உரித்தினைக் கொண்டுள்ள ஒருவராகவும் மரியாதையளிக்கப்படுவதும், பதிலிறுக்கப்படுவதும் முக்கியமானதாகும்.

இதனால், பின்வருவனவற்றைத் தொழில்நடத்துபவர்கள் மேற்கொள்வது முக்கியமானதாகும்:

- மக்களை பாலியல் வன்முறை வேறு விதத்தில் பாதிக்கலாம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுதல். சகல பின் உயிர்வாழ்வோரின் ஒத்த பதிலிறுப்பொன்றை அல்லது வேண்டுகோள்களைக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்.
- தீர்மானங்களை எடுக்க இயலாத அல்லது அனுதாபம் அவசியப்படுகின்ற பாதிக்கப்பட்டவர்களாகப் பின் உயிர்வாழ்வோரை நடத்தக்கூடாது. பதிலாக, பின் உயிர்வாழ்வோரின் பலத்தையும், தன்மப்பிக்கையையும் ஒழுங்குபடுத்துவது மீது அவர்கள் நோக்கினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு அவர்களது உரிமைகள் குறித்து விளக்கமளிக்கப்படுவதையும், நிவாரணத்திற்கு சாத்தியமான தெரிவுகள் வழங்கப்படுவதையும் புரிந்துகொள்ளுதல். இந்த விருப்புக்களின் உத்தேசமான சவால்களும், தாற்பரியங்களும் பட்டியல்படுத்தப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, சட்டபூர்வ வழிவகைகளை நாடுகின்ற அனுகூலங்களைத் தயார்படுத்துகின்ற அதேவேளை, அவர்களது வழக்கை நிரூபிப்பதற்காக சாட்சியத்தின் சுமை மற்றும் நீதியின் முறைமையில் நீண்ட தாமதங்கள் போன்ற பிரச்சனைகள் சாத்தியமான அபாயங்களின் பக்கத்தில் இடப்பட வேண்டும்.
- உதவியைப் பொறுத்தளவில், வேறுபட்ட விருப்புக்களை ஆண் பாலியல் வன்முறையின் வேறுபட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவுசெய்வார்கள் என்பதை அறிந்திருத்தல். நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம், அல்லது பொலிஸ் முறைப்பாடொன்றைச் செய்வதன் மூலம் கூட தமக்கு கவனத்தை ஈர்த்தெடுப்பதை சிலர் தெரிவுசெய்யமாட்டார்கள். ஆனால், ஏனைய வடிவங்களிலான ஆதரவு அவர்களுக்கு அவசியப்படலாம். அத்தகைய சேவைகளை அடைவதற்கு அல்லது கண்டுபிடிப்பது மீது ஆலோசனை வழங்குவதற்கு பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு உதவவது தொழில்நடத்துபவரின் கடமையாகும்.
- தமது அனுபவம் பற்றி பேசுவதற்கு சில பின்வாழ்பவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்பதையும், இதற்கு மரியாதையளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஏனையோருக்கு தொழில்நடத்துனரிடமிருந்து தூண்டலொன்று அவசியமாகும். தாமாகவே நேரடியான கேள்வியொன்றைக் கொண்டு வருவதை விட, அதற்குப் பதிலிறுப்பதில் அதிகளவு சௌகரியத்தை சிலர் உணரக்கூடும். இந்த வேறுபட்ட இயக்காற்றல்கள் குறித்து தொழில்நடத்துனர் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுடன், உரையாடலைக் கையாள்வதற்கு கூருணர்வுத்தன்மையையும், அனுபவத்தையும் கொண்டிருக்கவும் வேண்டும். பின் வாழ்பவர்கள் பேசுவதற்கு பாதுகாப்பானதும், வெளிப்படையானதுமான சூழலொன்றை உருவாக்குவது முக்கியமானதாகும்.
- முதலாவது தருணத்திலேயே பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனைகளை எழுப்புவதில் பின்உயிர்வாழ்வோர் சௌகரியமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதனால், பின்தொடர் உரையாடலை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- பின் உயிர்வாழ்வோர் உளவியல்ரீதியில் நினைவிழந்த மனவதிர்ச்சியிலான நிகழ்வுகளை ரூபகப்படுத்துவதில் உள்ள கஷ்டம் உட்பட பலதரப்பட்ட காரணங்களுக்காக சில விபரங்கள் தவிர்க்கப்படும் சாத்தியக்கூற்றினையும் அறிந்திருத்தல்.
- தொழில்நடத்துனர் ஒருவருக்கு மூடப்பட்ட சூழலொன்றில் வெளிப்படுத்தலானது பகிரங்க வெளிப்படுத்தலொன்றிலிருந்து அல்லது வாக்குமூலமொன்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது என்பதை அங்கீகரிப்பதுடன், மரியாதையளித்தல். ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின் உயிர்வாழ்வோராகப் பகிரங்கமாக அடையாளங்காண்பதற்கு அத்துடன்/அல்லது தம் மீது குற்றமிழைத்தவரைப் பெயரிடுவதற்கு அத்துடன்/அல்லது நீதியைப் பின்துரந்து செல்வதற்கு சில பின் உயிர்வாழ்வோர் விரும்பமாட்டார்கள்.
- நடைமுறையின் விடயமொன்றாக, சித்திரவதைக்குட்பட்ட பின்உயிர்வாழ்வோருடன் நேர்முகங்காணலினதும் மற்றும் கலந்துரையாடல்களினதும் போது, ஆண் பாலியல் வன்முறைக்கும் அத்துடன் அதன் வியாபித்திருத்தலுக்கும் சுருக்கமான அறிமுகமொன்றை வழங்குதல். பொருத்தமானவிடத்து, ஆண் பாலியல் வன்முறை குறித்து தனது சொந்த அனுபவத்தை உள்ளடக்குவதா? அல்லது இல்லையா? என்பதைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பொன்றை இது பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு வழங்கும்.
- ஆலோசனைக்கும், ஆதரவுக்கும் ஆண்களுடன் பேசுவதில் ஆண் பின்உயிர்வாழ்வோர் அதிகளவு சௌகரியத்தை உணர்கின்ற அதேவேளை, பெண்களுடன் பேசுவதில் ஏனையோர் அதிகளவு சௌகரியத்தை உணர்கின்றனர் என்பது குறித்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.
- அவரது அடையாளத்தின் காரணமாக பின் உயிர்வாழ்பவர் முகங்கொடுக்கக்கூடிய வேறு ஊறுபடுத்தன்மைகள் குறித்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, மாற்று பால்நிலையிலான பின் உயிர்வாழ்பவர் ஒருவர் CIS – பால்நிலையைக் கொண்டவரிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட அச்சம், களங்கம் மற்றும் மருத்துவத் தேவைகள் ஆகியன உட்பட குறிப்பான பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடும். வரலாற்று ரீதியில் அல்லது முறைமையான ரீதியில் அரசாங்கத்தினால் துன்புறுத்தப்படுகின்ற இனத்துவச் சிறுபான்மையிலிருந்து வரும் நபர் ஒருவர் பாலியல் வன்முறை குறித்து முறையிடுவதில் அல்லது கலந்துரையாடுவதில் மேலதிகமான அச்சங்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். சட்டபூர்வ நிவாரணத்தின் சாத்தியக் கூற்றினதும், நிகழக் கூடிய தன்மையினதும் மீது பின்வாழ்பவரின் அடையாளம் நேரடியான தாக்கமொன்றைக் கொண்டிருக்கக்கூடும்.

- விசேடமாக உயர் புறவரையிலான குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் பின்உயிர்வாழ்வோர் முகங்கொடுக்கக்கூடிய அச்சுறுத்தல்கள் குறித்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சேர்ந்திருத்தல் அத்துடன் மிதமிஞ்சிய விடயங்களில் தற்காலிகமான உறைவிடங்கள் போன்ற பாதுகாப்பு உபாயங்களை விருத்தி செய்வது முக்கியமானதாகும்.

ஆதரவளிக்கும் சட்டபூர்வமான நிவாரணம்

நியாயவாதிக்கு அடைதலை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். நீதியைப் பின்துறந்து செல்வதற்கு பின்உயிர்வாழ்வோர் விரும்பாவிட்டாலும் கூட, அவர்களது உரிமைகளையும் மற்றும் உரித்துரிமைகளையும் அவர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பதை உறுதிப்படுத்துவது அத்தகையதொரு நியாயவாதியின் முதலாவது பணியாகும். பாரதூரமான பாலியல் துஷ்பிரயோகமாக அல்லது சித்திரவதையாக வழக்கொன்றைப் பின்துறந்து செல்வதா? என்பது உட்பட பலதரப்பட்ட சட்டபூர்வமான விருப்புக்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஆண் பாலியல் வன்முறைக்கான நீதியினதும், பொறுப்புக் கூறுதலினதும் அமைப்பில் சட்டபூர்வ நிவாரணம் நிச்சயமான பெறுமதியைப் பின்வாழுவதும் மற்றும் பரந்த பொதுமக்களும் கொண்டுள்ள அதேவேளை, நீதியைப் பின்துறந்து செல்வதா? என்ற தீர்மானம் ஒரு தெளிவானதும், கற்றுணர்ந்ததுமான தெரிவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சட்டபூர்வமான நிவாரணம் இன்றி சேவைகளுக்கும், ஆதரவுக்குமான அடைதலை விரும்புகின்ற அல்லது ஆண் பாலியல் வன்முறை என்று இல்லாமல் சித்திரவதை பற்றி மட்டும் பேசுவதற்கு விரும்புகின்ற பின்வாழ்பவர் ஒருவருக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும். ஆண் பாலியல் வன்முறைக்கான நீதியைப் பின்துறந்து செல்வதற்கான தெரிவொன்று முழுவதும் சார்ந்த தடைகள், தாமதங்கள் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் ஊடாக சாதகமான தீர்மானமொன்றை பெற்றுக்கொள்வதனால் நேரிடக்கூடியதன்மை மற்றும் அவர்கள் முகங்கொடுக்கக்கூடிய சாத்தியமான ஆபத்துக்கள் ஆகியன உட்பட அத்தகையதொரு அணுகுமுறையொன்றில் அணுகலங்களினதும், பிரதிகூலங்களினதும் மீது தெளிவான தகவலுடன் ஆதரவளிக்கப்பட வேண்டும்.

நீதியை/சட்டபூர்வமான நிவாரணத்தைப் பின்துறந்து செல்வதற்கு விரும்பாத பின்வாழ்பவர்களுடன் பணியாற்றும் தொழில்நடத்துனர்களுக்கு பின்வரும் நடவடிக்கைகள் விளங்குகின்றன:

1. பின் உயிர்வாழ்வோரின் முழு அனுபவத்தின் விரிவான ஆவணப்படுத்தலை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வழக்கொன்றைத் தொடுத்தல்
2. சட்டபூர்வமான வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்வதற்கு பின்உயிர்வாழ்பவர் தெரிவுசெய்யுமிடத்து, முறைப்பாட்டின் பொலிஸ் பதிவுகளையும் அத்துடன் சட்ட மருத்துவ அலுவலரினால் மருத்துவப் பரிசோதனை நேரகாலத்திலும், மரியாதையிலான தன்மையிலும் நடத்தப்பட்டிருப்பதையும் உறுதிப்படுத்துவதில் அவருக்கு ஆதரவளித்தல். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுடன் (இ.ம.உ.ஆ.கு.) முறைப்பாடொன்றைத் தாக்கல் செய்வதைக் கரிசனைக்கெடுத்தல்.
3. சித்திரவதைச் சட்டத்தின் கீழான விடயங்களுக்கு, பொலிஸ் மா அதிபருக்கு முறைமையான முறைப்பாடொன்றைச் செய்தல். புலனாய்வுக்காக பொலிஸின் விசேட புலனாய்வு அலகுக்கு சித்திரவதை விடயங்களைப் பொலிஸ் மா அதிபர் மட்டுமே அனுப்பிவைக்க முடியும். சட்டமா அதிபருக்கு விடயத்தை முன்வைப்பதற்கும் அத்துடன் சட்ட மா அதிபர் வழக்கினைத் தொடுப்பதற்கும் பொலிசுடன் ஆதரித்து வாதாடுதல் பொறுப்பேற்கப்பட வேண்டும்.
4. 365ஆ இன் கீழான குற்றவியல் வழக்குகளுக்கு, உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக விசாரணையையும் மற்றும் பொலிஸின் நடத்தையையும் கண்காணித்தல்.
5. சகல குற்றவியல் விசாரணைகளிலும், அரசாங்கம் நியாயவாதியொருவரை வழங்கியுள்ள தருணங்களிலும் கூட பின் உயிர்வாழ்பவரின் உரிமைகளையும், அக்கறையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்காக, நீதிமன்றத்தில் சட்டப் பிரதிநிதியை (மனக்குறையிலான தரப்புக்கு ஒரு வழக்கறிஞர்) அவர் கொண்டிருப்பதை நிச்சயப்படுத்தல்.
6. பின் உயிர்வாழ்பவர் ஒருவர் மருத்துவப் பரிசோதனைக்காக முன்னிலைப்படுத்தப்படவில்லை (உதாரணமாக, மாதக்கணக்கில் அரசாங்கப் பாதுகாவலில் பின் உயிர்வாழ்பவர் இருந்த விடயமொன்றில்) அத்துடன்/அல்லது சம்பவத்திற்கும், முறையிட்டதற்கும் இடையில் குறிப்பிட்ட நேரகாலமொன்று இருந்துள்ளது என்ற வழக்குகளில், சான்றினைத் திரட்டுவதில் கஷ்டங்கள் இருப்பதுடன், இது வழக்கின் முடிவில் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுதல்.

7. அடிப்படை உரிமைகள் மனுக்களில், ஆண் பாலியல் வன்முறையைக் குறித்துக் கூறத்தக்கதாக வெளிப்படுத்துவதற்கு பின் உயிர்வாழ்பவர் தெரிவுசெய்தால், பாலியல் வன்முறை குறித்து பின் உயிர்வாழ்பவரின் கருத்தினை மனுவும், சத்தியக்கடதாசியும் மற்றும் சகல சட்டபூர்வமான ஆவணங்களும் செம்மையாக விபரிப்பதை நிச்சயப்படுத்தல்.
8. பின் உயிர்வாழ்பவர் பாதுகாப்பையும், ஆதரவளிக்கப்படுவதையும் உணர்வதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு துணையாகவிருத்தல் - இது பொலிஸ் நிலையங்கள், மருத்துவ வசதிகள், நீதிமன்றங்கள் போன்றவற்றுக்கான வருகைதரல்களை உள்ளடக்குகின்றது.
9. பின் உயிர்வாழ்வோரின் பாதுகாப்புக்கான உபாயங்களையும் அத்துடன் குடும்பம், மனித உரிமைகள் குழுக்கள் அல்லது வேறு வலைப்பின்னல்கள் மற்றும் வேறு சேவை வழங்குனர்கள் ஆகியன ஊடாக கிட்டுகின்ற ஆதரவின் வகைகளையும் கலந்துரையாடுதல். சில விடயங்களில், தமது பாதுகாப்புக்காக நாட்டின் இன்னொரு பகுதிக்கு நகர்வதற்கு பின்வாழ்பவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

மருத்துவ மற்றும் உளநிலைச்சமூக

வன்முறையின் சம்பவத்தை மட்டும் அன்றி ஆனால் தனிப்பட்டவருக்கு விளைவிக்கப்பட்டுள்ள உத்தேசமான நீண்ட காலக் கெடுதலையும் மற்றும் மனவதிர்ச்சியையும் கவனத்திற்கெடுப்பதில் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு உதவுவதற்கான ஒரு பரந்த வீச்செல்லையைக் கொண்ட ஆதரவுச் சேவைகளுக்கான அடைதல் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு வழங்கப்படுவது முக்கியமானதாகும்.

- தமது சொந்தத்தில் மருத்துவ உதவியை நாடுவதற்கு ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோர் தயக்கக்கூடும். இதனால் அவர்களுக்கு ஆதரவு அவசியமாகும். வெறுமனே காயங்களை ஆவணப்படுத்துவது அன்றி ஆனால், கூடிய விரைவிலேயே பொருத்தமான மருத்துவப் பராமரிப்பினை வழங்குவதற்கும் தனியார் அல்லது அரசாங்க மருத்துவப் பராமரிப்புக்கும், உதவிக்குமான பின்உயிர்வாழ்பவரின் அடைதலை வசதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். அனுபவம் வாய்ந்ததும், ஒத்துணர்விலானதுமான வைத்தியர்களை அடையாளங் காண்பது பயனுள்ளது என்பதை நிரூபிக்கும்.
- வேறுபட்ட வடிவங்களைக் கொண்ட உளநிலைச்சமூக உதவி உள்ளதுடன், பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு சிறப்பாகப் பொருந்தக்கூடிய ஆதரவைக் கண்டறிவதும் முக்கியமானதாகும். பின் உயிர்வாழ்வோருக்கும் அத்துடன் அவசியப்படுமிடத்து அவர்களது குடும்பங்களுக்கும்/அன்புக்குரியவர்களுக்கும் உளநிலைச்சமூக ஆதரவு முறைமைகளுக்கான அடைதலை வசதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும்.
- தமது அனுபவம் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஓர் உளவளத்துணையாளரிடம் அல்லது சிகிச்சையளிப்பவரிடம் செல்வதற்கு சிலர் விரும்பமாட்டார்கள், ஆனால் வாழ்வாதாரம், தொழில், குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் ஈடுபடுதல் போன்ற மனவழுத்தத்தை அல்லது பேராவலை அவர்களுக்கு விளைவிக்கக்கூடிய வேறு பிரச்சனைகள் குறித்து கலந்துரையாடுவதற்கு விரும்புவார்கள் என்பதை அடையாளங் காணுதல்.
- வாழ்வாதாரத்திற்கும், நிதிசார் ஆதரவுக்குமான அவசியத்தை அடையாளங்காணுதல். வன்முறைக்கு முன் அவர் செய்ததைப் போல, அதே ஆற்றலளவில் பணிக்கு மீளத்திரும்புவதற்கு சில பின்உயிர்வாழ்பவர் இயலாதவர்களாக விளங்குவர். மனவதிர்ச்சியும் மற்றும் நிதிசார் பாதுகாப்பின்மையும் தாக்கமொன்றைக் கொண்டிருக்கக்கூடும். நீதி உறுதிப்படுத்தப்படாதவிடத்து, பின்உயிர்வாழ்பவருக்கு வாழ்க்கையை மீள்-கட்டுவதற்கும் அத்துடன் இழப்பீடுகளுக்குமான ஆதரவானது பயனுள்ளதாக விளங்கும் என்பதை நிரூபிக்கும்.
- பின்உயிர்வாழ்பவருக்கு அவசியம் என்பதனால் பதிலிறுப்பதற்கு முறைமையானதும், முறைசாராததுமான வலைப்பின்னல்களுக்கான அவசியத்தை அடையாளங்காணுதல். இது வழங்கப்படுவதற்கு தனிப்பட்ட விடயப் பணியாளர்களின் ஆற்றலளவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக விளங்கலாம்.

ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு சிறந்த ஆதரவை வழங்குவதற்கு நடைமுறையிலான முறைமைகள் எவ்வாறு மேம்படுத்தப்பட முடியும்?

பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு நிவாரணத்தின் மிகவும் நியாயமானதும், ஒத்துணர்விலானதும் மற்றும் பயனுறுதிவாய்ந்ததுமான முறைமையொன்றை வழங்குவதை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்திற்கு தொடர்பிலான ஒரு தொகையைக் கொண்ட சட்டபூர்வமானதும், கொள்கையிலானதும் மற்றும் நிருவாகரீதியிலானதுமான சீர்திருத்தங்கள் அவசியப்படுகின்ற அதேவேளை, தொழில்நடத்துபவர்களின் பதிலிறுப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்க மேம்படுத்தல்கள் இடம்பெறுவது அவசியமாகும். பின் உயிர்வாழ்வோரைச் சிறப்பாக ஆதரவளிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் நடுத்தரத்திலிருந்து நீண்ட காலம் வரையிலான செம்மைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைப் பின்வரும் பரிந்துரைகள் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன:

- **பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு** முற்றுமுழுதான ஆதரவை வழங்குவதற்கு உபாயங்களை விருத்திசெய்தல்: இது வழக்கறிஞர்கள், செயலார்வலர்கள், வைத்தியர்கள், உளநிலைச்சமூக நிபுணர்கள் மற்றும் ஏனையோர் போன்ற தொழில்நடத்துனர்கள் மத்தியில் வலைப்பின்னலமைப்பினையும் அத்துடன் சட்டபூர்வமான, உளவியல், மருத்துவ, நிதிசார் ஆதரவு மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியன உட்பட வேறுபட்ட தேவைகளையும் உள்ளடக்குகின்றவாறு உள்ளக ஆற்றலளவை உறுதிப்படுத்துவதை (சாத்தியமானவிடத்து) வேண்டுகின்றது.
- பின்உயிர்வாழ்வோருக்கு விளைவிக்கப்பட்ட கெடுதல் மற்றும் நீண்ட கால மனவதிர்ச்சி மற்றும் அவர்களது உரிமைகள் அத்துடன் தேவைகள் ஆகியன குறித்து வழக்கறிஞர்களினதும் மற்றும் மருத்துவப் பணியாளரினதும் மத்தியில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் விழிப்பியலையும். புரிந்துணர்வையும் அதிகரித்தல். பாலியல் வன்முறையானது ஆண் மற்றும் பெண் பின்உயிர்வாழ்வோரைப் பாதிக்கின்ற குறிப்பான தன்மையை மனதில் பதிய வைத்திருப்பது அவசியமானதாகும். துயரத்தினதும், மனவதிர்ச்சியினதும் உடல் ரீதியிலான அடையாளங்கள் மற்றும் சாத்தியமான அடையாளங்கள் ஆகியன உட்பட ஆண் பாலியல் வன்முறையின் தாக்கத்தின் அறிவை தொழில்நடத்துபவர்கள் திரட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இது சம்பவங்களையும், மனவதிர்ச்சியையும் எவ்வாறு அடையாளங் காண்பது மற்றும் தகவலையும், சாட்சியத்தையும் எவ்வாறு பெறுவது என்பவற்றுக்கான சிறந்த அறிவொன்றைத் தொழில் வழங்குபவருக்கு வழங்கும். இது விசேடமாக கட்புலனாகும் உடல் ரீதியிலான தழும்புகளை வெளிப்படுத்தாத வன்முறை தொடர்பான விடயங்களில் முக்கியமானதாகும்.
- பின்உயிர்வாழ்வோரை அடையாளங்காணும் முன்னேற்பாடான வழிவகைகளை உறுதிப்படுத்துவதற்காக **CSO** நிறுவனங்களினுள் (சித்திரவதை குழுக்கள் உட்பட) நேர்முகங்காணலையும் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் நடைமுறைகளையும் மேம்படுத்தல். கேள்விக்கொத்துக்கள் உட்பட நேர்முகங்காணல்களை நடத்துவதற்கான செயன்முறைகளும், நடைமுறைகளும் மீளவாய்ப்பட வேண்டும். பாலியல் வன்முறை குறித்து பின்வாழுபவர் குறிப்பிடாதுவிட்டாலும் கூட அல்லது வன்முறை மற்றும் சித்திரவதை குறித்து தனது வர்ணனையில் ஏதேனும் விபரங்களை உள்ளடக்காது விட்டாலும் கூட பாலியல் வன்முறையின் சாத்தியக்கூறு குறித்து தொழில்நடத்துபவர் உணர்வுபூர்வமாக விளங்க வேண்டும். இது விசேடமாக முதலாவது நேர்முகங்காணலின் அல்லது கலந்துரையாடலின் போது முக்கியமானதாகும். புகைப்பட ரீதியிலான சான்றின் ஊடாக உட்பட மீறல்களின் செம்மையான ஆவணப்படுத்தலை உறுதிப்படுத்தல். பின் வாழுபவர்கள் அனுபவித்த வன்முறையின் விரிவான விவரத்தினை வருணிப்பதற்கு அவர்களை இயலச் செய்கின்ற கூருணர்விலான தன்மையொன்றில் நேர்முகங்காணல்களை நடத்துவதற்கு பணியாளர் நேர்முகங்காணல் தொழில்நுட்பங்களை விருத்திசெய்வதில் மூலதனமிடுவது பயனுள்ளதாகும்.
- சேர்ந்திருக்கும் திட்டங்களை விருத்தி செய்தல். இதனால் சட்டபூர்வமான தீர்வொன்றை பின்துரந்து செல்வதற்கு பின்உயிர் வாழ்பவர் விரும்பாவிட்டாலும் கூட அல்லது சட்டபூர்வமான தரர்வொன்று போதுமானதல்ல அல்லது கிட்டமாட்டாது என்றாலும் கூட நிவாரணத்தையும், ஆதரவையும் நாடுவதற்கு அவசியமான பொலிஸ் நிலையங்களுக்கும், வைத்தியசாலைகளுக்கும், சட்டபூர்வமான ஆலோசனைக்கும் மற்றும் ஆதரவின் சகல ஏனைய வடிவங்களுக்கும் பின்உயிர்வாழ்வோருடன் நேரடியான தொடர்பு கொள்கின்ற விடயப் பணியாளர்கள், மனித உரிமைச் செயலார்வலர்கள், வழக்கறிஞர்கள், துணை-சட்டவாளர்கள் போன்ற வேறு ஊறுபடத்தக்க அல்லது 'ஆபத்தில்' உள்ள நபருக்கு வழங்கப்படும் ஆதரவுக்கு ஒத்ததாக இதை மேற்கொள்ள முடியும்.
- மனக்குறையிலான தரப்புக்கு வழக்கறிஞரை வழங்குவதன் ஊடாக, நீதிமன்றத்தில் **பின் உயிர்வாழ்வோரைப்** பிரதிநிதிப்படுத்தும் நடைமுறையொன்றை விருத்தி செய்தல். இது பின் உயிர்வாழ்பவரின் உரிமைகளையும், அக்கறைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையாகும். அரசாங்கத்தினால் குற்றங்களின் வழக்குத்தொடுப்பு நடத்தப்படுகின்ற போதிலும் (அதாவது, புலனாய்வைப் பொலிஸ் நடத்தி,

விசாரணைக் கட்டத்தில் நீதிமன்றத்திற்கு அறிக்கையிடுவதுடன், குற்றச்சாட்டுக்களை உருவாக்குகின்றதும் மற்றும் வழக்குத் தொடுக்கின்றதுமான முனையில் பின் உயிர்வாழ்வோரைச் சட்ட மா அதிபரின் அரசாங்க வழக்காடுனர் பிரதிநிதிப்படுத்துகின்றார்) பின்வாழுபவரின் அக்கறைகளை அதிகளவு பயனுறுதிவாய்ந்ததாகப் பாதுகாப்பதற்காக மேலதிக சட்டபூர்வமான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவது இன்னுமே முக்கியமானதாகும்.

- LGBTIQ சனசமூகத்தின் உறுப்பினர்களைத் துன்புறுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள 'இயற்கைக்கு மாறான குற்றங்களைக்' கையாள்வதற்கு தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் (365ஆ) பின்னோக்கிச் செல்லும் ஏற்பாடுகளின் கீழ் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கையைப் புலனாய்வாளர்களும், வழக்குத்தொடுனர்களும் பின்துரந்து செல்லக்கூடாது என்பதை ஆதரித்துவாதாடுதல்.
- அரசாங்க அலுவலர்களுக்கான, குறிப்பாக சட்டமா அதிபருக்கான அடைதலைப் பின்உயிர்வாழ்வோர் பற்றாக்குறையைக் கொண்டிருப்பதனால், தனிப்பட்ட விடயங்களினதும் மற்றும் பொதுவில் ஆண் பாலியல் வன்முறையின் பிரச்சனையினதும் மீது நடைமுறையிலான ஆதரித்து வாதாடுதலைப் பேணுவதற்கு புலனாய்வாளர்கள், சட்ட வைத்திய அலுவலர்கள், சட்ட மருத்துவர்கள் மற்றும் வழக்குத்தொடுனர்கள் ஆகியோர் உட்பட சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு அலுவலர்களுடன் கிரமமான தொடர்பினை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். சில பெண் பின் உயிர்வாழ்வோரின் விடயத்தில், வழக்கறிஞர்களையும், செயலார்வலர்களையும் கொண்ட ஆதரித்துவாதாடுதல் குழுக்கள் கிரமமான கூட்டங்களுக்கும், புதுப்பித்தல்களுக்கும் அரசாங்க அலுவலர்களை அழுத்தியுள்ளதுடன், இது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முடிவுகளையும் வழங்கியுள்ளது. தமது வழக்குகளினதும் மற்றும் மருத்துவ-சட்ட அறிக்கைகள் மீது தகவலைப் பெறுவதற்காக தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம் போன்ற பொறிமுறைகளையும் பயன்படுத்துவதற்கு பின்வாழுபவர்களும், தொழில் நடத்துனர்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட முடியும்.